

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Τετάρτη 25 Απριλίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 25 Απριλίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.59' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 24/4/2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΙΣΤ' συνεδριάσεώς του της Τρίτης 24 Απριλίου 2007 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων 1. «Προϋποθέσεις διαφάνειας για την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά και άλλες διατάξεις» και 2. «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητοδρόμου «Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα και Κλάδος Λεύκτρο-Σπάρτη» και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 26 Απριλίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 482/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μαγκριώτη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επίλυση του προβλήματος της ονομασίας της FYROM κ.λπ.

2.- Η με αριθμό 489/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την επαναλειτουργία του εργοστασίου της «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ III» στη Χαλκίδα κ.λπ.

3.- Η με αριθμό 485/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα προγράμματα προσεσμικού ελέγχου και αντισεισμικής θωράκισης των σχολικών κτηρίων κ.λπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 483/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την στελέχωση σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των υπηρεσιών του Ε.Σ.Υ. στη Λακωνία κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 490/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με τη λειτουργία του εργοστασίου της «ΒΙΑΜΥΛ» στη Θεσσαλονίκη, τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 487/23-4-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Ανάπτυξης, σχετικά με τη λειτουργία των λατομείων στο Μαρκόπουλο κ.λπ..

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για Συνεργασία στην Κατασκευή και την Εκμετάλλευση του Αγωγού Πετρελαίου «Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη»».

Αυτή η συμφωνία συζητήθηκε και ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Με συμφωνία μεταξύ των κομμάτων και πιστεύω και με τη δική σας συμφωνία, θα δοθεί ο λόγος σε Βουλευτές εκπροσώπους των κομμάτων, που ψηφίζουν τη σύμβαση, λόγω της ιδιαίτερας σημασίας της, πλην εκείνων που θα μιλήσουν αυτονοήτως και οι οποίοι έχουν αντίθετη γνώμη.

Συνεπώς, θα δώσουμε τώρα το λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γαλαμάτη για δέκα λεπτά. Θα ακολουθήσει ο κ. Παπουτσής εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος θα μιλήσει ο κ. Γκατζής.

Ο κ. Γαλαμάτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα σήμερα στην Ολομέλεια να κυρώσουμε τη Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για συνεργασία στην κατασκευή και στην εκμετάλλευση του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Καλούμαστε ουσιαστικά να σηματοδοτήσουμε την εκκίνηση των εργασιών κατασκευής και λειτουργίας ενός πραγματικά μεγάλου έργου, ενός τεράστιου πολιτικού κεφαλαίου για τη χώρα.

Ο πετρελαιοαγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη είναι ένας διεθνής αγωγός μεταφοράς πετρελαίου. Είναι ένα μεγάλο ιδιω-

τικό έργο με κρατική στήριξη και υποστήριξη. Η Κυβέρνηση και με αυτό το έργο αναπτύσσει μία ολοκληρωμένη πολιτική στο χώρο της ενέργειας. Προσθέτει έναν ακόμη ιδιαίτερα σημαντικό κρίκο στην αλυσίδα της ενεργειακής της πολιτικής. Στα τρία χρόνια της νέας διακυβέρνησης ξεδιπλώνεται μία στρατηγική, που καθιστά την ενέργεια πρωταγωνιστή στο μοντέλο ανάπτυξης της χώρας, μια στρατηγική που καθιστά τη χώρα πρωταγωνιστή στην ενέργεια, στην ευρύτερη περιοχή.

Θυμίζω ότι προηγήθηκαν, η ίδρυση τον Οκτώβριο του 2005 και λειτουργία από την 1η Ιουλίου 2006 της ενεργειακής κοινότητας των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης, που άνοιξε το δρόμο για μεγάλης κλίμακας ενεργειακές επενδύσεις στην ευρύτερη περιοχή. Προηγήθηκε η κύρωση της διακρατικής συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας και η έναρξη της κατασκευής του ελληνοτουρκικού αγωγού φυσικού αερίου τον Ιούλιο του 2005. Αλλά και η υπογραφή διακρατικής συμφωνίας Ελλάδας-Ιταλίας το Νοέμβριο του ιδίου έτους που δημιουργεί ένα νέο ενεργειακό διάδρομο Τουρκίας-Ελλάδας-Ιταλίας, μεγάλης σημασίας για ολοκλήρωση την Ευρώπη. Τέλος, προηγήθηκαν πλήθος νομοθετικών παρεμβάσεων, όπως η ολοκλήρωση της απελευθέρωσης με κανόνες των αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, οι νόμοι για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και για τα βιοκαύσιμα, αλλά και άλλες επιμέρους παρεμβάσεις, που αλλάζουν άρδην το ενεργειακό τοπίο και δημιουργούν ένα ιδιαίτερα φιλόξενο έδαφος για επενδύσεις εντός της χώρας μας.

Κύριοι συνάδελφοι, το έργο αυτό, εκτός όλων των άλλων, αναδεικνύει μία μεγάλη αλήθεια, ένα μεγάλο ζητούμενο: ότι με σχέδιο και όραμα, αθροίζοντας τις δυνάμεις μας, με πίστη και στρατηγική, μπορούμε ως χώρα και ως πολιτικές δυνάμεις να προσδώσουμε στη χώρας μας ισχύ.

Μπορούμε να την ωθήσουμε να τρέξει στη λεωφόρο των μεγάλων και των σπουδαίων, να την τραβήξουμε από το λαβύρινθο και τις στενωπούς της μιζέριας, της μεμψιμοιρίας και της κακομοιριάς.

Δεν είναι νομίζω τυχαίο πώς η συζήτηση στην Επιτροπή για την εν λόγω κύρωση έδωσε την ευκαιρία στον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνάδελφο κ. Παπουτσή, να υπερτονίζει ότι ο δημοκρατικός ρόλος των κομμάτων δεν αναδεικνύεται μόνο όταν αυτά βρίσκονται στην εξουσία. Επιτυγχάνεται και από τη θέση της αντιπολίτευσης, με ισχυρή και αυστηρή κριτική, που όχι μόνο βοηθά τις κυβερνήσεις, αλλά ενισχύει τελικά και τη διαπραγματευτική θέση της χώρας μας.

Αυτή, λοιπόν, την ισχύ που συνεπάγεται η συνένωση δυνάμεων αποτυπώνει η ιστορία του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Το αποτυπώνει γιατί είναι ένα έργο, για το οποίο από το 1993 που γεννήθηκε ως ιδέα από τον αείμνηστο Νικόλαο Γεωργιάδη μέχρι και σήμερα, που έρχεται προς συζήτηση στην Ολομέλειά μας, εργάστηκαν όλες οι κυβερνήσεις, η Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσότακη, οι κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη και φυσικά η σημερινή Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή.

Σπουδαία επίσης, υπήρξε η συμβολή όλων των Υπουργών Εξωτερικών από το 1994 του Κάρολου Παπούλια έως τον Πέτρο Μολυβιάτη και τη σημερινή Υπουργό Εξωτερικών κ.Μπακογιάννη, καθώς και των Υπουργών Ανάπτυξης από το 1996 έως και σήμερα, της Βάσως Παπανδρέου, του Ευάγγελου Βενιζέλου, του Νίκου Χριστοδουλάκη, του Ακη Τσοχατζόπουλου και βεβαίως, του σημερινού Υπουργού Ανάπτυξης, του κ. Σιούφα.

Και σήμερα που συζητάμε νομίζω πως αυτό έχει τη μεγαλύτερη αξία, έστω και αν στην πορεία -ίσως και για αντικειμενικούς λόγους- παρατηρήθηκαν ημιτελείς προσπάθειες. Το σημειώνω αυτό γιατί στην πολιτική, κύριοι συνάδελφοι, κρινόμαστε όλοι, εκτός όλων των άλλων, και για την αποφασιστικότητά μας, αν το θέλετε και για την πίστη και το πείσμα μας, κρινόμαστε για την ταχύτητα και εν τέλει για το αποτέλεσμα. Κρινόμαστε, όμως, και για κάθε αβελτηρία, για κάθε καθυστέρηση, για κάθε ημιτελή προσπάθεια.

Για την ιστορία θα αναφέρω ότι η πρώτη τριμερής συνάντηση σε πολιτικό επίπεδο πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα το 1999 και ακολούθησαν άλλες επτά μέχρι τον Ιανουάριο του 2002, με ξεχωριστή αυτή του Σεπτεμβρίου του 2000 στη Μόσχα, όπου

και υπογράφηκε το πρώτο Μνημόνιο για τη σύσταση Τριμερούς Επιτροπής Εργασίας.

Από τότε μέχρι και τον Αύγουστο του 2004 -περίοδο διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων- δεν υπήρξε καμία εξέλιξη, σε τριμερές τουλάχιστον επίπεδο και το θέμα ξαναμπήκε επιθετικά στην ατζέντα από την ελληνική πλευρά, που κλήθηκε μάλιστα να καλύψει σημαντικά κενά διπλωματικής ακινησίας.

Φτάσαμε έτσι, ύστερα από τριάντα τρεις μήνες, το Νοέμβριο του 2004, στο Ζάππειο Μέγαρο, όπου είχαμε τριμερή συνάντηση των αντιπροσωπειών των τριών χωρών, της Ρωσίας, της Βουλγαρίας και της Ελλάδας, με επικεφαλής της ελληνικής πλευράς τον τότε Υφυπουργό Ανάπτυξης Γιώργο Σαλαγκούδη, που οφείλω να σημειώσω ότι πίστεψε και ουσιαστικά συνέβαλε στο έργο αυτό, όπου συμφωνήθηκε η επαναδραστηριοποίηση της Τριμερούς Επιτροπής Εργασίας σε επίπεδο εμπειρογνομόνων και εκφράστηκε η πρόθεση των τριών πλευρών να προχωρήσουν με γρήγορους ρυθμούς στις απαραίτητες ενέργειες για την προώθησή του.

Ακολούθησαν επτά διμερείς και τριμερείς συναντήσεις, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζει η υπογραφή του πρώτου Τριμερούς Πολιτικού Μνημονίου Συνεργασίας, τον Απρίλιο του 2005 στη Σόφια, από τον κ. Σιούφα εκ μέρους της ελληνικής πλευράς, μέχρι την ιστορική συνάντηση του Σεπτεμβρίου του 2006 μεταξύ του Ρώσου Προέδρου Βλαντιμίρ Πούτιν, του Προέδρου της Βουλγαρίας Γκεόργκι Παρβάνοφ και του Έλληνα Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, που οδήγησε στη συμφωνία μεταξύ των τριών ηγετών και σε κοινή διακήρυξη για την προώθηση της υπογραφής της διακρατικής συμφωνίας για τον αγωγό.

Στους μήνες που ακολούθησαν πραγματοποιήθηκαν εννιά επίσημες συναντήσεις της ελληνικής αντιπροσωπείας με τις αντίστοιχες της Ρωσίας και της Βουλγαρίας, για να καταλήξουμε στη μονογραφία του τελικού σχεδίου της διακρατικής συμφωνίας στις 7 Φεβρουαρίου του 2007, πριν λίγους μήνες, στο Μπουργκάς της Βουλγαρίας από τον κ. Στεφάνου, Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Ανάπτυξης εκ μέρους της ελληνικής πλευράς.

Τέλος, στις 15 Μαρτίου 2007 υπογράφηκε στην Αθήνα η διακρατική συμφωνία, που σήμερα καλούμαστε να κυρώσουμε, παρουσία του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας, Βλαντιμίρ Πούτιν -για δεύτερη φορά μέσα σε έξι μήνες στη χώρα μας- του Πρωθυπουργού της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας Σεργκέι Στάνισφ, του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια και του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, με όλα τα διεθνή Μέσα Ενημέρωσης στραμμένα στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει νομίζω να κρατήσουμε -ψηλαφώντας αυτό το ιστορικό- ότι οι περισσότερες συναντήσεις για την προώθηση του έργου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη έγιναν την τριετία 2004-2007 σε σχέση με τα προηγούμενα έντεκα χρόνια, από το 1993 δηλαδή που γεννήθηκε η ιδέα μέχρι το 2004.

Το έργο αυτό είναι πραγματικά μεγάλο για την Ελλάδα, για την νοτιοανατολική Ευρώπη, για ολοκλήρωση την Ευρώπη και όχι μόνο. Είναι μεγάλο έργο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη χώρα μας γιατί την καθιστά ισχυρό και υπολογίσιμο παίκτη στον ενεργειακό τομέα, χωρίς μάλιστα να είναι χώρα που παράγει υδρογονάνθρακες.

Είναι μεγάλο έργο γιατί δημιουργεί εκατοντάδες -με τον κύκλο εργασιών που θα ανοίξει- ενδεχομένως και πολύ περισσότερες θέσεις εργασίας κατά την κατασκευή του, αλλά και διακόσιες πενήντα έως τριακόσιες μόνιμες θέσεις εργασίας στην περίοδο λειτουργίας του. Δημιουργεί μια μεγάλη δεξαμενή εσόδων από τα τέλη διέλευσης του πετρελαίου, μεγάλο μέρος των οποίων θα κατευθυνθούν για την υλοποίηση αναπτυξιακών έργων στον ευαίσθητο νομό Έβρου, αλλά και την ευρύτερη περιοχή.

Αναβαθμίζει την αναπτυξιακή προοπτική ολόκληρης της βόρειας Ελλάδας Προωθεί, τέλος, την περιβαλλοντική αναβάθμιση ολόκληρης της περιοχής.

Επιτρέψτε μου να σταθώ λίγο στο τελευταίο γιατί ορθώς, ορθότατα, θα έλεγα, αποτελεί σημείο προβληματισμού και ανησυχίας. Όμως πρέπει να σημειώσουμε το εξής. Με την κατα-

σκευή και τη λειτουργία του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη δημιουργείται μια ακόμη δίοδος, συμπληρωματική, των Στενών του Βοσπόρου για τη μεταφορά ρωσικών πετρελαίων και πετρελαίων της Μαύρης Θάλασσας στις αγορές της Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών μέσω της Ελλάδας και της Βουλγαρίας, ενώ ο ρόλος των Στενών του Βοσπόρου παραμένει σημαντικός, καθώς η ζήτηση του πετρελαίου και των προϊόντων του θα συνεχίσει να αυξάνεται με υψηλούς ρυθμούς τις επόμενες δεκαετίες.

Η αύξηση αυτή των ποσοτήτων του πετρελαίου που προέρχονται από την περιοχή της Μαύρης Θάλασσας, αλλά και της Κασπίας, έχει οδηγήσει τα τελευταία χρόνια σε συμφόρηση των Στενών του Βοσπόρου -που είναι η μοναδική ως τώρα δίοδος- και ως εκ τούτου, σε μεγάλες καθυστερήσεις στη διέλευση των δεξαμενοπλοίων, με διαρκώς εντεινόμενους επαπειλούμενους κινδύνους στην απευκαία περίπτωση ατυχήματος, οι συνέπειες του οποίου, σύμφωνα με τους ειδικούς, δεν θα περιοριστούν μόνο στη συγκεκριμένη περιοχή, αλλά μπορεί να επεκταθούν σε πολύ μεγαλύτερη έκταση και του βορείου, αλλά και του νοτιοανατολικού τμήματος των ελληνικών θαλασσών.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι από τα εξήντα τρία εκατομμύρια τόνους πετρελαίου και πετρελαιοειδών που διήλθαν από τα Στενά του Βοσπόρου το '97 φθάσαμε στα εκατόν σαράντα τρία εκατομμύρια τόνους το 2006, με μια τάση εξόχως αυξητική για τα επόμενα χρόνια. Και όλα τα παραπάνω συμβαίνουν σε μια χώρα που η περιβαλλοντική της νομοθεσία δεν θα χαρακτηριζόταν και από τις πλέον αυστηρές, όχι μόνο ως θεσμικό πλαίσιο αλλά και ως εφαρμογή. Σε καμιά περίπτωση, πάντως, δεν μπορεί να συγκριθεί με την αντίστοιχη ελληνική, βασικός κορμός της οποίας είναι η ιδιαίτερα αυστηρή κοινοτική νομοθεσία περί προστασίας του περιβάλλοντος και τήρησης περιβαλλοντικών όρων κατασκευής έργων αντίστοιχων με αυτό που συζητάμε σήμερα. Γιατί στη βάση, εντέλει, αυτής της ελληνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας και λαμβάνοντας αυστηρά υπόψη τους όρους, τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς τους, θα κατασκευαστεί ο εν λόγω αγωγός, ο οποίος σημειωτέον θα είναι υπόγειος, θα κατασκευαστεί με επικαιροποιημένη μελέτη, ενώ η μεθοδολογία κατασκευής του θα περιλαμβάνει τα πιο σύγχρονα δεδομένα της υψηλής τεχνολογίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλο έργο για τη νοτιοανατολική Ευρώπη, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς αναβαθμίζει το ρόλο της Ελλάδας και της Βουλγαρίας στα διεθνή δίκτυα μεταφοράς πετρελαίου. Αποτελεί τον πρώτο αγωγό πετρελαίου που θα κατασκευαστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα διέρχεται αποκλειστικά από ευρωπαϊκά εδάφη της, μετά τον αγωγό που λειτουργεί από το 1967 στην Τερνέστη της Ιταλίας και καταλήγει μέχρι τη Γερμανία. Θα αποτελεί έναν αγωγό μικρού μήκους και χαμηλού κόστους, σε σχέση με τις ποσότητες πετρελαίου που θα μεταφέρει και που με επίμονη διαπραγμάτευση θα αφορούν τριάντα πέντε έως πενήντα εκατομμύρια τόνους ετησίως, γεγονός που θα συμβάλει στον περιορισμό του κόστους μεταφοράς του πετρελαίου και των προϊόντων του, άρα και στην τελική του τιμή.

Η διακρατική συμφωνία -θα αναφερθώ πολύ σύντομα, κυρία Πρόεδρε- περιλαμβάνει δεκατέσσερα άρθρα, τα οποία συνοψίζονται στα ακόλουθα:

Πρώτον, προσδιορίζεται η αρχική μεταφορική ικανότητα του αγωγού σε τριάντα πέντε τόνους ετησίως, με πρόβλεψη, όπως είπα πριν, τα πενήντα εκατομμύρια τόνους.

Δεύτερον, προβλέπεται η ίδρυση της διεθνούς εταιρίας του έργου, που θα αναλάβει την κατασκευή και τη λειτουργία του αγωγού, στην οποία εταιρία συμμετέχουν με ποσοστό 51% κοινοπραξία ρωσικών εταιριών, με 24,5% βουλγαρικές εταιρίες και η ελληνική συμμετοχή ανέρχεται στο 24,5%. Το 23,5% αφορά την κοινοπραξία «ΕΛ.ΠΕ. Α.Ε. - ΘΡΑΚΗ Α.Ε.» και το 1% το ελληνικό δημόσιο, το οποίο θα παρακολουθεί με αυτό τον τρόπο από κοντά και τη διαδικασία σύστασης της εταιρίας, αλλά και εν συνεχεία τη λειτουργία της.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να τονίσω κατ' αρχάς το υψηλό ποσοστό συμμετοχής της χώρας μας, μιας χώρας που, όπως προείπα, δεν είναι παραγωγός υδρογονανθράκων. Και είναι

υψηλό, αρκεί να συνυπολογίσουμε ότι στην έναρξη των διαπραγματεύσεων η ρωσική πλευρά ξεκίνησε προτείνοντας για την ίδια ποσοστό 95%. Είναι υψηλό το ποσοστό, αρκεί να το συγκρίνει κανείς, για παράδειγμα, με το 6,53% της αντίστοιχης τουρκικής κοινοπραξίας στον αγωγό Μπακού- Τσεϊχάν, με μήκος αγωγού, μάλιστα, πλέον των χιλίων χιλιομέτρων εντός των εδαφών της Τουρκίας.

Όσο για την εταιρική σύνθεση της κοινοπραξίας θα πρέπει να σημειωθεί πως είναι η ίδια που ανελλιπώς έμπαινε στις διαπραγματεύσεις όλα αυτά τα χρόνια απ' όλες τις κυβερνήσεις.

Τρίτον, η διεθνής εταιρία του έργου ανέλαβε την υποχρέωση να δημιουργήσει υποκαταστήματα στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία, για την εξασφάλιση της τεχνικής λειτουργίας του αγωγού, χρησιμοποιώντας υπεργολαβικά ελληνικές και βουλγαρικές εταιρίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ: Τελειώνω σ' ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τέταρτον, η έδρα της διεθνούς εταιρίας ανάληψης του έργου θα βρίσκεται σ' ένα από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έμπειρον, μετά από τη σύσταση της διεθνούς εταιρίας ανάληψης του έργου, οι εμπλεκόμενες χώρες θα συνάψουν με αυτή τη διεθνή εταιρία συμφωνία διέλευσης, στην οποία θα προσδιορίζονται οι όροι συνεργασίας μεταξύ της διεθνούς εταιρίας και των κρατών-μελών, συμπεριλαμβανομένων και των φορολογικών καταβολών, των τελών και των αποζημιώσεων που θα καταβάλλονται στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία.

Έκτον, το έργο θα πραγματοποιηθεί με την χρηματοδοτική μορφή του project finance.

Έβδομον, προβλέπεται η διασφάλιση των δικαιωμάτων μειοψηφίας με σκοπό την κατοχύρωση των συμφερόντων των ελληνικών και βουλγαρικών εταιριών που συμμετέχουν στη διεθνή εταιρία.

Και όγδοον, η επιλογή των εργολάβων για την κατασκευή, καθώς και των προμηθευτών των υλικών και των τεχνολογιών, αλλά και για τις υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών, θα πραγματοποιείται από την διεθνή εταιρία ανάληψης του έργου με τη διαδικασία διαγωνισμού, όπου θα υπάρχει προτίμηση σε εταιρίες των τριών χωρών, σε ανταγωνιστική βάση.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμαι την ψήφιση της Κύρωσης για την κατασκευή και λειτουργία του Αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, ο οποίος σύμφωνα με όλες τις προγραμματικές δεσμεύσεις και όλους τους σχεδιασμούς αναμένεται να ολοκληρωθεί, κατ' αρχάς σε ενάμιση χρόνο η διαδικασία για την ίδρυση της εταιρίας και η έναρξη της κατασκευής του αγωγού προς τα τέλη του 2008, ενώ η έναρξη της λειτουργίας του υπολογίζεται περίπου μετά από δυο χρόνια στα τέλη του 2010, αρχές του 2011.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γαλαμάτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος - 21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε επένδυση στον τομέα της ενέργειας, όταν μάλιστα υποστηρίζεται από δυο ή τρία κράτη ή περισσότερες πλευρές, είναι στην πραγματικότητα μια επένδυση για την ειρήνη, για την ασφάλεια και τη συνεργασία των λαών. Απ' αυτήν την άποψη το έργο αυτό, ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, έχει πολύ μεγά-

λη σημασία.

Η συμφωνία της κατασκευής του αγωγού είναι το αποτέλεσμα περίπου δεκαεσσάρων χρόνων προσπάθειας, συνεχών συζητήσεων και διαβουλεύσεων, αλλά, βεβαίως, η προσπάθεια δεν σταματά με την υπογραφή της συμφωνίας, γιατί το έργο δεν τελείωσε. Έκλεισε ο πρώτος κύκλος των διαπραγματεύσεων.

Η γεωστρατηγική σημασία αυτού του έργου είναι δεδομένη και υπηρετεί τους πολιτικούς και ενεργειακούς στόχους της Ευρώπης, όπως είχαν τεθεί από την περίοδο που ήμουν εγώ Επίτροπος Ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ασφάλεια του εφοδιασμού και τη διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας, με έμφαση στη διεθνή ενεργειακή συνεργασία και την πολιτική ανάπτυξης των διευρωπαϊκών δικτύων, την προστασία του περιβάλλοντος και τη σύγκλιση των στόχων της ενεργειακής και περιβαλλοντικής πολιτικής.

Η εταιρική σχέση Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας είναι μια σχέση ζωτικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης, αλλά επιτρέψτε μου να πω, είναι ζωτικής σημασίας και για το μέλλον της Ρωσίας. Φυσικά, η Ευρώπη δεν μπορεί να αποδεχτεί ποτέ να είναι η Ρωσία ο μοναδικός πόλος εφοδιασμού στον τομέα της ενέργειας. Μια τέτοια εξέλιξη θα καθιστούσε την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όμηρο των επιλογών της Ρωσίας. Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, υπάρχει η πολιτική διαφοροποίησης των πηγών του εφοδιασμού, με τη συνέχιση των προσαρμογών για να ανοίξουμε νέους διαύλους με την Ασία, με το Ιράν, με την Κασπία.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το ευρύτερο περιβάλλον αναδεικνύεται η αξία της υπογραφής της τωρινής συμφωνίας, αλλά ταυτόχρονα αναδεικνύεται και η σημασία των επόμενων διαπραγματεύσεων που πρόκειται να ακολουθήσουν τα επόμενα χρόνια. Ο στόχος μας πρέπει πάντοτε να είναι σταθερός, να αναδειχθεί η Ελλάδα βασικός εταίρος στη διεθνή ενεργειακή κοινότητα, ένας υπολογίσιμος εταίρος στους σχεδιασμούς για τη διέλευση των υδρογονανθράκων προς την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο.

Σπεύδω να πω ότι το έργο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη δεν αφορά μόνο την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αφορά την παγκόσμια ενεργειακή κοινότητα. Δεν αφορά την ελληνική εγχώρια αγορά ή την ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά. Αφορά την παγκόσμια αγορά.

Η διακρατική συμφωνία, την οποία καλείται η Βουλή να κυρώσει σήμερα, πιστοποιεί ότι ο πρώτος κύκλος των διαπραγματεύσεων έκλεισε, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι η συμφωνία είναι εμφανώς ετεροβαρής υπέρ της Ρωσίας. Είναι μεθοδευμένα ασαφής και αδύναμη από πλευράς διασφάλισης της υλοποίησης του έργου σε συγκεκριμένη προθεσμία. Παρ' όλα αυτά, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για τη μελλοντική κατασκευή και τη λειτουργία του πετρελαιοαγωγού.

Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ως Κυβέρνηση δώσαμε επανειλημμένες και συνεχείς μάχες για την προώθηση αυτού του μεγάλου επενδυτικού σχεδίου, υποστηρίζουμε τη διαμόρφωση αυτού του πλαισίου, ως ένα βήμα για την προώθηση και την ολοκλήρωση του έργου.

Όμως, ο πήχης για την Κυβέρνηση είναι ψηλά, όχι γιατί έβαλε την υπογραφή σ' αυτή τη διακρατική συμφωνία, αλλά γιατί αυτή η συμφωνία προϋποθέτει ισχυρή πολιτική βούληση από εδώ και πέρα, εξαιρετικά αυστηρά και ενισχυμένη διπλωματική διαπραγματευτική ικανότητα στις επόμενες συμφωνίες και αναφέρονται στις συμφωνίες διέλευσης και τις εμπορικές συμφωνίες που πρόκειται να ακολουθήσουν.

Η επόμενη φάση των διαπραγματεύσεων αφορά τη ρύθμιση των λεπτομερειών σχετικά με τα δικαιώματα της εν λόγω διέθνους εταιρίας που διαμορφώνεται, αναφορικά με τη χρήση γης στη Βουλγαρία και την Ελλάδα.

Υπάρχει μεταβίβαση του δικαιώματος της κυριότητας; Υπάρχει. Αναφέρεται σαφώς στη συμφωνία. Επιτρέπεται η εγκάρσια διέλευση από την περιοχή της κυριότητας; Είναι ασαφές αν στην περιοχή αυτή επιτρέπεται η εγκάρσια διέλευση. Υπάρχει η δυνατότητα παράλληλης χρήσης για άλλες ενέργειες, παραδείγματος χάριν, τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, οπτικές ίνες, διέλευση

ση αγωγού φυσικού αερίου με επιλογή της ελληνικής Κυβέρνησης; Επιπλέον, πού καταλήγει ο αγωγός, σε αποθήκη ή στη θάλασσα; Σε ποιο βαθμό, σε ποιο βάθος και σε ποιο σημείο;

Υπάρχουν θέματα, λοιπόν, τα οποία χρειάζονται απαντήσεις, γιατί αυτές οι απαντήσεις είναι εκείνες που δίνουν τη δυνατότητα σε όλους μας να αξιολογήσουμε το μέγεθος και την αξία αυτής της συμφωνίας. Ζητούμε, λοιπόν, την αυθεντική ερμηνεία της Κυβέρνησης εδώ ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, γιατί αν δεν υπάρχει αυθεντική ερμηνεία, υπάρχουν ερωτηματικά όσον αφορά στην εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας.

Οι εμπορικές συμφωνίες είναι, επίσης, ένα εξίσου σημαντικό θέμα. Και αναφέρομαι στις εμπορικές συμφωνίες μεταξύ της εταιρείας, η οποία θα κατασκευάσει το έργο και θα το διαχειριστεί στη συνέχεια με τα κράτη της περιοχής, δηλαδή με τη Βουλγαρία και την Ελλάδα, όσον αφορά στα φορολογικά ζητήματα και τα τέλη διέλευσης του πετρελαίου και εξ' αυτών ποιο ποσοστό των τελών της διέλευσης θα αποδοθεί στην τοπική κοινωνία του Έβρου. Μην ξεχνάμε, μάλιστα, ότι το συγκεκριμένο έργο δεν είναι διακρατικό. Είναι έργο το οποίο πραγματοποιείται από κοινοπραξία εταιρειών. Οι ρωσικές εταιρείες συμμετέχουν με 51%, με 24,5% οι δύο βουλγαρικές εταιρείες, με 23,5% οι ελληνικές εταιρείες, δηλαδή Ελληνικά Πετρέλαια Λάτσης - Κοπελούζος και με 1% το ελληνικό δημόσιο.

Με αυτό το δεδομένο γίνεται ακόμα πιο αξιοσημείωτος και πολύ σημαντικός ο ρόλος των Ελληνικών Πετρελαίων στην κοινοπραξία Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη όπως, επίσης, εξαιρετικής σημασίας είναι και η διατήρηση του στρατηγικού ρόλου του ελέγχου των Ελληνικών Πετρελαίων από το ελληνικό Δημόσιο. Γι' αυτό και από το Βήμα της Βουλής εμείς δεσμευόμαστε -όπως δεσμευόμαστε ήδη με το πρόγραμμά μας, με το οποίο ζητούμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και την ψήφο του στις εκλογές που έρχονται- για τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου σε στρατηγική θέση στα Ελληνικά Πετρέλαια, γιατί αυτό δεν διασφαλίζει μόνο τη λειτουργία του ενεργειακού ισοζυγίου της χώρας μας με βάση τα εθνικά μας συμφέροντα, αλλά διασφαλίζει και το στρατηγικό ρόλο της Δημόσιας Επιχείρησης Φυσικού Αερίου και Πετρελαίου και την ενισχυμένη ελληνική συμμετοχή στον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Και είναι απαράδεκτο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να αρνείται να δεσμευτεί ότι θα συμφωνήσει για να μην αλλάξει το management, η διοίκηση, στα Ελληνικά Πετρέλαια.

Με μία προσεκτική ανάγνωση της διακρατικής συμφωνίας εύκολα μπορεί κανείς να οδηγηθεί στο συμπέρασμα ότι θα μπορούσε κάλλιστα να αλλάξει και με εύκολο τρόπο -και μάλιστα όχι με το εθνικό δίκαιο της Ελλάδας, αλλά με το δίκαιο της χώρας όπου θα βρίσκεται εγκατεστημένη η έδρα της εταιρείας- η εταιρική σύνθεση της διεθνούς εταιρείας Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, να μετατραπεί η εταιρική σύνθεση, να πάρει άλλου είδους χαρακτηριστικά και τότε το ελληνικό Δημόσιο να παραμείνει μόνο με το 1%.

Γι' αυτό το λόγο, έχει τεράστια σημασία να δεσμευτεί η Κυβέρνηση για το τι μέλλει γενέσθαι με τα Ελληνικά Πετρέλαια, διότι ένα ιδιωτικό μονοπώλιο στη θέση των Ελληνικών Πετρελαίων του μέλλοντος θα σημαίνει ότι έχουμε διαμορφώσει, χωρίς να το θέλουμε ή με τη δική μας πρόθεση, ένα ισχυρότατο πόλο που θα έχει οικονομική και πολιτική ισχύ, πολύ μεγαλύτερη από την ισχύ του κράτους και της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο επόμενος κύκλος περιλαμβάνει και κάτι σημαντικότερο όλων: την αποσαφήνιση των όρων της προστασίας του περιβάλλοντος τόσο κατά τη διαδικασία της κατασκευής, όσο και μετέπειτα κατά τη λειτουργία και την κατάρτιση της μελέτης κατασκευής του αγωγού με ιδιαίτερη πρόνοια στο ιδιάζον περιβαλλοντικό θαλάσσιο και χερσαίο περιβάλλον με ένα ολοκληρωμένο χωροταξικό σχέδιο χρήσης γης και αυστηρά καθορισμένο και εποπτευόμενο σύστημα θαλασσίων διαδρομών διέλευσης. Το λέω αυτό γιατί αυτό σημαίνει δεσμεύσεις, τις οποίες δεν τις ακούμε από την Κυβέρνηση, ούτε καν αναφορές. Για παράδειγμα, δεν ακούμε τη δέσμευση για την ανάπτυξη του συστήματος εποπτείας των θαλασσίων διαδρομών. Υπενθυμίζω μάλιστα ότι αυτό είναι ένα

ευρωπαϊκό πρόγραμμα το οποίο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το σταμάτησε, ενώ παρεδόθη σε φάση εξέλιξης από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Είναι το σύστημα υλοποίησης του συστήματος θαλάσσιας κυκλοφορίας των θαλασσίων διαδρομών.

Υπάρχει επίσης, το θέμα της εκπαίδευσης του προσωπικού του λιμενικού σώματος και του εξοπλισμού του με τα αεροπλάνα και τα σκάφη εκείνα τα οποία απαιτούνται για την επαρκή προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος. Επίσης, αυτό το πρόγραμμα σταμάτησε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ είχε δρομολογηθεί από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και παρεδόθη σε εξέλιξη.

Με αυτήν την ευκαιρία της σημερινής μας συζήτησης, όπως έκανα και στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, επανέρχομαι σε αυτήν την εκκρεμότητα η οποία παραμένει ως εκκρεμότητα, καθώς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πάγωσε το σχέδιο για τη δημιουργία της Ακαδημίας του Λιμενικού Σώματος στην Αλεξανδρούπολη με απαλλοτριωμένες εκτάσεις, όπου προβλέπεται το τμήμα για την εκπαίδευση των αξιωματικών επιθεωρητών προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος.

Τώρα, με αφορμή την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, τη σημασία που παίρνει πλέον για ολόκληρη την περιοχή και το Αιγαίο, πιστεύω ότι είναι η ώρα για την Κυβέρνηση να επανέλθει και να αναλάβει δεσμεύσεις για την προώθηση και αυτής της υπόθεσης.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις σκέψεις, με αυτούς τους προβληματισμούς και τις επισημάνσεις, υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο για την κύρωση της Συμφωνίας για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, με την ευχή ότι οι επόμενες διαπραγματεύσεις θα οδηγηθούν στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τη χώρα μας και φυσικά για την Ευρώπη και την ευρύτερη περιοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, προσπαθεί να μας πείσει πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια επιτυχία της πολυδιάστατης ίσως εξωτερικής πολιτικής της Κυβέρνησης, η οποία θα ωφελήσει εξίσου τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους και τους εργαζόμενους.

Για μας, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, για την οικονομική, κοινωνική ανάπτυξη της χώρας και την αξιολόγηση παρόμοιων διακρατικών συμφωνιών, κριτήριο αποτελούν οι οικονομικοί και κοινωνικοί όροι, κάτω από τους οποίους το συγκεκριμένο έργο και κάθε μεγάλο έργο υποδομής, μπορεί να συμβάλλει στη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση επίλυσης των λαϊκών αναγκών, που είναι σοβαρές και τρομερές, όπως επίσης και στην ενίσχυση της εθνικής οικονομίας και γίνεται με βάση το αμοιβαίο όφελος των συμβαλλόμενων κρατών.

Φυσικά δεν παραγνωρίζουμε την αυτονομία της σημασίας δημιουργίας εναλλακτικών δρόμων μεταφοράς του πετρελαίου και του φυσικού αερίου για μια ενεργειακά εξαρτημένη χώρα, όπως η Ελλάδα, όπου το πετρέλαιο κατέχει το 57% στο ισοζύγιο πρωτογενούς ενέργειας της χώρας, έναντι βέβαια 38% του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Ποιοι, λοιπόν, θα ωφεληθούν από τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης τα επόμενα χρόνια; Σίγουρα τα γνωστά «πιράνχας» του δημόσιου πλούτου. Όχι πάντως οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά και τα μικρομεσαία αυτοαπασχολούμενα στρώματα της πόλης και της υπαίθρου. Απεναντίας, αυτοί θα σηκώσουν το βάρος αποπληρωμής του κόστους συμμετοχής της χώρας στην υποδομή του έργου, του οποίου η δαπάνη είναι το μεγάλο ερώτημα.

Μήπως, κύριοι Βουλευτές, θα έχουμε φθηνότερο πετρέλαιο για τα λαϊκά νοικοκυριά; Όχι, βέβαια. Τα 25.000.000 ή και παραπάνω που υπολογίζει η Κυβέρνηση να εισπράττει ετησίως, θα

είναι ελάχιστα μπροστά στην απώλεια εσόδων του κράτους από τις φορολογικές απαλλαγές της κοινοπραξίας και των κατασκευαστικών εταιρειών. Και θα είναι ελαχιστότερα μπροστά στις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες και αλλαγές που θα επέλθουν στη ζωή και δράση των κατοίκων της Αλεξανδρούπολης, τις επιβαρύνσεις στο φυσικό περιβάλλον και στο θαλάσσιο οικοσύστημα και στους επαγγελματίες που ασχολούνται είτε με τη σημερινή προσδιορισμένη ανάπτυξη της χώρας, αλλά πολύ περισσότερων, όσων ασχολούνται με επαγγέλματα της θάλασσας.

Ορθή αξιολογική εκτίμηση για μας αποτελεί η συνολική θεώρηση του ανταγωνισμού ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, στους μονοπωλιακούς ομίλους, όχι μόνο για τον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς της ενέργειας, αλλά ευρύτερα για το μοίρασμα αγορών και ζωνών επιρροής. Σε μια τέτοια αξιολόγηση είναι φανερό ότι τα οφέλη της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αυτά τα οποία κυριαρχούν.

Με τον αγωγό, η Ρωσία αποκτά μια δεύτερη δίοδο μεταφοράς πετρελαίου της Μαύρης Θάλασσας στην Ευρώπη, συγκριτικά με τη σημερινή μοναδική διαδρομή μεταφοράς μέσα από τα στενά του Βοσπόρου που ελέγχονται από την Τουρκία.

Παράλληλα, αναβαθμίζει τη διαπραγματευτική της θέση για κυριαρχία του φυσικού αερίου στην τροφοδοσία του διαδρόμου μεταφοράς Τουρκίας-Ελλάδας-Ιταλίας σε σχέση με την ανταγωνιστική λύση άλλου διαδρόμου φυσικού αερίου, κυρίως από το Αζερμπαϊτζάν. Το σημαντικότερο είναι ότι οικοδομεί τα δικά της αναχώματα και ερείσματα απέναντι στην προσπάθεια των Η.Π.Α., του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για επέκταση προς ανατολάς.

Κύριοι Βουλευτές, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά ένα ακόμα έργο που συμβάλλει στην ασφάλεια του ενεργειακού της εφοδιασμού. Πριν λίγο καιρό, στις 8 Μαρτίου, στις Βρυξέλλες, στο πρόσφατο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ο αρμόδιος Επίτροπος για την ενέργεια Πίμπλαγκς επανέλαβε, γενικότερα, την πρόθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για σύναψη μιας ευρύτερης στρατηγικής συμφωνίας ενεργειακής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Σιούφας, φέτος το Γενάρη, σε ομιλία του στον Ο.Α.Σ.Α. είπε πως στόχος είναι η μετεξέλιξη της Ελλάδας σε ενεργειακό δίαυλο μεταξύ των σημείων παραγωγής και των κέντρων κατανάλωσης και αναφέρθηκε στην αναβάθμιση του ρόλου της Ελλάδας στον παγκόσμιο ενεργειακό χάρτη. Ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και ο ενεργειακός δίαυλος φυσικού αερίου, διάδρομος φυσικού αερίου, συμβάλλουν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Η Ελλάδα διασφαλίζει κρατικά έσοδα από τα κόμιστρα μεταφοράς...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν συμφωνείτε, κύριε συνάδελφε, μ' αυτά που είπα στον Ο.Α.Σ.Α. στο συγκεκριμένο θέμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Βεβαίως συμφωνούμε ότι θα γίνει αυτό –και ότι γίνεται– αλλά το θέμα είναι ποιοι ωφελούνται, κύριε Υπουργέ, απ' αυτήν την υπόθεση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Η χώρα ωφελείται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Αν νομίζετε ότι η χώρα εκφράζεται μόνο από τις μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες οι οποίες θα αναλάβουν το έργο και από τους άλλους που θα μπουν στο έργο και θα το εκμεταλλευτούν, τότε φυσικά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Η Ελλάδα διασφαλίζει, κύριοι Βουλευτές, κρατικά έσοδα από τα κόμιστρα μεταφοράς 25.000.000 – 35.000.000 δολάρια ανάλογα με την κίνηση του αγωγού, καθώς και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού για τη διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου στην Ελλάδα. Για να διασφαλιστούν αυτοί οι στόχοι, σήμερα οι πολιτικοί εκπρόσωποι του συστήματος του κεφαλαίου αποδέχθηκαν τη μείωση του ποσοστού στην κοινοπραξία –και το λέω αυτό στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας που αναφέρθηκε σ' αυτό που είχε πει και ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, ότι δηλαδή ξεκίνησε η Σοβιετική Ένωση με το 95%, μπορούσε να ζητήσει και το 100%, αλλά αρχικά προβλεπόταν

στο Μνημόνιο Συνεργασίας του 1994 και του 1995- και η συμμετοχή της Ελλάδας να είναι στο 33%. Σήμερα συμμορφωθείκαμε –συμμορφώθηκατε δηλαδή- στο 23,5%.

Κύριοι Βουλευτές, το μεγάλο ερώτημα είναι ποιο είναι το κόστος της ελληνικής συμμετοχής, με ποια διαδικασία και οικονομική διαπραγμάτευση το ελληνικό ποσοστό έχει μεταφερθεί στην κοινοπραξία, ενώ θα είναι πολύ μεγάλη η επιβάρυνση της χώρας με πολλούς συντελεστές επιβάρυνσης και πώς παραχωρείται στην εταιρεία «ΘΡΑΚΗ» των Ομίλων Λάτση, Αλαφούζου, με ποια οικονομικά ανταλλάγματα και ποιες άλλες παράμετρες υποχρεώσεις.

Μεγάλοι ωφελημένοι, επίσης, θα βγουν από την υλοποίηση της συμφωνίας οι τράπεζες και συγκεκριμένοι μονοπωλιακοί όμιλοι. Όπως προανέφερα, είναι ο όμιλος Λάτση και ο όμιλος Καπελούζου που ελέγχουν το 55% της ελληνικής εταιρείας «ΘΡΑΚΗ», στην οποία ανήκει το ελληνικό ποσοστό της κοινοπραξίας ιδιοκτησίας και εκμετάλλευσης του αγωγού.

Εκείνοι που δεν συμπεριλαμβάνονται στους κερδοσμένους είναι οι εργαζόμενοι και στις εταιρείες, αλλά και οι Έλληνες εργαζόμενοι και πολύ περισσότερο η λαϊκή κατανάλωση η οποία πρέπει να διασφαλίσει την υψηλή κερδοφορία των ομίλων που προαναφέραμε.

Εκείνο όμως που μας ανησυχεί αφορά στην όξυνση της αντίθεσης μεταξύ ΗΠΑ, Ρωσίας, Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των αστικών τάξεων της περιοχής. Η συγκεκριμένη όξυνση έχει αντικειμενική βάση και αυξάνει τους κινδύνους για την ειρήνη και τα κυριαρχικά δικαιώματα των βαλκανικών κρατών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την αποσταθεροποίηση στο Κόσσοβο. Εξ ου και οι αμερικανικές πιέσεις, παρεμβάσεις και συμβουλές του Αμερικανού Πρέσβη Ρις προς τη χώρα μας, κύριοι Βουλευτές, χωρίς φυσικά τα δύο κόμματα –Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ.- να βγάλουν άχνα διαμαρτυρίας για την ωμή επέμβαση του Πρέσβη Ρις που έγινε πρόσφατα στα εσωτερικά θέματα της χώρας για δεύτερη φορά.

Τα παραπάνω υπογραμμίζουν τους κινδύνους αποσταθεροποίησης στην περιοχή μας, ιδιαίτερα στο Αιγαίο. Αναδεικνύει την αναγκαιότητα δημιουργίας ενός αντιιμπεριαλιστικού μετώπου των λαών των Βαλκανίων για πολιτικές λύσεις που βρίσκονται στον αντίποδα των σημερινών πολιτικών εξελίξεων για μια άλλη πολιτική προς όφελος του λαού που θα ιεραρχεί την εκμετάλλευση του πλούτου που ο ίδιος παράγει.

Η διέξοδος προς όφελος του λαού βρίσκεται στη λαϊκή εξουσία, λαϊκή οικονομία, στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, στον αποκλειστικά κρατικό φορέα ενέργειας που θα αξιοποιεί την ενεργειακή υποδομή προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Όπως καταλαβαίνετε, καταψηφίζουμε αυτή τη συμφωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, τον κ. Κατζίη.

Το λόγο έχει η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη εκ μέρους του Συνασπισμού.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στην αρχή της υλοποίησης αυτής της διακρατικής συμφωνίας που αφορά στην κατασκευή του αγωγού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Είναι ένα έργο πολυδιαφημισμένο και για μία περίοδο φάνηκε να μοιάζει με το Γεφύρι της Άρτας.

Για εμάς το έργο αυτό έχει τρεις βασικές διαστάσεις. Πρόκειται για τη γεωπολιτική διάσταση, την οικονομική και την περιβαλλοντολογική. Μέχρι σήμερα, δεν είχαμε ούτε την ενημέρωση από συζητήσεις, παρ' όλο που ζητήσαμε να γίνουν αυτές, αλλά ούτε και αναλήψεις στην επιτροπή σε βασικά ερωτήματα που θέσαμε για τα θέματα της οικονομικής και περιβαλλοντολογικής διάστασης.

Εμείς προσεγγίζουμε όλη αυτή τη διαδικασία μέσα από τη βασική μας αρχή, η οποία είναι ότι το έργο αυτό θα πρέπει να εγγυάται την προστασία του περιβάλλοντος, τη βιώσιμη ανάπτυξη και να αποδεικνύεται στην πράξη ότι θα εξασφαλίσει τα συμφέροντα του δημοσίου και θα αφήσει οικονομική οφέλη

στον τόπο, γιατί οι παροχές σε χρήση γης, σε φορολογικές ελαφρύνσεις, ακόμη και σε εκχώρηση γης που δίνει το ελληνικό δημόσιο, είναι πολύ σημαντικές.

Η πρώτη πολύ σημαντική επιφύλαξη μας είναι ότι διαπιστώνουμε ότι αυτός ο αγωγός δεν είναι παρά μια ιδιωτική επένδυση και μάλιστα μια επένδυση με σημαντικά ρίσκα. Οι ελληνικές ιδιωτικές εταιρείες μπορεί να αλλάξουν χέρια και να περιέλθουν σε ξένες εταιρείες. Άλλωστε, το ενδιαφέρον της αμερικανικών συμφερόντων ΕΥΡΟΓ για αγορά ποσοστού σ' αυτή τη διαδικασία είναι πολύ σημαντικό και γνωστό.

Ο αγωγός έχει μήκος διακόσια ογδόντα χιλιόμετρα, συνδέει το λιμάνι Μπουργκάς με κατάληξη σε κάποιο σημείο, αλλά όχι συγκεκριμένο, και με συγκεκριμένο τρόπο της ευρύτερης περιοχής της Αλεξανδρούπολης. Από τα διακόσια ογδόντα χιλιόμετρα, τα εκατόν τριάντα είναι στον ελληνικό χώρο και το κόστος κατασκευής θα φτάσει στο 1.000.000.000 ευρώ.

Η συμμετοχή των ρωσικών εταιρειών ανέρχεται σε 51%, των βουλγαρικών σε 24,5% και των ελληνικών στο 24,5% με τον Όμιλο Λάτση και Κοπελούζου να έχει το 75%, τα ΕΛ.ΠΕ. το υπόλοιπο και το ελληνικό δημόσιο μόλις το 1%.

Στην ουσία, η Ελλάδα συμμετέχει με ιδιωτικές εταιρείες, διότι ήδη στο ΕΛ.ΠΕ. έχει απομείνει το 35% και οδεύει προς ιδιωτικοποίηση, αφού βεβαίως προηγηθεί το μάντζεμντ στον Όμιλο Λάτση, όπως έχει προαποφασιστεί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά τα κροκοδείλια δάκρυα που ρίχνει σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Εμείς δεν αγνοούμε τη γεωπολιτική σημασία του έργου. Είναι γεγονός ότι η Αλεξανδρούπολη καθίσταται ενεργειακό σταυροδρόμι, από τη στιγμή που συναντάται εκεί ο υπό κατασκευή αγωγός πετρελαίου με τον αγωγό φυσικού αερίου Τουρκίας-Κομοτηνής, Πάργας-Ιταλίας.

Είναι γεγονός, όμως, ότι η μεν Ρωσία έχει τη δεσπόζουσα θέση και θέλει τελικά να αξιοποιήσει το ενεργειακό της πλεονέκτημα έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Η.Π.Α. και να διαμορφώσει αυτούς τους αγωγούς μεταφοράς πετρελαίου, φυσικού αερίου κ.λπ..

Από την άλλη πλευρά, οι Η.Π.Α. θα επιδιώξουν πάση θυσία να έχουν και αυτές ένα μερίδιο σ' αυτούς τους αγωγούς.

Θα πρέπει, λοιπόν, το ζήτημα να το εξετάσουμε στις πραγματικές του διαστάσεις σε ένα ευρύτερο γεωπολιτικό πλαίσιο. Πέρα από τις ευχάριστες διαπιστώσεις, υπάρχει όφελος από την είσοδο της Ελλάδας στο διεθνή ενεργειακό χάρτη; Έχει ο αγωγός καταλυτικές οικονομικές και γεωπολιτικές συνέπειες για τη χώρα μας; Δηλαδή η χώρα μας θα αποκομίσει ιδιαίτερα πολιτικά και οικονομικά οφέλη;

Από την άλλη πλευρά ορθώς τίθεται το ερώτημα. Αν θα έμενε στο περιθώριο, αυτό θα ήταν ένα σημαντικό πρόβλημα. Ωστόσο, οι αγωγοί, πέραν αυτών, δημιουργούν συνθήκες αλληλεξάρτησης, δημιουργούν κίνητρα των χωρών για συνεργασία, για αμοιβαίο όφελος και ενδυναμώνουν τις σχέσεις των τριών χωρών, αν μη τι άλλο, σε ενεργειακό και οικονομικό επίπεδο.

Όμως, δεν μπορούμε να περιμένουμε πολλά πράγματα με αυτούς τους αγωγούς, στην επίλυση σοβαρών πολιτικών προβλημάτων. Αυτό φαίνεται και από τις σχέσεις που προσπαθεί και έχει η Ρωσία και με την Τουρκία, προκειμένου να εξισορροπήσει αυτή τη σχέση της μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

Η γεωπολιτική διάσταση του αγωγού συζητείται επί δεκαετητεία. Η περιβαλλοντική διάσταση συζητείται και αυτή. Παραμένει ακόμη ανοικτή και θα μπορούσε να συζητηθεί άλλα δεκαπέντε χρόνια.

Δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες ότι ο αγωγός θα φέρει κοινωνικά ή οικονομικά οφέλη στην περιοχή, όπως μείωση της ανεργίας, νέες επενδύσεις στη Θράκη ή την απεξάρτηση της ελληνικής οικονομίας από τις μεγάλες πετρελαϊκές εταιρείες. Το όφελος από τη λειτουργία αυτού του αγωγού θα μπορούσε να συνοψιστεί σ' ένα σκέλος, ότι για πρώτη φορά μετά τις αλλαγές στην πρώην Σοβιετική Ένωση η Ελλάδα αποκτά ξεχωριστή γεωπολιτική σημασία στη Δύση, ενδυναμώνει δηλαδή τη θέση της και απομειώνει τις υφιστάμενες ή πιθανές να ανακύψουν στο μέλλον απειλές.

Μικρή σημασία έχει αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχεδίασε τον αγωγό ή η

Νέα Δημοκρατία τον εγκαινιάζει. Έχει, όμως, μεγάλη σημασία το γεγονός ότι σε έναν κόσμο και σε μια περιοχή όπου οξύνονται οι κρατικοί ανταγωνισμοί με αυξανόμενες μάλιστα απειλές για τη συνοχή όλων των δεκτών στα Βαλκάνια και στη Νοτιανατολική Μεσόγειο, το μοναδικό κέλυφος προάσπισης των ζωτικών συμφερόντων της Ελλάδας παρέμεινε μέχρι σήμερα η σχέση μας με τη Δύση, δηλαδή η αμυντική και διεθνοπολιτική ομπρέλα που μας παρείχαν με πολλά ανταλλάγματα οι Η.Π.Α. και η οικονομική και θεσμική αγωγή που μας προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εφεξής, η Ελλάδα με αυτόν τον αγωγό θα μπορούσε, επιδιώκοντας πολύ περισσότερα πράγματα και σε ένα αξιόλογο βαθμό, να έχει μια σημαντική θέση στην πετρελαϊκή οικονομία της χώρας. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, ο αγωγός αυτός δεν είναι ένα δώρο των Ρώσων ούτε υφίσταται κάποιο ηθικό, θρησκευτικό ή πολιτιστικό υπόβαθρο που να εξηγεί γιατί προτίμησαν την Ελλάδα, για να εξαγάγουν τα πετρέλαιά τους. Οι Ρώσοι του καθεστώτος Πούτιν είναι ψυχροί υπολογιστές και σκληροί μίζευσαν. Η ανάλυση των δεδομένων που διαθέτουν τους οδηγεί στην επιλογή της Αλεξανδρούπολης και τίποτα άλλο.

Παρόλα αυτά διαπιστώνουμε και εμείς ότι υπάρχουν σημαντικά γεωπολιτικά οφέλη. Όμως, να δούμε τα οικονομικά οφέλη για την Ελλάδα, να αναπτυξιακά και κοινωνικά οφέλη για την περιοχή. Παραμένει ανοικτός ένας διάλογος μεταξύ του Υπουργού και του εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πολλά αναπάντητα ερωτήματα από εμάς προς τα δύο κόμματα για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα οι μεγάλοι οργανισμοί ενέργειας στη χώρα μας, ιδιαίτερα για τα ΕΛ.ΠΕ., και πώς προδιαγράφεται το μέλλον τους.

Είναι γνωστό ότι στα ΕΛ.ΠΕ. ο ιδιωτικός όμιλος ΛΑΤΣΗ έχει βάλει γερά θεμέλια. Συγκεκριμένα έχει παραμείνει το ποσοστό του δημοσίου στο 35% και είναι υπό παράδοση το μάντζμεντ των ΕΛ.ΠΕ.. Επίσης, η Δ.Ε.Η. δέχεται συνεχείς πιέσεις, ούτως ώστε να οδηγηθεί και αυτή σε πλειοψηφική μετοχοποίηση. Πιέσεις δέχεται για την ιδιωτικοποίησή της και η Δ.Ε.Π.Α..

Θέλω, λοιπόν, να επισημάνω, επειδή το θέμα της ενέργειας είναι στρατηγικής σημασίας και όχι κάτι δευτερεύον, ότι δεν πρέπει να περνά απαρτήρητο και σ' αυτή τη συζήτηση το γεγονός ότι ο δημόσιος έλεγχος του ενεργειακού τομέα διαρκώς συρρικνώνεται στη χώρα μας. Στο συγκεκριμένο έργο το δημόσιο κρατά απλώς τον έλεγχο του 1% της εταιρείας εκμετάλλευσης του έργου. Ο εθνικός και δημόσιος έλεγχος στην ενέργεια για μας είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο, που όλο και περισσότερο λαμβάνεται υπ' όψιν σε διεθνές επίπεδο τον τελευταίο καιρό.

Διότι οι χώρες έχουν καταλάβει και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως τα αντιμετώπισαν στην αρχή με τα θέματα της απελευθέρωσης της ενέργειας.

Θεωρώ λοιπόν ότι, αν εμείς έχουμε μία επιφυλακτική και εν τέλει αρνητική στάση πάνω στο θέμα της Συμφωνίας του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, είναι όχι γιατί είμαστε μίζεροι ούτε γιατί αδιαφορούμε, προκειμένου η χώρα μας να αποκτήσει γεωπολιτικά εργαλεία, αλλά γιατί θέλουμε σ' αυτή τη Συμφωνία ο παράγοντας «δημόσιο» να είναι σημαντικότερος. Και σ' αυτή τη Συμφωνία τα πράγματα δεν είναι έτσι, όπως εμείς θα τα θέλαμε.

Πολύ κρίσιμο, βεβαίως, είναι και το θέμα του περιβάλλοντος. Το θέμα του διαφορετικού αναπτυξιακού μοντέλου που δημιουργείται για τον Έβρο δεν είναι συγκεκριμένο. Ο Έβρος έχει επενδύσει στον αγροτικό τομέα, έχει επενδύσει στην αλιεία, στον τουρισμό πολύ περισσότερο, στο Πανεπιστήμιό του, έχει δηλαδή διαμορφώσει ένα άλλο αναπτυξιακό μοντέλο. Εδώ δεν δίνονται καθόλου στοιχεία γι' αυτήν την περιοχή. Το να μεταφερθούν τα 35.000.000 ευρώ, όταν οι αγρότες από τη γεωργία μόνο και την αλιεία εισπράττουν από την Κ.Α.Π. περισσότερα από αυτά τα εκατομμύρια ευρώ, τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Ειδικότερα, για το περιβάλλον, όχι μόνο για την περιοχή,

έχουμε υποστηρίξει, κύριοι συνάδελφοι, την απεξάρτηση από το πετρέλαιο και την ανάγκη για άμεση λήψη μέτρων εξοικονόμησης της ενεργειακής κατανάλωσης και τη δραστική στροφή στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ωστόσο, σήμερα και για δεκαπέντε χρόνια ακόμη ουδείς είναι έτοιμος να διανύσει μεγάλα βήματα σ' αυτήν την κατεύθυνση. Ακόμη και η Ευρωπαϊκή Ένωση που πρωτοπορεί διεθνώς στην προσπάθειά της, θα έλεγε κάποιος ότι δεν έθεσε και τόσο φιλόδοξους στόχους, προκειμένου να απαλλαγούμε από την εξάρτησή μας από το πετρέλαιο και από την πυρηνική ενέργεια και να στραφούμε προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Στη χώρα μας λοιπόν αυτή η πρόδοος δεν υπάρχει. Από την άλλη πλευρά, η περιβαλλοντική θωράκιση της χώρας μας, οι συμφωνίες που έχει κάνει, είναι πάρα πολύ σημαντικές. Και ενώ η περιβαλλοντική θωράκιση για τη λειτουργία του αγωγού, για την ασφαλή και ήπια ναυσιπλοΐα στο Αιγαίο, θα μπορούσε και θα ήταν ρεαλιστική με τη διαθέσιμη τεχνολογία, ενώ θα μπορούσε να αποτελεί ένα βασικό κεφάλαιο αυτής της Συμφωνίας, παρ' όλα αυτά παραμένει μετά τις εγκαταστάσεις φόρτωσης - αυτό μπορεί να γίνει, υπάρχουν ανάλογες περιπτώσεις, υπάρχουν υψηλής ασφάλειας εγκαταστάσεις και στις Η.Π.Α. και στις άλλες χώρες - η χρήση μικρομεσαίας χωρητικότητας τάνκερ και η απαγόρευση πλεύσης γιγαντιαίων τάνκερ διακοσίων χιλιάδων τόνων. Αν κυκλοφορήσουν τέτοια μεγαθήρια στο Αιγαίο, τότε ορισμένα νησιά μας θα συντριβούν οπτικά, φαντάζοντας σαν βαρκάκια που θα θαλασσοπνίγονται από τον κυματισμό των προπелών των τάνκερ.

Επίσης, είναι απαραίτητη η χρησιμοποίηση επιλεγμένων θαλάσσιων οδών, έτσι ώστε να μην υπάρχει οπτική επαφή ανάμεσα στους σπουδαίους παραδοσιακούς οικισμούς, στα γεωτεχνικά αγροτικά τοπία των Κυκλάδων και στα διαπλέοντα τάνκερ. Ας μην ξεχνάμε ότι το Αιγαίο είναι ένα μοναδικό τοπίο που ανήκει στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά. Και όλοι οι Έλληνες, αλλά και οι Ευρωπαίοι, έχουμε καθήκον να προστατίσουμε την αισθητική του και να το προστατεύσουμε. Είναι υποχρέωση όλων των τάνκερ να έχουν διπλά τοιχώματα. Η χώρα μας όμως κατάφερε με βέτο να εξαιρεθούν δεκάδες τάνκερ παλαιάς κοπής με μονό τοίχωμα από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακόμη, η δημιουργία ειδικής υπηρεσίας περιβαλλοντικής αστυνόμευσης κι ένα σωρό άλλα θέματα, δυστυχώς δεν έχουν κατατεθεί και τουλάχιστον δεν έχουν αναληφθεί και ως υπόσχεση από την ελληνική Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρία Ξηροτύρη, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς θα καταψηφίσουμε αυτή τη Συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε, κυρία Ξηροτύρη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παπουτσή, θέλετε να συμπληρώσετε κάτι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε πολύ που ξαναζητώ το λόγο. Ζητώ το λόγο μόνο για μερικά δευτερόλεπτα, για να κάνω μια αναφορά την οποία παρέλειψα κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου, παρά τη θέλησή μου λόγω της πίεσης του χρόνου.

Είναι μια αναφορά στο πρόσωπο του Υπουργού Ανάπτυξης, κ. Δημήτρη Σιούφα για την στράτευση του, για τη δέσμευσή του στην προώθηση αυτού του μεγάλου έργου, μια αναφορά και μια προσφορά του Υπουργού σ' αυτήν τη μεγάλη εξέλιξη η οποία κατά τη γνώμη μου πρέπει να αναγνωριστεί στη Βουλή. Γι' αυτό πήρα το λόγο, κυρία Πρόεδρε, γιατί πιστεύω ότι στην

πολιτική, πέρα από την αντιπαράθεση, χρειάζεται πολλές φορές να σημειώνουμε και την προσωπική προσφορά των πολιτικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παπουτσή, σας τιμά η τοποθέτηση αυτή.

Θέλω να ρωτήσω τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους αν θέλουν να τοποθετηθούν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε να προηγηθείτε, κύριε Υπουργέ; Το είπα, για να κλείσετε στο τέλος, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Για δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, εκτιμώ ιδιαίτερα ότι γίνεται αυτή η συζήτηση στην Ολομέλεια και με αυτήν τη διαδικασία, παρά το γεγονός ότι από το 1974 και μετά, οι κυρώσεις των διακρατικών συμφωνιών που γίνονται με το άρθρο 108 του Κανονισμού έχουν μια ορισμένη διαδικασία. Και χαίρομαι, γιατί παίρνει ευρύτερη συζήτηση ένα τόσο σημαντικό θέμα που είναι η διακρατική συμφωνία.

Δεύτερον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τις αναφορές τις οποίες έκανε στο πρόσωπό μου, αντιλαμβανόμενος ότι δεν γίνεται από πολιτική ευγένεια. Άλλωστε, το έχω πράξει και ο ίδιος στο παρελθόν, όχι μόνο με τον ίδιο, αλλά και με ό,τι συνεχίζουμε από τα καλά που βρήκαμε από την προηγούμενη κυβέρνηση, εφαρμόζοντας τη δική μας κυβερνητική πολιτική, αυτή που ενέκρινε ο ελληνικός λαός στις 7 Μαρτίου του 2004. Και χαίρομαι γιατί τα δύο μεγάλα κόμματα στα μεγάλα ζητήματα τα οποία δεν είναι κυβερνητικές επιτυχίες, αλλά ζητήματα που αφορούν τη χώρα, αφορούν το έθνος, αφορούν την πορεία για τα όλα τα επόμενα χρόνια, συμπλέει χωρίς περιστροφές στην έγκριση από το Κοινοβούλιο αυτής της διακρατικής συμφωνίας.

Θα επαναλάβω αυτό το οποίο είπα και στη Διарκή Επιτροπή, ότι κρατώ καλή σημείωση των ερωτημάτων και των προβληματισμών για τις επόμενες φάσεις του έργου. Και βεβαίως, σέβομαι τις θέσεις και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού που δεν ψηφίζουν την κύρωση αυτής της συμφωνίας. Είναι δικαίωμά τους, όλους μας κρίνει ο ελληνικός λαός για το πώς πορευόμαστε και τις θέσεις τις οποίες παίρνουμε στα μεγάλα ζητήματα.

Για ένα πράγμα, κύριε Παπουτσή, διαφωνώ κάθετα μαζί σας. Ούτε υπήρξε, ούτε μπορεί να υπάρξει θέμα εθνικής κυριαρχίας από τη διέλευση αυτού του αγωγού. Και νομίζω, ότι κανένας μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, τα έντεκα εκατομμύρια Έλληνες, αλλά και τα έξι εκατομμύρια της διασποράς, δεν θα διανοείτο κανένας ποτέ να υπάρξει έστω και χαραμάδα που να αφήνει τέτοιο ζήτημα. Στα άλλα ερωτήματα κράτησα σημείωση, σας απήντησα εφ' όλης της ύλης στη Διарκή Επιτροπή και δεν έχω να προσθέσω απολύτως τίποτα παραπάνω.

Μόνο μια αποστογή, κυρία Πρόεδρε, και με αυτό κλείνω - γιατί έχω ανειλημμένη υποχρέωση την οποία γνωρίζετε, θα είναι ο συνάδελφός μου κ. Νεράντζης εδώ - ότι το έργο αυτό και η δουλειά την οποία κάναμε είναι αποτέλεσμα συλλογικό της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, ως συνέχεια αυτών που βρήκαμε από την πλευρά τη δική σας και βεβαίως, ένα έργο το οποίο ήταν επί δυόμισι χρόνια σε αδράνεια, παγωμένο.

Επαναλαμβάνω, κυρία Πρόεδρε, ως πολιτικός και αρχών και πεπειθήσεων και με μακρά παρουσία στο εθνικό Κοινοβούλιο, ότι όταν υπάρχουν εθνικές επιτυχίες, αυτές δεν ανήκουν ούτε σε ένα κόμμα ούτε στην κυβέρνηση.

Και έτσι πρέπει οι σύγχρονοι πολιτικοί με ευθύνη απέναντι στο έθνος και στο μέλλον του να αντιμετωπίζουν αυτά τα ζητήματα, να στέκονται πάνω από κομματικές ταμπέλες και να αναγνωρίζουν όταν υπάρχουν μεγάλοι βεληνεκούς επιτυχίες όπως η προσπάθεια που γίνεται με το να καταστεί η χώρα μας ενεργειακός κόμβος για ολόκληρη την περιοχή και ως συνδετήρια

χώρα μεταξύ των χωρών παραγωγής υδρογονανθράκων και των καταναλωτριών χωρών υδρογονανθράκων είτε στην Ευρώπη είτε σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί- καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα μιλήσουν τώρα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και πρώτος ο κ. Μαγγίνας. Να παρακαλέσω για κάποια συντόμηση του χρόνου εάν συμφωνείτε, δηλαδή οκτώ λεπτά;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Με την καλοσύνη σας, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κυρώσεις διμερών ή πολυμερών συμφωνιών αποτελούν συνήθως για την Αίθουσα αυτή αντικείμενο μειωμένου ενδιαφέροντος και αυτό γιατί αφορούν σε τρέχουσες συχνά τεχνικές κοινές αποφάσεις κρατών το περιεχόμενο των οποίων δεν έχει τις συντριπτικές περισσότερες φορές αξιόλογο πολιτικό ενδιαφέρον.

Σήμερα ωστόσο βρισκόμαστε μπροστά σε μία τελείως διαφορετική περίπτωση. Προσδίδουμε δημοκρατική νομιμοποίηση και περιβάλλουμε με το κοινοβουλευτικό κύρος μία ιστορική στιγμή, μία εθνική επιτυχία. Πιστεύω ότι όλοι μας, όλες οι πτέρυγες της Βουλής αισθανόμαστε ιδιαίτερη ικανοποίηση για την κύρωση μιας τριμερούς συμφωνίας εξαιρετικής πολιτικής σημασίας, σημασίας που αποκτά ιδιαίτερες διαστάσεις αφού εξικνείται τόσο στην υπηρέτηση καίριων στρατηγικών στόχων όσο και διότι διασφαλίζει σημαντικά οικονομικά οφέλη.

Η κατασκευή και εκμετάλλευση του αγωγού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη αποτελεί πλέον πραγματικότητα. Συνιστά δε μία ιστορική απόφαση όχι μόνο για τις τρεις μετέχουσες χώρες, Ελλάδα -Ρωσία -Βουλγαρία, αλλά και για την ευρύτερη περιοχή και για τις μεγάλες δυτικές καταναλωτικές αγορές. Πρόκειται για ένα μεγάλο έργο προϋπολογιζόμενου κόστους σε σημερινές τιμές 1.000.000.000 ευρώ και πλέον που θα εξασφαλίσει εκατοντάδες θέσεις εργασίας. Ο αγωγός θα μεταφέρει τριάντα πέντε εκατομμύρια τόνους αργού πετρελαίου το χρόνο με δυνατότητα αύξησης μέχρι και πενήντα εκατομμύρια τόνους. Το συνολικό μήκος του θα είναι διακόσια ογδόντα χιλιόμετρα από τα οποία τα εκατόν πενήντα πέντε θα είναι σε βουλγαρικό έδαφος.

Όπως έχω και με άλλες ευκαιρίες υπογραμμίσει, έργα τέτοιου μεγέθους και πνοής δεν μπορεί να περιορίζονται στο βίο μιας κυβέρνησης. Έτσι οι πρώτες επαφές και διαπραγματεύσεις ανάγονται σε χρόνο παλαιότερο, στις αρχές της δεκαετίας του 1990 επί πρωθυπουργίας Κωνσταντίνου Μητσόσκη, συνεχίστηκαν σε συστηματική βάση από τις αρχές του 1994 επί πρωθυπουργίας Ανδρέα Παπανδρέου και όλες οι επόμενες κυβερνήσεις συνέβαλαν άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο κατά περιόδους με κορύφωση την εντατικοποίησή τους και βεβαίως την αίσια ολοκλήρωσή τους την τελευταία τριετία.

Είναι χρήσιμο να επισημάνω ότι ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη αποτελεί έναν συμπληρωματικό προς τα στενά του Βοσπόρου δίαυλο για τη μεταφορά ρωσικών πετρελαίων στις μεγάλες, ευρωπαϊκές κυρίως, αγορές. Η επισήμανση αυτή πιστεύω ότι απαντά κατά τρόπο πειστικό και αναντίρρητο σε φόβους ή επιφυλάξεις που από κάποιους διατυπώνονται.

Και είναι σημαντικό το γεγονός ότι η απόληξη αυτού του διαύλου, αυτού του αγωγού βρίσκεται σε ελληνικό έδαφος, πράγμα το οποίο εξασφαλίζει για τις πολλές επόμενες δεκαετίες ένα κομβικό ρόλο για τη χώρα μας στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών, αλλά και των διεθνών ενεργειακών δεδομένων. Και είναι βέβαιο ότι με τη διασφάλιση, από κάθε πλευρά, της περιβαλλο-

ντικής μέριμνας και προστασίας το γεγονός αυτό θα συμβάλει τόσο σε εθνικό, όσο και σε τοπικό επίπεδο στην αναπτυξιακή πορεία της εθνικής μας οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προσπάθειες της Κυβέρνησης Καραμανλή, αλλά και του Υπουργείου Ανάπτυξης και ειδικότερα του παρισταμένου Υπουργού κ. Σιούφα κατά την τελευταία τριετία έχουν αποδώσει στον ενεργειακό τομέα εξαιρετικής σημασίας αποτελέσματα. Η χώρα μας, από συνήθης και απλός εισαγωγέας και καταναλωτής ενέργειας, μεταβάλλεται σταδιακά σε ενεργειακό κόμβο τόσο σε επίπεδο αργού πετρελαίου, όσο και φυσικού αερίου γεγονός το οποίο όχι μόνο διασφαλίζει τους καλύτερους δυνατούς, στο πλαίσιο της παγκόσμιας αγοράς, όρους και προϋποθέσεις για την εθνική κατανάλωση, αλλά -και το σημαντικότερο- της προσδίδει ένα εξαιρετικής σημασίας γεωστρατηγικό και γεωπολιτικό στίγμα.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα ακόμη ευαίσθητο, αλλά και κρίσιμο ζήτημα. Η χώρα μας αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από πολλών ετών ήδη ένα παλαιό, ένα από τα βασικά ισότιμα μέλη, τόσο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στο πλαίσιο της Ατλαντικής Συμμαχίας. Με αυτές τις σταθερές πορευόμαστε και με επίγνωση του μεγέθους και των δυνατοτήτων μας διαδραματίζουμε στην περιοχή μας ένα σημαντικό και εν πολλοίς ηγετικό ρόλο. Στα Βαλκάνια, αλλά και στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, έχουμε ξεχωρίσει με τις επιδόσεις μας και σε πολιτικό και σε οικονομικό επίπεδο, χάρη στις προσπάθειες του ελληνικού λαού και με τη συμβολή όλων ανεξαιρέτως των πολιτικών δυνάμεων του τόπου. Οι αλήθειες αυτές δεν μεταβάλλονται, ούτε παραλλάσσουν από την τριμερή αυτή συμφωνία, την οποία κυρώνουμε σήμερα. Αντίθετα, η εξελικτικά στενότερη και αμοιβαίως επωφελής συνεργασία μας τόσο με τη γειτονική Βουλγαρία, ήδη χώρα μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας, αλλά και με τη ρωσική ομοσπονδία, χωρίς αποκλειστικότητες για την ευρωπαϊκή οικογένεια, αποτελεί παράγοντα σταθερότητας και συμβολή στη διακρατική συνεργασία που επιβάλλεται όλοι να επιδιώκουμε στα πλαίσια μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και αγορών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η συμφωνία που κυρώνουμε σήμερα είναι προϊόν κοινής προσπάθειας και ικανοποιεί όλους μας. Αποτελεί ένα ακόμη βήμα εισόδου μας με απαιτήσεις στο παγκόσμιο οικονομικό και ενεργειακό γίγνεσθαι και συγχρόνως ένα άλμα μετάβασής μας από το δικό μας μικρόκοσμο στη διεθνή σκηνή. Προσθέτως, όμως, αποτελεί και την αδιαμφισβήτητη απόδειξη ότι η Ελλάδα, ο ελληνικός λαός, η ελληνική κοινωνία μπορεί και δικαιούται να προοδεύει, μπορεί και δικαιούται να κατακτά σημαντικούς στόχους, αφήνοντας πίσω τα όποια αρνητικά και θλιβερά σκιάζουν ενίοτε την καθημερινότητά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγγίνα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της συμφωνίας μεταξύ Ρωσίας, Βουλγαρίας και Ελλάδας για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη συνοδεύεται σήμερα, όπως και στο παρελθόν, από τη θετική στάση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Πρόκειται άλλωστε για κάτι που αποτελεί εθνική επιτυχία και είναι αποτέλεσμα μιας μακράς εθνικής προσπάθειας στην οποία συμμετείχαν όλες ανεξαιρέτως οι κυβερνήσεις τα τελευταία δεκαέξι με δεκαεπτά χρόνια. Η πίστωση αυτή στον πολιτικό κόσμο της χώρας αναγνωρίζεται και με τη συμφωνία του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της Κυβέρνησης εντός της Αιθούσης της Βουλής.

Ο εισηγητής μας είχε την ευκαιρία να διατυπώσει με πολύ απλό και σαφή τρόπο θέματα προς περαιτέρω συζήτηση, που θα αντιμετωπίσει η χώρα μας και η Κυβέρνηση στη συνέχεια της κατασκευής και της εκμετάλλευσης του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Άρα, λοιπόν, παρέλκει από την πλευρά μου να επαναλάβω ζητήματα και ερωτήματα τα οποία διατύπωσε ο κ. Παπουτσής. Θα περιοριστώ γι' αυτό σε ορισμένες παρατηρήσεις που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης καθώς και σε μερικές γενικότερου πολιτικού ενδιαφέροντος κρίσεις μου.

Σε ό,τι αφορά τον χρόνο που χρειάστηκε να διανύσουμε μέχρις ότου φθάσουμε στη σημερινή συζήτηση για την κύρωση της συμφωνίας, υπήρξαν πολλές μεταβολές, πάρα πολλά προβλήματα που δεν αφορούσαν τη χώρα μας και συνεπώς δεν στέκει ισχυρός ο ισχυρισμός που ακούω κατά καιρούς από στελέχη της Κυβέρνησης -και λίγο πριν από τον Υπουργό Ανάπτυξης- ότι τα τελευταία δύο με δυόμισι χρόνια είχε παγώσει ανατιολόγητα η πρόοδος προς την τελική συμφωνία για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Σας θυμίζω ότι είχαμε στη διάρκεια αυτών των χρόνων αλληπάλληλες πολιτειακές μεταβολές στη Βουλγαρία, σοβαρότατες και διαρκείς πολιτικές μεταβολές στη Ρωσία, είχαμε ακόμη πολλές φορές αλλαγές στο καθεστώς των ρωσικών επιχειρήσεων, στην εταιρική τους σύνθεση, όπως και άλλα προβλήματα, που επέβαλαν την ανάγκη αναβολών μέχρις ότου φθάσουμε στο τελικό αποτέλεσμα.

Είναι αξιωματικό το ότι η χώρα μας χρειάστηκε να υπογράψει περίπου έντεκα μηνόμια πριν καταλήξουμε στην τελική συμφωνία και πάντως είναι εποικοδομητικό ότι, παρά τα προβλήματα που δεν αφορούσαν την Ελλάδα, καταλήξαμε σε ένα αίσιο τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι πάντοτε και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια στον τομέα της ενέργειας εκτυλίσσονται σφοδρές αντιπαράθεσεις στρατηγικών συμφερόντων. Δεν ταυτίζονται τα συμφέροντα στον τομέα της ενέργειας μεγάλων παραγόντων της διεθνούς ζωής. Δεν είναι ίδια τα συμφέροντα της Ρωσίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών με της Ρωσίας και καμιά φορά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, υπάρχουν συμφέροντα που αρθρώνονται γύρω από την Κασπία και τις περιοχές του Κόλπου. Άρα, η γνώση μας πως γεωστρατηγικές συγκρούσεις εκτυλίσσονται στον τομέα της ενέργειας πρέπει να μας κάνει ιδιαίτερα προσεκτικούς στη διαχείριση μιας σύμβασης και του μέλλοντός της.

Δεν θα πρέπει σε κάθε περίπτωση το στρατηγικό πλεονέκτημα που αποκτά η χώρα εξαιτίας του γεγονότος ότι συμμετέχει στα ενεργειακά δίκτυα της Ευρώπης, να μετατραπεί σε πρόβλημά της τους διεθνείς ορίζοντες, στις διεθνείς της σχέσεις. Με αυτήν την έννοια έχει πολύ μεγάλη σημασία να σκεφθούμε στη συνέχεια αν οι διαπραγματεύσεις της χώρας με τις άλλες δύο μπορούν κάποια στιγμή να εντάξουν στη μεταφορά και άλλα προϊόντα και αν συμβεί αυτό, τότε αν μπορούμε να εξασφαλίσουμε, όπως επιβάλλεται, πολλαπλότητα των πηγών ανεφοδιασμού. Τα δύο αυτά στοιχεία, οι δύο αυτές παράμετροι είναι στρατηγικής σημασίας για το μέλλον όχι μόνο του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, αλλά και για το μέλλον και την παρουσία της χώρας στις διεθνείς σχέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω με μία παρατήρηση που αφορά τον Υπουργό Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης όσο χρόνο διαχειρίστηκε το Υπουργείο επέδειξε μια προφανή αυτοσυγκράτηση στην πολιτική του συμπεριφορά και προσοχή στην διαχείριση των θεμάτων του. Του εύχομαι τις επόμενες μέρες που θα μετακινηθεί προς το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Αλληλεγγύης να επιδείξει μεγαλύτερη ευφυΐα από τους διαχειριστές...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Μιλάμε περί ειδήσεων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Έχετε πληροφόρηση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: ...της υπόθεσης των ομολόγων ώστε η χώρα να εξέλθει από αυτό το αποπνικτικό τέλμα και την δυσοσμία των σκανδάλων όπου με ευθύνη της Κυβέρνησης οδηγηθήκαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

Στο σημείο αυτό κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του

Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για Συνεργασία στην Κατασκευή και την Εκμετάλλευση του Αγωγού Πετρελαίου «Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολης»».

Ερωτάται το Σώμα: γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για Συνεργασία στην Κατασκευή και στην Εκμετάλλευση του Αγωγού Πετρελαίου «Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολης»» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για Συνεργασία στην Κατασκευή και στην Εκμετάλλευση του Αγωγού Πετρελαίου «Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολης»

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζεται από το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρωσικής Ομοσπονδίας, της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για Συνεργασία στην Κατασκευή και την Εκμετάλλευση του Αγωγού Πετρελαίου «Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη» που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 15 Μαρτίου 2007, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως”.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεθα στην συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά και του Πρόσθετου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στην συνεδρίασή της στις 29 Μαρτίου τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε δύο συνεδριάσεις, σήμερα επί της αρχής.

Κύριε Υπουργέ, έχετε αλλαγές;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε. Κάποιες προσθήκες φραστικές, βελ-

τιώσεις.

Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, «δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημοσίων συνελεύσεων» μετά τη λέξη «διοικητικές εξουσίες», προστίθεται η φράση «δηλαδή μέλος της Βουλής ή Επιτροπής της ή οποιουδήποτε Συμβουλίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Στο άρθρο 5, ο υπέρτιτλος «Δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα» αντικαθίσταται με τον υπέρτιτλο «Ενεργητική και παθητική δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα».

Και τέλος στο άρθρο 5, παράγραφος 1 «Ενεργητική και παθητική δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα» μετά την φράση «κατά παράβαση των καθηκόντων του» προστίθεται η φράση: όπως αυτά διαγράφονται από το νόμο, τη σύμβαση εργασίας, τους εσωτερικούς κανονισμούς, τις εντολές ή οδηγίες των προϊσταμένων του ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης του στην υπηρεσία του εργοδότη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσιος Παπαληγούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται από το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Χρήστος Ζώνης.

Κύριε Γκιουλέκα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ερχόμαστε σε μια σημαντική στιγμή. Εισάγουμε στο εθνικό μας δίκαιο κάποιες διατάξεις, κάποιες ρυθμίσεις που αφορούν στα ζητήματα της διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα και, μάλιστα, με την πανθομολογούμενη και κοινή διαπίστωση ότι πλέον πολλές επιχειρήσεις, πολλοί φορείς, που ανήκαν στον δημόσιο τομέα έχουν πλέον μεταβιβαστεί, μετά τις ιδιωτικοποιήσεις που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, στον ιδιωτικό τομέα.

Βεβαίως, πρέπει να πούμε στην συγκεκριμένη περίπτωση ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα ακόμη νομοσχέδιο σε εκείνο τον κρίκο της αλυσίδας των νομοσχεδίων που έχουν ως σκοπό την καταπολέμηση της διαφθοράς και που αυτή η Κυβέρνηση, από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου με την εντολή του ελληνικού λαού, έθεσε σε εφαρμογή.

Πολύ γρήγορα και επιγραμματικά αξίζει τον κόπο να αναφέρουμε ότι ένα από τα πρώτα νομοθετήματα αυτής της Κυβέρνησης ήταν η μετατροπή του αδικήματος της απιστίας περί την Υπηρεσία από πλημμέλημα σε κακούργημα, η αντικατάσταση του αμαρτωλού πλέον -όπως όλοι δέχονται και παραδέχονται- μαθηματικού τύπου στην ανάθεση των δημοσίων έργων με το μειοδοτικό διαγωνισμό, με τον οποίο από τη μία περισώζονται χρήματα από τον προϋπολογισμό, από το δημόσιο ταμείο και από την άλλη γίνονται πολύ πιο γρήγορα και αποτελεσματικά τα δημόσια έργα, το ζήτημα των προμηθειών στις Ένοπλες Δυνάμεις, ζητήματα που αφορούν σε θέματα διαφθοράς στη δημόσια διοίκηση.

Σήμερα ερχόμαστε να κυρώσουμε και να εφαρμόσουμε πλέον, τη Σύμβαση του Ποινικού Δικαίου για τη διαφθορά και του προσθέτουμε σε αυτήν Πρωτόκολλο.

Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι με το ίδιο αντικείμενο υπάρχουν και κάποιες άλλες συμβάσεις.

Συγκεκριμένα, υπάρχει η σύμβαση, που υπεγράφη το 1997 στο Παρίσι από τα κράτη-μέλη του Ο.Ο.Σ.Α., για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές και η σύμβαση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας, στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες το 1997.

Σήμερα ενσωματώνουμε στο εθνικό μας δίκαιο τη σύμβαση, που υπεγράφη στο Στρασβούργο στις 27 Ιανουαρίου του 1999 από τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και το πρόσθετο Πρωτόκολλο αυτής.

Βεβαίως, είναι φανερό -και νομίζω ότι σε τούτη την Αίθουσα πρέπει να ακουστεί- ότι τα αδικήματα της διαφθοράς αντιμετωπίζονται και σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο, με τη σκέψη ότι η διαφθορά δεν απειλεί μόνο την κοινωνική, οικονομική, πολιτική μας ζωή, αλλά κυρίως απειλεί την ευρυμμία του ίδιου του πολιτεύματος, της ίδιας της δημοκρατίας.

Επειδή, όμως, σε πολλά ζητήματα υπάρχει μία αλληλοκάλυψη των τριών συμβάσεων, αφού τα περισσότερα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι συγχρόνως και μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το άρθρο 35 της υπό κύρωση Συμβάσεως ρυθμίζονται οι σχέσεις αυτές με όλες τις άλλες συμβάσεις και συνθήκες και τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη με βάση τρεις αρχές: Δεν επηρεάζονται τα ήδη υπάρχοντα δικαιώματα και οι δεσμεύσεις, που έχουν αναλάβει τα κράτη-μέλη από διεθνείς πολυμερείς συνθήκες, που αφορούν σε ειδικά θέματα. Τα κράτη-μέλη μπορούν να συνάπτουν μελλοντικά διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες προς συμπλήρωση, ενδυνάμωση ή διευκόλυνση της εφαρμογής των άρθρων και των αρχών της σύμβασης αυτής. Αν κάποιο κράτος δεσμεύεται από προηγούμενη συμφωνία ή σύμβαση, που αφορά στο ίδιο αντικείμενο με τη σύμβαση αυτή, δικαιούται να εφαρμόσει την προηγούμενη ρύθμιση αντί της παρούσης, αν έτσι διευκολύνεται η διεθνής συνεργασία.

Πολύ γρήγορα θα διεξέλθω τα άρθρα, τα οποία περιλαμβάνει

η σύμβαση, αναφερόμενος κυρίως θεματικά σε αυτά, όπως ακριβώς έχουν χωριστεί.

Βεβαίως, στο άρθρο 1 αναφέρεται ότι κυρώνεται και αποκτά πλέον την ισχύ της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος η Σύμβαση, όπως είπαμε, του Ποινικού Δικαίου για τη διαφθορά, που υπεγράφη στο Στρασβούργο και το πρόσθετο Πρωτόκολλο στη Σύμβαση αυτή.

Προχωρώντας σε μία παρουσίαση της συμβάσεως πρέπει να πούμε ότι αυτή αποτελείται από σαράντα δύο άρθρα και χωρίζεται σε πέντε κεφάλαια.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μία εκτενής αναφορά στη χρήση των όρων και στην εξειδίκευση των χρησιμοποιημένων από τη σύμβαση όρων, όπως «δημόσιος λειτουργός», «δικαστής», «νομικό πρόσωπο».

Στο δεύτερο κεφάλαιο υπάρχει μία αναφορά για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, επιβάλει να θεσπιστούν ως ποινικά αδικήματα, με αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις, τα μέτρα αυτά.

Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται στην ενεργητική και παθητική δωροδοκία των εθνικών δημοσίων λειτουργών, στη δωροδοκία των μελών των εθνικών δημοσίων συνελεύσεων. Ο Υπουργός έκανε και μία συγκεκριμένη διόρθωση -συμπλήρωση θα έλεγα περισσότερο- όσον αφορά στις δημόσιες συνελεύσεις στο άρθρο 5, δηλαδή δωροδοκία αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών και αλλοδαπών δημοσίων συνελεύσεων, μέλους της Βουλής ή Επιτροπής ή μέλους οποιουδήποτε συμβουλίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στη συνέχεια, υπάρχουν θέματα που αναφέρονται στην ενεργητική δωροδοκία και στην παθητική δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα, στη δωροδοκία λειτουργών διεθνών οργανισμών και μελών διεθνών κοινοβουλευτικών συνελεύσεων, καθώς και δικαστών και λειτουργών διεθνών δικαστηρίων.

Γίνεται μια εκτενής αναφορά στην προσφορά για την άσκηση επιρροής, στο ξέπλυμα εσόδων από αδικήματα διαφθοράς και στα λογιστικά αδικήματα προς τέλεση ή συγκάλυψη αδικημάτων διαφθοράς. Αύριο, στη συζήτηση επί των άρθρων, θα γίνει μια αναλυτικότερη παρουσίαση ειδικότερων άρθρων που αναφέρονται σε αυτά και για πρώτη φορά έρχονται πλέον να καλύψουν κάποια κενά του εθνικού δικαίου μας συστήματος.

Στο κεφάλαιο 2, η σύμβαση αναφέρεται στις συμμετοχικές πράξεις και στην ασυλία -εδώ πρέπει να πούμε ότι δεν τίγονται οι διατάξεις που αφορούν στην ασυλία- στη δικαιοδοσία, δηλαδή στην υποχρέωση των κρατών-μελών να υιοθετήσουν νομοθετικά μέτρα σε εθνικό επίπεδο για την καθιέρωση δικαιοδοσίας επί των συγκεκριμένων αδικημάτων, στην ευθύνη των νομικών προσώπων στις διάφορες κυρώσεις, στις εξειδικευμένες αρχές, στη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών, στην προστασία των συνεργατών της δικαιοσύνης και των μαρτύρων και στα μέτρα προς διευκόλυνση της συλλογής αποδείξεων και της δήμευσης προϊόντων του εγκλήματος.

Στο κεφάλαιο 3, που αναφέρεται στο άρθρο 24, δηλαδή στην παρακολούθηση της εφαρμογής και στο κεφάλαιο 4, γίνεται μια αναφορά στη διεθνή συνεργασία στα άρθρα 25 έως 31. Συγκεκριμένα, γίνεται μια αναφορά στις γενικές αρχές και τα μέτρα για τη διεθνή συνεργασία, στην αμοιβαία συνδρομή, στην έκδοση, στις παρεχόμενες πληροφορίες εξ ιδίας πρωτοβουλίας, στον ορισμό μιας κεντρικής αρχής, που ορίζεται ότι θα είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης και στην απευθείας επικοινωνία και συνεργασία με τις υπόλοιπες κεντρικές αρχές των άλλων κρατών-μελών.

Σε ό,τι αφορά στο κεφάλαιο 5 με τις τελικές διατάξεις, στα άρθρα 32 και 42 αναφέρονται τα τυπικά σχετικά με την υπογραφή και την έναρξη της ισχύος, την προσχώρηση της συμβάσεως, την εδαφική εφαρμογή, τη σχέση με άλλες συνθήκες και συμφωνίες, όπως είπα και στην εισαγωγή μου, τις δηλώσεις για τα αδικήματα των άρθρων 5, 9 και 11, την πρόβλεψη για τη μη ποινικοποίηση, για περιορισμένη ποινικοποίηση κάποιων συμπεριφορών, στις διάφορες επιφυλάξεις που μπορεί να διατηρήσει το κάθε κράτος-μέλος, στις τροποποιήσεις, στην καταγγελία και στην γνωστοποίηση.

Προχωρώντας, το πρόσφατο Πρωτόκολλο της Σύμβασης του

Ποινικού Δικαίου που υπεγράφη στο Στρασβούργο στις 15 Μαΐου του 2003, απαρτίζεται από δεκατέσσερα άρθρα και χωρίζεται και αυτό σε τρία κεφάλαια, τα οποία επειδή είναι συναφή, θα τα προσπεράσω και θα αναφερθώ ειδικότερα σε κάποιες από τις προβλέψεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Αναλυτικότερα, στο άρθρο 2 για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, οι έννοιες του δημοσίου λειτουργού, του λειτουργού, του δημοσίου αξιωματούχου, του δημάρχου, του υπουργού, του δικαστή, λαμβάνονται όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 1 της σύμβασης.

Το άρθρο 3 για τη δωροδοκία των αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών, λειτουργών διεθνών οργανισμών κλπ., είναι μια προσαρμογή στα άρθρα 5, 9 και 11 της συμβάσεως. Εδώ, βεβαίως, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, οι διατάξεις του 235 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα και στις πράξεις ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας από και προς δημόσιους λειτουργούς άλλου κράτους-μέλους της συμβάσεως, από και προς λειτουργούς ή υπαλλήλους κάθε δημοσίου διεθνούς οργανισμού στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και σε πρόσωπα που ασκούν δικαστικά καθήκοντα σε διεθνές δικαστήριο.

Στο άρθρο 4 για τη δωροδοκία των μελών αλλοδαπών δημοσίων συνελεύσεων, έχουμε μια προσαρμογή προς τα άρθρα 6 και 10 της συμβάσεως. Εδώ εφαρμόζεται η διάταξη του Ποινικού Κώδικα του άρθρου 159 και επί των πράξεων της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας, από και προς οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι μέλος δημόσιας συνέλευσης. Είναι ένας όρος για τον οποίο κατά τη συζήτηση του παρόντος σχεδίου νόμου στην Επιτροπή, έγιναν κάποια σχόλια και υπήρξαν κάποιες ενστάσεις για το πόσο δόκιμος είναι ο όρος «δημόσιες συνελεύσεις». Ωστόσο, ο όρος «δημόσιες συνελεύσεις» νομίζω ότι είναι απόλυτα κατανοητός. Είναι όλες εκείνες οι συνελεύσεις που αφορούν σε διάφορα όργανα φορέων, όργανα της πολιτείας, κ.λπ..

Στο άρθρο 5 για τη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα εισάγεται –και είναι μια σημαντική καινοτομία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και της παρούσας Κυβέρνησης– μια διάταξη που αφορά στις ποινικές κυρώσεις για αδικήματα διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα. Όπως εξήγησα, με τη διαρκή διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων, πολλές επιχειρήσεις που ανήκαν στο δημόσιο τομέα, έχουν πλέον περάσει στον ιδιωτικό τομέα και το άρθρο αυτό καθίσταται από μόνο του ιδιαίτερα σημαντικό.

Επιπλέον, τα φαινόμενα αδιαφάνειας στις ιδιωτικές συναλλαγές πλήττουν ευθέως και το δημόσιο συμφέρον και την κοινωνία. Η έλλειψη σχετικής ρύθμισης αποτελούσε ένα κενό και με το παρόν άρθρο ρυθμίζεται, με την ίδια ποινική απαξία, το φαινόμενο της δωροδοκίας στις ιδιωτικές συναλλαγές κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Στο άρθρο 6 θεμελιώνεται ως ποινικό αδίκημα η προσφορά για άσκηση επιρροής στον ιδιωτικό τομέα, ένα αδίκημα που προσομοιάζει με την παράβαση του νόμου περί μεσαζόντων, δηλαδή του γνωστού ν.5227/1931, που ισχύει παραδοσιακά στη χώρα μας και καλύπτει πλήρως, ευρέως, αποτελεσματικώς τις σχετικές παραβάσεις στο δημόσιο τομέα.

Στο άρθρο 7 υπάρχει μία αναφορά για το ξέπλυμα των εσόδων από αδικήματα διαφθοράς, που είναι προσαρμογή στο άρθρο 13 της σύμβασης, και προστίθεται ένα εδάφιο στο άρθρο 1 του ν.2331/1995 για το ξέπλυμα χρημάτων από τα εγκλήματα διαφθοράς, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων αυτού του νόμου ως προς την πρόσθετη ποινική κύρωση, αλλά και για την κατάσχεση, τη δήμευση κ.λπ..

Το άρθρο 8 εισάγει μία καινοτόμο νέα διάταξη για τα λογιστικά αδικήματα και είναι μία προσαρμογή στο άρθρο 14 της συμβάσεως. Κολάζονται, λοιπόν, ποινικά τα λογιστικά αδικήματα, δηλαδή κάθε λογιστική πράξη που έχει σχέση με την τέλεση ή συγκάλυψη πράξης διαφθοράς.

Στο άρθρο 9 προβλέπονται και ρυθμίζονται τα θέματα της δικαιοδοσίας και της αυτεπαγγέλτου διώξεως και προβλέπεται η καθίδρυση της δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων, όπως οριοθετείται από το άρθρο 17 της συμβάσεως, αφού δεν κρίθηκε τελικά σκόπιμη η διατύπωση κάποιας επιφύλαξης, και

λαμβάνεται πρόνοια, ώστε όλα τα αδικήματα που προβλέπονται από τη σύμβαση και το πρωτόκολλο να δίδονται αυτεπαγγέλτως, οπουδήποτε και αν τελούνται στην αλλοδαπή, κατά παρέκκλιση των διατάξεων 6 παράγραφος 3 και 7 παράγραφος 2 του Ποινικού μας Κώδικα.

Το άρθρο 10 αναφέρεται στην ευθύνη των νομικών προσώπων. Βεβαίως, είναι γνωστό ότι στη χώρα μας δεν αναγνωρίζεται η ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων, ενώ στο αγγλοσαξονικό δίκαιο αυτή έχει καθιερωθεί, όπως και σε πολλές χώρες στην Ευρώπη, εκτός από τη Βρετανία, και ισχύει και η ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων.

Εμείς εδώ για την προσαρμογή της νομοθεσίας μας στην υπό συζήτηση και υπό κύρωση σύμβαση κρίνουμε αναγκαίο να εισαχθεί, πέρα από τυχόν ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων, η επιβολή διοικητικών κυρώσεων από το αρμόδιο όργανο της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων σε περίπτωση που τα αδικήματα αυτά τελέστηκαν σε όφελος του νομικού προσώπου, να υπάρχει, λοιπόν, επιβολή διοικητικών κυρώσεων εις βάρος του νομικού προσώπου.

Στο άρθρο 11 ορίζονται ειδικές ανακριτικές αρχές –είναι η προσαρμογή στο άρθρο 20 της συμβάσεως– και ορίζονται ως εξειδικευμένες ανακριτικές αρχές τα αρμόδια όργανα της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει παράλληλη τη στέρηση των αρμοδιοτήτων των λοιπών ανακριτικών υπαλλήλων.

Στο άρθρο 12 υπάρχει μία αναφορά για τα μέτρα προς διευκόλυνση της συλλογής των αποδείξεων και την προστασία των συνεργατών της δικαιοσύνης και των μαρτύρων. Είναι προσαρμογή στα άρθρα 22 και 23 της συμβάσεως. Εδώ να πούμε ότι οι μάρτυρες και όσοι καταγγέλλουν τα αδικήματα που προαναφέρθηκαν, προστατεύονται με ανάλογο προς αυτόν τρόπο που προστατεύονται και οι μάρτυρες στα αδικήματα του οργανωμένου εγκλήματος. Επίσης, στα αδικήματα αυτά μπορούν να εφαρμοστούν και στο αναλογικό και στο αναγκαίο μέτρο οι ανακριτικές μέθοδοι του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Για την κεντρική αρχή, όπως είπα και στην εισαγωγή μου, ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Βεβαίως, η Ελληνική Δημοκρατία δεν δεσμεύεται από το άρθρο 21 παράγραφος 1 της συμβάσεως και έτσι μπορεί και διατηρεί την επιφύλαξη να αρνείται τη δικαστική συνδρομή, εάν το αίτημα ενός κράτους-μέλους αφορά σε πρόσωπο που βαρύνεται με αδίκημα, το οποίο η Ελλάδα θεωρεί ως πολιτικό αδίκημα.

Επίσης, κρίθηκε αναγκαίο ότι δεν απαιτείται ειδική νομοθέτηση για τις υπόλοιπες διατάξεις της συμβάσεως, γιατί ειδικότερα η παθητική και ενεργητική δωροδοκία, εφόσον εμπλέκονται υπάλληλοι του ελληνικού κράτους ή μέλη συνελεύσεων του ελληνικού κράτους, καλύπτονται πλήρως από την υπάρχουσα εσωτερική νομοθεσία, δηλαδή από τα άρθρα 159, 235 έως 238 και 263Α του Ποινικού Κώδικα και του νόμου περί μεσαζόντων και δεν υπάρχει ανάγκη νέας νομοθέτησης.

Επίσης, δεν υπάρχει ανάγκη θέσπισης ειδικής διάταξης, σχετικά με την ευθύνη των συμμετεχόντων –το άρθρο 15 της σύμβασης– αφού για το θέμα αυτό ισχύουν οι γενικές διατάξεις του Ποινικού μας Κώδικα, τα άρθρα δηλαδή από 5 έως 49 του Ποινικού Κώδικα.

Επιπλέον, κρίναμε ότι δεν απαιτείται η θέσπιση ειδικής διάταξης σχετικής με τη διασφάλιση της κατάσχεσης των προϊόντων του εγκλήματος και της δήμευσης των εσόδων από το έγκλημα, που αφορά στο άρθρο 23 της συμβάσεως, αφού οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε συνδυασμό με το ν.2331/1995 είναι απόλυτα επαρκείς και λειτουργικά εκπληρώνουν πλήρως τους σκοπούς της συμβάσεως.

Επίσης δεν απαιτείται ειδική νομοθέτηση για την ασυλία, τη συνεργασία μεταξύ εθνικών αρχών, τη διεθνή συνεργασία, την αμοιβαία συνδρομή, τις αυτόβουλες πληροφορίες, τη διεθνή επικοινωνία και τις πληροφορίες, αφού αυτές οι διατάξεις των σχετικών άρθρων της συμβάσεως καθορίζουν με σαφήνεια το πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, με την επιφύλαξη βέβαια, όπως είπαμε, του άρθρου 14 παράγραφος 1. Και κρίθηκε ακόμη ότι δεν είναι σκόπιμο, να προβούμε στη δήλωση του άρθρου 36

της συμβάσεως, που παρέχει την ευχέρεια, να μην θεσπιστούν, ως ποινικά αδικήματα, ενεργητική και παθητική δωροδοκία αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών, δικαστών, χάρη νομίμων πράξεων, αφού αυτά ούτως ή άλλως προβλέπονται από τον Ποινικό μας Κώδικα και από το Κώδικα Ποινικής δικονομίας και για τους εγχώριους αντίστοιχους λειτουργούς.

Τέλος, ως προς το πρόσφατο πρωτόκολλο και συγκεκριμένα, ως προς τη δωροδοκία εγχωρίων διαιτητών και ενόρκων, αυτό προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 237 του Ποινικού μας Κώδικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέσπιση διατάξεων για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα, αποτελεί και εκπλήρωση της χώρας μας που προκύπτει από την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά από την άλλη αποτελεί και μία ρητή δέσμευση αυτής της Κυβέρνησης ότι θα προχωρήσει στην πάταξη αυτών των φαινομένων. Και είναι πολύ σημαντικό, ότι με την παρούσα σύμβαση το Υπουργείο Δικαιοσύνης έλαβε την ευκαιρία και έφερε καινοτόμες διατάξεις που καλύπτουν κενά που υπήρχαν δυστυχώς επί δεκαετίες στο δικαϊκό μας σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης, ως εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα ανέκδοτο, το οποίο είναι γνωστό στους υπηρετούντες στο χώρο της δικαιοσύνης. Δικάζει ένα Μονομελές Πλημμελειοδικείο. Ολοκληρώνεται η ακροαματική, αποδεικτική διαδικασία. Ο Πρόεδρος ερωτά τον κύριο Εισαγγελέα, ποία είναι η πρότασή του και εκείνος απαντά ότι ζητά την ενοχή του κατηγορουμένου. Ο Πρόεδρος εκφωνεί την ετυμηγορία του, «ένοχος ο κατηγορούμενος». Πετάγεται ο συνήγορος υπεράσπισης του κατηγορουμένου και λέει: «Κύριε Πρόεδρε, είμαι και εγώ εδώ, δεν πρέπει να ακούσετε και εμένα; Εκφωνήσατε απόφαση, χωρίς να με ακούσετε.» «Α, ναι, είστε και εσείς εδώ, κύριε συνήγορε. Να σας ακούσουμε, λοιπόν.» Και ο συνήγορος: «Τι να πω τώρα, να εκφωνήσω τον επικήδειο;» Ήδη ο δικαστής είχε αποφασίσει.

Αυτό το ανέκδοτο προφανώς στην πράξη θα έχει λειτουργήσει ως πραγματικότητα κάποιες φορές. Το θυμήθηκα και το ανέφερα στην Επιτροπή, ίσως καθ' υπερβολή εν όψει του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια.

Ομιλώντας ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή, έπειτα από εμένα, προσφυώς υπενθύμισε μία χειρότερη εκδοχή του ανεκδότη μου, η οποία αναφέρεται στο παραμύθι «η Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων», όπου υπάρχει η φράση: «Η ετυμηγορία εκδόθηκε, τώρα δεν μένει παρά να συνέλθει και το δικαστήριο».

Έτσι συμφωνήσαμε στην Επιτροπή ότι συζητάμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο σύμφωνα με την αρχή της συνέχειας του κράτους και της ενιαίας έκφρασης της πολιτειακής βούλησης, δεν μπορεί να μην ψηφιστεί. Διότι από τη στιγμή που η εκτελεστική εξουσία υπέγραψε για λογαριασμό της ελληνικής πολιτείας μία διεθνή σύμβαση, με περιεχόμενο την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση συγκεκριμένων αδικημάτων, δηλαδή με πλήρη περιγραφή των αδικημάτων μέσα στη Σύμβαση και δεν τήρησε τότε καμία επιφύλαξη, θεωρώ ότι η Βουλή δεν έχει ουσιαστικά περιθώρια διατύπωσης διαφορετικής βούλησης.

Η Βουλή δικαιούται, κατά την άποψή μου, κατά την κύρωση και εφαρμογή της σύμβασης, να τηρήσει επιφυλάξεις και να μη μεταφέρει κάποιες διατάξεις στο εσωτερικό μας δίκαιο. Κατανοώ, όμως, ότι αυτό πρακτικά είναι δυσχερές. Είναι μεν διακριτές οι εξουσίες στην Ελλάδα, αλλά υπάρχει μία ενιαία πολιτεία και αφού εν ονόματι αυτής της πολιτείας υπεγράφη η σύμβαση, είναι δύσκολο μία άλλη διακριτή εξουσία πολιτειακής μορφής να εκφράσει κάτι διαφορετικό. Πολύ περισσότερο, όταν η σύμβαση αφορά ευαίσθητο θέμα, όπως είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς. Επομένως θεωρώ, ότι αν αντιμετωπίζονται κάποια σφάλματα, γύρω από τη σύμβαση αυτή, αυτά έπρεπε να επισημανθούν και αντιμετωπιστούν στο στάδιο της επεξεργασίας του σχεδίου της σύμβασης.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να θυμίσω, ότι εκκρεμεί η τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, με την οποία γίνεται δεκτή μία πρότασή μου, την οποία αποδέχθηκαν όλα τα κόμματα της Βουλής. Σύμφωνα με αυτή, κοινοτικές οδηγίες, κανονισμοί, αποφάσεις, συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης -οι σημαντικές εξ αυτών- θα συζητούνται στο ελληνικό Κοινοβούλιο στο στάδιο της επεξεργασίας στα κοινωνικά όργανα, πριν την έκδοσή τους, ώστε η Βουλή να έχει ουσιαστικό λόγο και ρόλο και να μην περιορίζεται απλά να ενσωματώνει στην εσωτερική έννομη τάξη εκδιδόμενες οδηγίες, κανονισμούς κ.λπ., χωρίς δυνατότητα παρέμβασης.

Όπως δεσμεύτηκα στην Επιτροπή, απέστειλα προς την Πρόεδρο της Βουλής επιστολή, κοινοποιούμενη στους γραμματείς των κοινοβουλευτικών ομάδων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στους κυρίους Σκυλλάκο και Κουβέλη, ως εκπροσώπους του ΚΚΕ και του Συνασπισμού στην Επιτροπή, καθώς και στο Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης. Με αυτήν πρότεινα συμπλήρωση της πρώτης μου πρότασης, σύμφωνα με την οποία και διεθνείς συμβάσεις οι οποίες αφορούν σε μεταβολές στο δικαστικό μας σύστημα και δεν είναι συνήθεις συμβάσεις τουριστικής, αστυνομικής και παρεμφερούς συνεργασίας να συζητούνται στη Βουλή κατά το στάδιο της επεξεργασίας τους στο Διεθνή Οργανισμό. Πιστεύω ότι αν η συγκεκριμένη σύμβαση συνεζητείτο στη Βουλή προ πάσης υπογραφής της εκ μέρους του Έλληνα εκπροσώπου, κάποια πράγματα δεν θα νομοθετούνταν καθ' υπερβολή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφθορά είναι φαινόμενο διαχρονικό, διεθνές και ενδομικό, πανταχού και πάντοτε παρόν. Δεν είναι φαινόμενο αυτοφυές, εισαγόμενο ή εξαγόμενο. Δεν είναι φαινόμενο που αφορίζεται ή εξορκίζεται. Είναι φαινόμενο που οφείλεται στην αποθέωση του χρήματος και της ισχύος, στις ανθρωπινες αδυναμίες, στα κοινωνικά συστήματα βεβαίως, στο βαθμό ανοχής κάθε ατόμου και κάθε κοινωνίας απέναντι στο φαινόμενο, στην έλλειψη επαρκούς κοινωνικής συνοχής. Στην Ελλάδα επιπλέον οφείλεται και στις υστερήσεις σε διάφορους νευραλγικούς τομείς, όπως στο παθογενές πολιτικό σύστημα και στο στρεβλό διοικητικό μηχανισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΚΗΣ**)

Η ρητορεία και η κατακραυγή ενάντια στη διαφθορά είναι τόσο πληθωρική και γενικευμένη που αναρωτιέται κάποιος ποιοι επιτέλους συμμετέχουν σε πράξεις διαφθοράς, αφού όλοι ανεξαιρέτως την καταδικάζουν. Η απρόσωπη συμβίωση σε γειτονίες, η τεχνολογική πρόοδος με τα νέα εργαλεία συναλλαγών, όλα αυτά εκλεπτύνουν τις δυνατότητες διαφθοράς. Παράδειγμα; Η άγρια κερδοσκοπική εκμετάλλευση ενός ομολόγου. Και μην ξεχνάμε ότι ανέκαθεν υπάρχει το τζίνι της διαφθοράς το οποίο αντιστέκεται σε όσους το σπρώχνουν να στριμωχτεί στο μπουκάλι.

Ακούστε τι έγραψε πριν λίγες ημέρες ο επικοινωνιολόγος της Κυβέρνησης Γιάννης Λούλης, αναφερόμενος στο σκάνδαλο των ομολόγων: «Η διάχυτη αίσθηση της διαφθοράς που ξεπηδάει από το όλο ζήτημα πλήττει την Κυβέρνηση, όχι όμως καίρια. Τουτό συμβαίνει κατ' αρχάς διότι δυστυχώς η κοινή γνώμη έχει μάθει να ζει σ' ένα περιβάλλον στο οποίο η διαφθορά είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση». Βλέπετε πόσο εύκολα, με τέτοια λόγια, απενοχοποιείται μια «σκαστή» περίπτωση απιστίας και διαφθοράς.

Ακούστε και ένα στοιχείο που προκύπτει από τις ετήσιες εκθέσεις του Οργανισμού «Διεθνής Διαφάνεια». Στο ερώτημα: «Τους τελευταίους δώδεκα μήνες εσείς ή κάποιο μέλος της οικογένειάς σας δωροδοκήσατε;», οι απαντήσεις τα τρία τελευταία χρόνια ήταν οι εξής: Για το 2004, 11%, για το 2005, 12%, για το 2006, 17%. Αυτό αποτελεί μια ένδειξη της αναποτελεσματικής πολιτικής καταπολέμησης της διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το νομικό πλαίσιο ενάντια στη διαφθορά είναι ικανοποιητικά επαρκές. Βέβαια κάθε νέα πρωτοβουλία εμπλουτισμού αυτού του οπλοστασίου κατά της διαφθοράς είναι ευπρόσδεκτη, όμως, αυτό που λείπει, εξ ου και εξακολουθεί και ανθεί το φαινόμενο της διαφθοράς παντού, είναι η ειλικρινής βούληση καταπολέμησης του φαινο-

μένου. Στην πράξη λείπει η μηδενική ανοχή η οποία περισσεύει στα λόγια όλων μας. Η εμφάνιση της διαφθοράς, ως προβλήματος οφειλόμενου δόθηκε στην έλλειψη επαρκών διατάξεων πρόληψης και καταστολής, είναι πλήρως εσφαλμένη, απατηλή και αποπροσανατολιστική. Οδηγεί σε πρωτοβουλίες που δεν συμβάλλουν στην καταπολέμησή της.

Η ποινικοποίηση συμπεριφορών δεν είναι λύση. Είναι υποκατάσταση της απουσίας αποτελεσματικής πολιτικής σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο. Αμφιβάλλει κανείς ότι στην Ελλάδα η έκταση της διαφθοράς θα ήταν σαφώς μικρότερη, αν ο τεράστιος όγκος του κράτους περιοριζόταν; Φανταστείτε να είχαμε μονοψήφιο αριθμό ασφαλιστικών οργανισμών, όπως εδώ και δεκαετίες προτείνεται και εξαγγέλλεται απ' όλες τις κυβερνήσεις, στη θέση των υπερεκατό που υφίστανται με διάφορες νομικές μορφές, όπου πολλές εκατοντάδες προέδρων, αντιπροέδρων και μελών διοικητικών συμβουλίων, οι οποίοι σπάνια έχουν στοιχειώδη γνώση του χώρου και του αντικείμενου όπου καλούνται να διοικήσουν, απλά παραγοντίζονται, λειτουργούν αδιαφανώς και εκτελούν εντολές αυτών που τους διόρισαν.

Σε ένα μονοψήφιο αριθμό φορέων κοινωνικής ασφάλισης, κανείς άσχετος δεν θα μπορεί να διοριστεί. Κανείς Υπουργός δεν θα μπορεί να ισχυρίζεται ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι δεν γνωρίζει ποιοι διοικούν τους φορείς και σε κάθε περίπτωση η όποια ευθύνη είναι χαμηλά. Οι ευάριθμοι διοικούντες ευχερώς θα ελέγχονταν, ως μέλη της εν ευρεία εννοία Κυβέρνησης. Φανταστείτε να είχαμε πολύ λιγότερους δήμους, σε πολλούς εκ των οποίων η κακοδιοίκηση και η διαφθορά ανθούν, όπως κάθε χρόνο βεβαιώνουν ο Συνήγορος του Πολίτη και ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Ο έλεγχος, πολιτικός και κοινωνικός, θα ήταν σαφώς ευχερέστερος και οι δυνατότητες διαφθοράς περιορισμένες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι αν στη νομοθεσία μας υπάρχουν κενά τα οποία πρέπει να καλυφθούν ή καλύπτονται με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Σωρεία διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και ειδικών ποινικών νόμων προβλέπουν σωρεία ποινικών αδικημάτων σχετικών με τη διαφθορά και στον ιδιωτικό τομέα. Έχουμε διατάξεις για δωροδοκία, απάτη, απιστία, ξέπλυμα χρήματος, το νόμο περί μεσαζόντων και ένα σωρό άλλες διατάξεις που αφορούν και στον ιδιωτικό τομέα. Να σας θυμίσω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, την αναφορά της προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, με την οποία κατήγγειλε τη σύμβαση «COSMOTE-ΓΕΡΜΑΝΟΣ», τη σύμβαση της Εθνικής Τράπεζας με τουρκική τράπεζα κ.λπ., που αφορούν σε συναλλαγές και ενέργειες στον ιδιωτικό τομέα, προφανώς τη στηρίζει σε υπάρχουσες διατάξεις που είναι βασικά η απιστία και ο νόμος περί μεσαζόντων.

Αναρωτιέμαι αν η καθιέρωση του αδικήματος της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα, που σε σχέση με τη νομοθεσία που ανέφερα είναι το ελάχιστο, θα βοηθήσει σε τίποτε. Όταν υπάρχουν αυστηρότατες διατάξεις για την απιστία, που δώκεται σε βαθμό κακουργήματος, αν το ωφελούμενο ποσό μόλις υπερβαίνει τις 15.000 ευρώ, αναρωτιέμαι τι θα προσθέσει στη μάχη της διαφθοράς, η προσθήκη της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα, που τιμωρείται με μικρή ποινή φυλάκισης. Πόσο θα συμβάλει στην αποτροπή πράξεων διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα;

Αναρωτιέμαι, αν δεν είχε υπογραφεί η σύμβαση -διατάξεις της οποίας το συζητούμενο νομοσχέδιο μεταφέρει στην ελληνική έννομη τάξη- θα σκεπτόταν ή έστω θα προβληματιζόταν κάποιος πολιτικός ή νομικός, να προτείνει την εισαγωγή τέτοιων ρυθμίσεων στο δίκαιο μας; Γιατί επί χιλιετίες και όχι μόνο επί αιώνες, σε κανένα ποινικό δίκαιο, καμμίας χώρας, δεν υπήρχαν διατάξεις για τη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα και για την ποινικοποίηση ακόμα και του ισχυρισμού δυνατότητας άσκησης επιρροής; Πώς και από ποιους και τότε διαπιστώθηκε έλλειμμα στο θεσμικό οπλοστάσιο κατά της διαφθοράς, που δεν είχε επισημανθεί μέχρι τώρα και ανακαλύφθηκε ως η πυρίτιδα;

Αξιολογήθηκε ποτέ η ανάγκη τέτοιων ρυθμίσεων είτε από το δικαστικό σώμα είτε από τη νομική επιστήμη είτε από το δικηγορικό σώμα ή απλά προωθήσαμε αυτές τις ρυθμίσεις, επειδή συνυπογράψαμε τη σύμβαση;

Για τις ανάγκες της προετοιμασίας της εισήγησής μου απευ-

θύνθηκα σε γνωστούς μου σοβαρούς και έγκριτους ποινικολόγους. Όλοι μου ανέφεραν ότι οι νέες διατάξεις ελάχιστα ή καθόλου δεν θα αποδώσουν.

Ένας προσέθεσε ολίγον κυνικά ότι για τους ποινικολόγους κάθε διεύρυνση των διατάξεων του ποινικού δικαίου προσθέτει δικηγορική ύλη και γι' αυτό δεν έχουν λόγο αντίδρασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που αναφέρω δεν σηματοδοτούν αντίρρηση κύρωσης της σύμβασης ή ψήφισης του νομοσχεδίου επί της αρχής όπως συζητάμε σήμερα. Άλλωστε όλες αυτές οι συμβάσεις τις οποίες επικαλείται η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου είναι συμβάσεις που υπέγραψαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σήμερα ερχόμαστε απλά να προωθήσουμε τις διατάξεις εφαρμογής.

Ψηφίζουμε όχι μόνο το κυρωτικό άρθρο αλλά και επί της αρχής το νομοσχέδιο. Διότι στην Ελλάδα κινδυνεύει κάποιος να θεωρηθεί ότι δεν είναι υπέρμαχος της καταπολέμησης της διαφθοράς, εάν δεν ψηφίσει και κάποια μη σημαντική διάταξη που φαίνεται ότι θα συμβάλει σε αυτόν τον σκοπό. Όμως, τις επιφυλάξεις μου θα τις εκθέσω στην αυριανή συζήτηση επί των άρθρων.

Κλείνω με την επικαιρότητα. Σήμερα οι δικηγόροι σε όλη την Ελλάδα απέχουν από τα καθήκοντά τους σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την υφιστάμενη τραγική κατάσταση όπου «οι καθυστερήσεις οδηγούν σε αρνησιδικία και οι δικαστές εκδίδουν τις αποφάσεις τους υπό πίεση και σε κλίμα φόβου και ανασφάλειας». Η αποχή των δικηγόρων σήμερα διαψεύδει πανηγυρικά τους κομπασιούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης ότι δήθεν επήλθε βελτίωση στους χρόνους απονομής της δικαιοσύνης. Οι καλές προθέσεις, τις οποίες ουδόλως αμφισβητώ, δεν επήρκεσαν και δεν επαρκούν για την επίλυση του προβλήματος, όπως δεν επήρκεσε η θέση στο αρχείο μισού εκατομμυρίου υποθέσεων στις οποίες η δικαιοσύνη δεν απενεμήθη. Χρειαζόμαστε άλλα μέτρα σε συνεννόηση με τους εμπλεκόμενους. Αλλά γι' αυτά θα μιλήσουμε με κάποια άλλη ευκαιρία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15^{ος}-21^{ος}», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Αλίμου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πράγματι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια από τις χαρακτηριστικές περιπτώσεις όπου έγινε και επίκληση στην Επιτροπή «Τι να κάνουμε; Είχε υπογραφεί πριν αναλάβει η καινούργια Κυβέρνηση. Δεν μπορούμε να κάνουμε ουσιαστικές τροποποιήσεις». Υπάρχει το εξής ζήτημα που έθεσε και ο κ. Κοσμίδης. Εμείς το θέτουμε από την προηγούμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος και δεν αφορά μόνο συμβάσεις, κανονισμούς. Έχει να κάνει με το σύνολο των ζητημάτων που αποφασίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εάν θα μπορεί η εκτελεστική εξουσία να δεσμεύει την Βουλή και την χώρα, αν αυτό συνάδει με την έννοια της λαϊκής κυριαρχίας. Και θα έπρεπε να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα και όχι μόνο να γίνεται τροποποίηση του κανονισμού –με την οποία συμφωνώ και έχουν συμφωνήσει όλα τα κόμματα- αλλά στην πράξη να έχει γνώμη η Βουλή, πριν πάει να δεσμευθεί ο Υπουργός για τόσο σοβαρά ζητήματα.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το γενικότερο πρόβλημα της διαφθοράς. Τα τελευταία δεκαπέντε με είκοσι χρόνια το θέμα της διαφθοράς είναι στην ημερησία διάταξη και έχουμε πολλαπλές νομοθετικές παρεμβάσεις, για ν' αντιμετωπιστεί. Οι νομοθετικές παρεμβάσεις φαίνεται ότι δεν αποδίδουν. Και έρχονται καινούργιες και όλο και καινούργιες και προστίθενται καινούργιες

πλευρές, αυστηροποιούνται πολλές φορές οι ποινές. Αποτέλεσμα δεν υπάρχει.

Είναι σωστό, κατά τη δική μας άποψη, ότι οφείλεται σε αντικειμενικούς λόγους. Και άλλοι συμφωνούν. Εμείς πού ρίχνουμε το κύριο βάρος μας; Το κύριο βάρος οφείλεται στο σύστημα, το οικονομικοκοινωνικό σύστημα, το οποίο γίνεται όλο και πιο άγριο σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς και ανταγωνισμού, δημιουργούνται όλο και μεγαλύτερες δυνατότητες οικονομικές, κοινωνικές και από άποψη αντιλήψεων και ηθικής ή το αντίθετο της ηθικής, η αντίληψη δηλαδή ότι μπορούμε πλέον να κινούμαστε και πέρα από το νόμο και πέρα από την ηθική, ότι είσαι αφελής, όταν τηρείς τη νομοθεσία, όταν τηρείς κάποιους κανόνες. Και η οικονομική λογική, λοιπόν, του συστήματος, έτσι όπως εξελίσσεται και η ηθική του πλευρά, σπρώχνουν τα πράγματα στο να αυξάνονται τα φαινόμενα διαφθοράς, να θεωρείται πλέον νόμιμη η διαφθορά και να μην αποδίδουν τα όποια μέτρα παίρνουν.

Το τρίτο που θέλω να σημειώσω έχει σχέση με την πολιτική αντιπαράθεση γι' αυτό το ζήτημα. Είναι μια σοβαρή πλευρά η διαφθορά, αλλά, κατά τη γνώμη μας, δεν θα έπρεπε να είναι το κύριο στην πολιτική ζωή του τόπου. Το αν η διαχείριση της εξουσίας είναι ηθική ή ανήθικη, αν υπάρχουν περισσότερα ή λιγότερα φαινόμενα διαφθοράς, είναι ένα πρόβλημα, αλλά κυρίως είναι ένα πρόβλημα ανάμεσα στα κόμματα, τα οποία αντιπαράθενται για την καλύτερη ή χειρότερη διαχείριση, που δεν διαφωνούν στους στρατηγικούς στόχους. Όταν διαφωνείς σε στρατηγικούς στόχους, όπως διαφωνούμε εμείς, βάζεις μπροστά -και έτσι είναι- τα άλλα μεγάλα κοινωνικά, πολιτικά και διεθνή προβλήματα και δεν μπορεί να περιορίζεται η αντιπαράθεση κυρίως σαν πρώτο θέμα στα ζητήματα αυτά.

Μπαίνει στο νομοσχέδιο. Η γενική μας τακτική απέναντι στην αντιμετώπιση των φαινομένων της διαφθοράς είναι ότι οποιοδήποτε μέτρο μπορεί να βοηθήσει έστω στον περιορισμό, στο να βάλουμε κάποιο εμπόδιο. Παρά την αντίληψή μας ότι δεν θα αλλάξουμε ριζικά την κατάσταση, γιατί δεν μπορούμε να την αλλάξουμε, λέμε «ναι» σε οποιοδήποτε μέτρο, σε οποιαδήποτε έρευνα, σε οποιονδήποτε έλεγχο. Κινούμαστε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, η δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα θα μπορούσε να γίνει δεκτή από εμάς ως αδικήμα, όπως λέει η σύμβαση, αν δεν υπήρχαν σοβαρότερες άλλες διατάξεις που ανατρέπουν την ισορροπία του νομοσχεδίου και μας οδηγούν στο να το καταψηφίσουμε.

Το πρώτο ζήτημα που θέτω σ' αυτό είναι το εξής: Δεν είναι μόνο η δωροδοκία, παθητική ή ενεργητική, είναι και η προσφορά για άσκηση επιρροής. Είναι σωστό αυτό που είπατε και ο ισχυρισμός ότι «έχω τη δυνατότητα να προσφέρω, και αυτό με αντάλλαγμα» κ.λπ.. Εδώ τώρα χάνονται τα όρια του αδικήματος, ιδιαίτερα με την προσφορά για άσκηση επιρροής. Το ρουσφέτι με αντάλλαγμα την ψήφο τι είναι; Η διεκδίκηση ενός κοινωνικού φορέα; Ο πολιτικός λέει: «Αν ψηφίσω έτσι, θα με υποστηρίξετε στις εκλογές;», που δεν είναι ρουσφέτι, είναι μέσα στα πλαίσια της άσκησης της πολιτικής δραστηριότητας και από την πλευρά του πολιτικού και από την πλευρά του κοινωνικού αυτού φορέα. Τι είναι όλα αυτά; Θα μπορούσαν θεωρητικά να ποινικοποιηθούν. Γι' αυτό, λοιπόν, έχει σημασία. Έχουμε πολλά ερωτηματικά.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το ποιος αποφασίζει, ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα, όταν θα υπάρχει η λειτουργία αυτού του νόμου. Στις διάφορες επιχειρήσεις θα τα πληρώσουν οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων ή κάποια διευθυντικά στελέχη και μάλιστα όχι τα πρώτα, αλλά οι κατώτεροι, οι εργαζόμενοι;

Θα μετακυλιέται η ευθύνη ουσιαστικά σε εργαζόμενους που έχουν κάποιες αρμοδιότητες και κάποιες εξουσίες και αυτό μας ανησυχεί.

Μια και μίλησα για δυσδιάκριτα όρια, η προμήθεια είναι δωροδοκία ή δεν είναι; Ποιο θα είναι το όριο; Υπάρχουν σοβαρά ζητήματα. Επιβαρύνεται μάλιστα αυτό, με το ότι θα είναι και αυτεπάγγελτη στον ιδιωτικό τομέα η δώση. Τι σημαίνει αυτό; Ανώνυμες καταγγελίες. Ο ανταγωνισμός θα σπρώχνει σε απαράδεκτες καταγγελίες για να πετύχουν τους στόχους; Είναι πάρα πολλά ερωτηματικά που αδυνατίζουν το στόχο του νομοσχεδίου, να αντιμετωπιστεί η διαφορά στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό είναι το λιγότερο, όμως, από τη δική μας άποψη. Θα μπορούσαμε να τα δεχθούμε όλα αυτά με όλους αυτούς τους κινδύνους, εάν δεν υπήρχαν σοβαρότερα άλλα ζητήματα.

Πρώτο ζήτημα. Κάμπτεται η αρχή ότι δεν υπάρχει ευθύνη στα νομικά πρόσωπα για τα διάφορα αδικήματα. Αυτή ήταν η αρχή του δικαίου μας. Σε άλλα κράτη είναι διαφορετικά. Αλλά τους κάνουμε ένα κακό ξεκίνημα. Και ναι μεν γίνεται λόγος ότι αυτό αφορά τις επιχειρήσεις, ναι μεν γίνεται λόγος ότι δεν θα υπάρχουν ποινικές ευθύνες, αλλά μόνο διοικητικές ποινές, πρόστιμα κ.λπ. -καμιά φορά οι ποινές που έχουν οικονομικό αντικείμενο είναι χειρότερες από την ποινική δώση, πιο εξοντωτικές- αλλά δεν ξεχωρίζουν τους φορείς, αυτούς οι οποίοι μπορούν να υποστούν τις συνέπειες και βάζουν μέσα τα νομικά πρόσωπα γενικώς, χωρίς να ξεχωρίζει αν θα είναι επιχειρηματική ή όχι δραστηριότητα. Και εντάξει, τα συνδικάτα ή τα κόμματα ή οι άλλοι κοινωνικοί φορείς, ίσως θεωρούμε ότι δεν έχουν επιχειρηματική δραστηριότητα. Δεν μπορεί, λοιπόν να ταιριάζει η δωροδοκία εύκολα με αυτούς τους κοινωνικούς φορείς, εάν και θα μπορούσαν να έχουν και αυτοί κάποιες δραστηριότητες που είναι παρόμοιες με τις επιχειρηματικές, όχι ακριβώς επιχειρηματικές, δεν γίνονται για το κέρδος, αλλά για να βγάλουν τα έξοδά τους. Ένα συνδικάτο έχει κάνει και μία άλλη δουλειά για να έχει έσοδα ή ένα κόμμα. Θα μπορούσε να είναι και αυτό. Αλλά πολύ περισσότερο όταν έχουμε σαν ποινικό αδικήμα την προσφορά για άσκηση επιρροής. Εδώ, «ολοσούμιπτο», επιτρέψτε μου την έκφραση, χωράνε και οι κοινωνικές οργανώσεις.

Εάν κάνουμε λάθος, εάν είμαστε υπερβολικοί ή εάν έχει βάση αυτό που λέμε, δεν μας απαγορεύει η σύμβαση στο ελληνικό κείμενο που αναφέρεται σ' αυτό το θέμα, να μιλήσουμε καθαρά ότι αποκλείονται από αυτές τις ρυθμίσεις οι μη κερδοσκοπικοί φορείς, κάθε μη κερδοσκοπικός φορέας, κόμμα, συνδικάτο κ.λπ.. Για ποιο λόγο δεν το δέχεστε αυτό το ζήτημα;

Το τρίτο έχει να κάνει με τις διατάξεις τις αντιτρομοκρατικές του τρομονόμου, όπως λέμε εμείς, που επεκτείνεται η εφαρμογή τους όσον αφορά τους μάρτυρες και τις ανακριτικές τεχνικές, τις ανακριτικές μεθόδους και σ' αυτά τα αδικήματα. Με αυτήν τη λογική, γιατί δεν επεκτείνονται και στο σύνολο του Ποινικού Κώδικα αυτές οι διατάξεις;

Θέλουμε να αλλάξουμε το δίκαιο συνολικά; Τότε λέγατε ότι θέλει ειδικές περιπτώσεις μόνο για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Θα μπορούσαν να μη γίνουν δεκτές αυτές οι διατάξεις. Δηλαδή, κατά τη γνώμη μου, δεν επιβάλλονται από τη σύμβαση για να εντάσσονται στις συγκεκριμένες διατάξεις που η Ελλάδα βάζει, που δεν είναι στο άρθρο 1 δηλαδή, που δεν είναι μέσα στη σύμβαση.

Και αυτήν την άποψη και την προηγούμενη που είπα για τα νομικά πρόσωπα και την άποψη για ποιο λόγο να χρησιμοποιείται η αντιτρομοκρατική νομοθεσία και οι σχετικές διατάξεις γι' αυτήν την κατηγορία εγκλημάτων την ασπίστηκαν άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο πολλοί από τους δικαστές και γενικά απ' αυτούς που ήλθαν και μας άκουσαν κατά την ακρόαση.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα. Με το άρθρο 23 της σύμβασης και με το άρθρο 11 του νομοσχεδίου, που αφορά το ελληνικό δίκαιο, δεχόμαστε ότι θα υπάρχουν και άλλες αρμόδιες αρχές που θα κάνουν ανακριτικές πράξεις. Γίνεται λόγος για υπηρεσία ειδικών ελέγχων. Έχουμε διεύρυνση των δυνατοτήτων ανάκρισης από πολλές αρχές. Όλο και μεγαλύτερη διεύρυνση του σώματος των ανθρώπων και των μηχανισμών που μπορούν να κάνουν ανάκριση. Αυτό το βλέπουμε και σε άλλα νομοσχέδια. Δεν συμφωνούμε με αυτήν τη λογική.

Δεν συμφωνούμε και με άλλες διατάξεις, αλλά θα επιμείνω στις δύο πρώτες παρατηρήσεις μου. Πρώτον, ότι πρέπει να εξαιρεθούν τα κόμματα και οι κοινωνικές οργανώσεις και, δεύτερον, να μην εφαρμόζεται η αντιτρομοκρατική νομοθεσία. Θα φέρω ένα παράδειγμα για να γίνω κατανοητός. Είναι γνωστό ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρώπη έχουν κάποιους πίνακες για το ποιος θεωρούνται τρομοκρατικές οργανώσεις. Βεβαίως, αυτό δεν είναι θεσμοθετημένο. Είναι μία πολιτική συμφωνία. Ένα κόμμα ή ένα συνδικάτο μαζεύει λεφτά για να τα στείλει στη Χεζμπολάχ του Λιβάνου ή τη Χαμάς της Παλαιστίνης, που ορι-

σμένοι τις θεωρούν τρομοκρατικές οργανώσεις και τις έχουν στους πίνακες. Βέβαια αυτοί τώρα είναι στην Κυβέρνηση. Εδώ μιλάμε για τρομοκρατία. Μία περίπτωση.

Δεύτερη περίπτωση. Τι γίνεται στις συναλλαγές όταν θα στείλουμε τα εμβάσματα μέσω τραπεζών και θα χρησιμοποιηθούν επιχειρήματα ότι μπορεί να θεμελιωθεί το αδίκημα της προσφοράς για άσκηση επιρροής; Γι' αυτό εμείς ανησυχούμε. Πρέπει να πούμε ότι αυτές οι διατάξεις μπορούν να μας μπλέξουν σε προσφορά για άσκηση επιρροής αν όχι σε δωροδοκία και εμάς, τις πολιτικές δυνάμεις. Πρέπει να τελειώνουμε με αυτά τα θέματα.

Δεν συμφωνούμε με τις διατάξεις 21 και 28 της σύμβασης. Κατά την άποψη της Κυβέρνησης δεν μπήκαν ειδικές διατάξεις στο ελληνικό κείμενο, στις ελληνικού χαρακτήρα διατάξεις, διότι ισχύουν έτσι και αλλιώς, δεν ξέρω με βάση ποια νομοθεσία. Δηλαδή οι ελληνικές αρχές γενικώς να μπορούν να ενημερώνουν ξένες αρχές ότι έχουν βάσιμους λόγους να υποψιάζονται ότι ανακάλυψαν παρανομία στον ιδιωτικό τομέα και ότι πιθανόν να υπάρχει το αδίκημα της δωροδοκίας ή της προσφοράς για άσκηση επιρροής. Αυτά στη βάση εκτίμησης όχι κάποιων δικαστικών αρχών, αλλά αστυνομικών, φορολογικών. Ελευθερία κίνησης, λοιπόν, όλων των αρχών να μπορούν να καταγγέλλουν ανάλογα με το ποιος βρίσκεται πίσω από την καταγγελία, διότι δεν θα είναι μόνοι τους καμιά φορά. Θα υποκινούνται αυτές οι καταγγελίες.

Δεύτερον, στο άρθρο 28 έχουμε ανταλλαγή πληροφοριών για γεγονότα που μπορούν να στοιχειοθετήσουν αδίκημα. Μιλάμε για ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στις αρχές, για γεγονότα, χωρίς να έχει ζητήσει αυτές τις πληροφορίες το κράτος, στις οποίες τις αποστέλλουμε.

Αυτά είναι υπερβολικά. Και εδώ στη χώρα μας αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση –για να μην πάω πάρα πέρα– στο βαθμό που η πολιτική αντιπαράθεση έχει σαν πρώτο τομέα τον τομέα της διαφθοράς ή τον τομέα της διαπλοκής –να το πω έτσι– μπορούν αυτές οι πληροφορίες και αυτές οι συνεργασίες των αρχών να γίνουν το όχημα για να προωθείται η πολιτική του ενός κόμματος ή του άλλου, που αντιπαρά τίθενται για τα ομόλογα ή οτιδήποτε έχει σχέση και με τις διεθνείς συναλλαγές και με τις εταιρείες, όχι μόνο τις off-shore, αλλά και τις άλλες, τις χρηματιστηριακές που βρίσκονται εδώ κι εκεί εγκατεστημένες σε όλο τον κόσμο. Δείτε το και αυτό από την πλευρά των πληροφοριών και των καταγγελιών, που ελεύθερα, μόνο με την υποψία, θα μπορούν να κάνουν οι ελληνικές αρχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σε συνάφεια με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, συνάφεια που αφορά στη λειτουργία της δικαιοσύνης αλλά και του σωφρονιστικού συστήματος, θέλω να απευθυνθώ σε εσάς και να σας ζητήσω να αξιοποιήσετε υπαρκτές δυνατότητες προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα δικαιώματα των κρατουμένων, οι οποίοι, κύριοι συνάδελφοι, εξηγούνται από χθες, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησης, διαμαρτυρόμενοι για την προσβολή των δικαιωμάτων τους ως κρατουμένων.

Σπεύδω, κύριε Υπουργέ, να πω ότι η προώθηση του κτηριακού ζητήματος των καταστημάτων κράτησης, βεβαίως, είναι υπαρκτή. Εκτελούνται έργα για την ανέγερση φυλακών, αλλά από την άλλη μεριά οι υπάρχουσες συνθήκες στις υπάρχουσες φυλακές είναι προσβλητικές, όχι μόνο για τους κρατούμενους αλλά για ολόκληρη την κοινωνία.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσετε ότι το επίπεδο του σωφρονιστικού συστήματος σταθμίζει σε σημαντικό βαθμό και το επίπεδο του πολιτισμού μιας χώρας. Δεν είναι δυνατόν να καταγράφονται περιστατικά και συνθήκες που ελέγχουν ολόκληρη τη χώρα από διεθνείς οργανισμούς, αναφορικά με αυτά τα προσβεβλημένα και διαρκώς προσβαλλόμενα δικαιώματα των κρατουμένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι υπάρχει ένα πολιτικό πρωθύστερο, όπως έχει επισημανθεί και από τους προηγούμενους συναδέλφους και όπως επεσήμανα κι εγώ στη Διαρκή Επιτροπή, να έρχεται η Βουλή των Ελλήνων κατά ουσιαστικό περιορισμό των δικαιωμάτων της, εκ των υστέρων, να αντιμετωπίσει μία σύμβαση η οποία έχει υπογραφεί από την κυβέρνηση του έτους 1999 –το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ήταν στην κυβέρνηση– χωρίς προηγούμενη βάσανο από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής, από τη Βουλή των Ελλήνων εν τέλει, και να καλούνται οι Έλληνες Βουλευτές με μία διλημματική κατάσταση να ψηφίσουν αυτήν τη σύμβαση, διότι έχει δεσμευτεί η χώρα και αν δεν ψηφιστεί, αν δεν κυρωθεί η σύμβαση από το ελληνικό Κοινοβούλιο, είναι αυτονόητο ότι θα εκτεθεί η χώρα.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτή η απαράδεκτη κατάσταση. Είναι ορθή η πρόταση που κατετέθη από το συνάδελφο κ. Κοσμίδη, όπως και η πρόταση που είχαμε καταθέσει όταν συζητούσαμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος το έτος 2001, να μη δεσμεύει κανένας Υπουργός και καμμία κυβέρνηση τη χώρα, αν προηγουμένως το κατ' εξοχήν αντιπροσωπευτικό όργανο της λαϊκής κυριαρχίας, που είναι η Βουλή των Ελλήνων, δεν έχει εκφέρει τουλάχιστον –και επαναλαμβάνω, τουλάχιστον– την άποψή της για πολύ σημαντικά ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο διεθνών ή και ευρωπαϊκών συμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει επάρκεια του ποινικού μας συστήματος για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και στον ιδιωτικό τομέα.

Όμως το ζήτημα της διαφθοράς δεν είναι υπόθεση θεσμικής αντιμετώπισης μόνον. Είναι κυρίως πολιτικής αντιμετώπισης ζήτημα και αυτή η πολιτική αντιμετώπιση, δυστυχέστατα γι' αυτόν τον τόπο, δεν υπάρχει, με αποτέλεσμα οι δείκτες που αφορούν σε πράξεις διαφθοράς συνεχώς να τείνουν προς τα άνω. Μας έλειψε η νομοθεσία και γι' αυτό αυτός ο τόπος δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει τη διαφθορά; Έχω την άποψη ότι το ποινικό οπλοστάσιο αυτού του τόπου είναι και εξαιρετικά σημαντικό και εξαιρετικά αποτελεσματικό, από την ώρα που θα γίνονται εφαρμογή των σχετικών νόμων και των σχετικών διατάξεων. Και βεβαίως εκείνο που προέχει είναι η ευρυμμία του κοινωνικού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, έτσι ώστε να απομακρύνονται ή να ελαχιστοποιούνται τα φαινόμενα της διαφθοράς.

Όταν παρουσιάζεται η διαφθορά στο δημόσιο τομέα λείπει η νομοθεσία; Γι' αυτό παρουσιάζεται η διαφθορά; Υπάρχουν μηχανισμοί επί μηχανισμών, ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης, διευθύνσεις εσωτερικών υποθέσεων, εισαγγελείς παρόντες σε λειτουργίες του κρατικού μηχανισμού. Η διαφθορά όμως παρούσα! Επομένως το ζήτημα της χώρας δεν είναι θεσμικό. Είναι κυρίως πολιτικό και δευτερευόντως θεσμικό και η αντιμετώπιση πρέπει να αφορά πρωτίστως την πολιτική διάσταση του ζητήματος.

Μας λείπουν οι νόμοι; Μα, αυτό το Κοινοβούλιο, αυτή η Βουλή αισθάνεται –ακούστε– άσχημα εάν δεν νομοθετεί κάθε μέρα. Κάθε μέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετεί η Βουλή των Ελλήνων, λέτε και έχουμε απουσία νόμων. Δεν έχουμε απουσία νόμων. Έχουμε πληθώρα νόμων. Όμως έχουμε τραγική έλλειψη της πολιτικής βούλησης να εφαρμόζονται οι νόμοι και να εξασφαλίζεται η ευρυμμία του γενικότερου βίου αυτού του τόπου.

Μια άλλη παρατήρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την οποία θέτω στην κρίση σας και στην κρίση βεβαίως του κυρίου Υπουργού, είναι η εξής. Είστε ευχαριστημένοι από τις διατυπώσεις –δεν αναφέρομαι στο ουσιαστικό μέρος– των διατάξεων του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου; Απουσιάζει η σαφήνεια, απουσιάζει το ορισμένο και το συγκεκριμένο, στοιχεία δηλαδή που πρέπει να υπάρχουν στο οποιοδήποτε νομοθέτημα.

Κύριε Υπουργέ, –δεν αντιδικώ μαζί σας– θα έχετε διαπιστώσει και εσείς –το διαπιστώνουμε και όλοι, το διαπιστώνουν πρωτίστως οι δικαστές– ότι μέσα στο δικαίό μας σύστημα έχουν εγκατασταθεί τα τελευταία χρόνια, εκ μεταφοράς από την αλλοδαπή, έννοιες μη προσδιορισμένες με τα στοιχεία της σαφήνειας και του ορισμένου. Και βεβαίως αυτό δημιουργεί πάρα πολλές φορές και ανασφάλεια δικαίου και εξαιρετικά μεγάλη δυσχέρεια στην απονομή της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ιδιωτικός τομέας διευρύνε-

ται. Και διευρύνεται στη βάση συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, με τις οποίες βεβαίως υπάρχουν από άλλες πλευρές συμφωνίες και από άλλες πλευρές διαφωνίες. Και πρέπει να αντιμετωπιστεί η διαφθορά και στον ιδιωτικό τομέα, πέρα και ανεξάρτητα από τα πολιτικά ζητήματα που αναφέρονται και προβάλλονται στο μέγεθος της διαφθοράς. Το νομοσχέδιο έχει κάποιες διατάξεις εξαιρετικά χρήσιμες, που θα μπορούσαν -και μπορούν πράγματι- να εμπλουτίσουν το δικαίό μας σύστημα. Όμως εισάγονται και διατάξεις, οι οποίες θα δημιουργήσουν προβλήματα. Τι θα πει «προσφορά για άσκηση επιρροής»; Σκέφτομαι τον Έλληνα δικαστή, πώς θα οριοθετηθεί αυτήν την «προσφορά για άσκηση επιρροής» και πώς επίσης θα προσδιορίσει τι αποτελεί και τι δεν αποτελεί επιρροή μέσα σε μια σύνθετη όσο και εξαιρετικά πολύπλοκη πραγματικότητα, όπου το δημόσιο εμπλέκεται με το ιδιωτικό και το ιδιωτικό είναι παρόν στο δημόσιο.

Έχουμε ευθύνη νομικών προσώπων. Επίσης, πώς θα προσδιοριστεί αυτή η ευθύνη του νομικού προσώπου; Πώς και πάλι ο Έλληνας δικαστής θα μπορέσει να οριοθετήσει αυτήν την ευθύνη, όταν αναφέρεται σε ένα νομικό πρόσωπο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω και θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής και σαφής. Έχει διατάξεις χρήσιμες, αλλά έχει και άλλες διατάξεις, οι οποίες αποτελούν επανάληψη ή, αν θέλετε, μια ανώφελη προσθήκη σε υπάρχουσες ρυθμίσεις, μια προσθήκη η οποία έχω την εκτίμηση -εύχομαι να διαψευστώ- θα δημιουργήσει προβλήματα, σε ό,τι αφορά την απονομή της δικαιοσύνης και την εφαρμογή του νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί η μεταφορά διατάξεων του ν. 2928/2001 για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας στο παρόν σχέδιο νόμου; Αφού έχουμε κακουργηματικές πράξεις, θα μπορούσαν να εφαρμοστούν οι οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις και να αποφευχθούν ρυθμίσεις σαν και αυτές που μεταφέρονται στο παρόν σχέδιο νόμου από το ν. 2928, είτε αυτές αφορούν στην ανακριτική διαδικασία είτε αφορούν στους μάρτυρες και στην προστασία των μαρτύρων, πολλώ δε μάλλον, κύριε Υπουργέ, όταν οι συγκεκριμένες διατάξεις έχουν κριθεί και ως αναποτελεσματικές και κάποιες φορές έχουν -είναι βαρεία η έκφραση, το ξέρω- και γελοιοποιηθεί στο στάδιο της απονομής της δικαιοσύνης.

Δεν βρίσκω το λόγο, για τον οποίο να γίνεται η μεταφορά τέτοιων διατάξεων στο παρόν σχέδιο νόμου. Και δεν το λέω με την έννοια ότι εμείς είχαμε αποδοκιμάσει το ν. 2928/2001. Και δεν το λέω γιατί είχαμε διαμαρτυρηθεί και είχαμε αποκρούσει μια τέτοια λογική, η οποία εγκαθίσταται με έναν αυταρχικό τρόπο στο χώρο του δικαίου. Το λέω επιπροσθέτως, διότι δεν υπάρχει καμμία ανάγκη που να δικαιολογεί τη μεταφορά διατάξεων από το ν. 2928 στο χώρο των ρυθμίσεων του παρόντος σχεδίου νόμου που σήμερα συζητάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται πολυδαίδαλη η νομοθεσία μας, τόσο πολυδαίδαλη, που δημιουργεί προβλήματα όχι μόνο στον μη ειδικό, δημιουργεί προβλήματα και στους ειδικούς και στους εφαρμοστές του δικαίου. Και βέβαια εδώ συναντώμεθα με ένα γενικότερο ζήτημα. Μέσα από διεθνείς συμβάσεις, μέσα από ευρωπαϊκές συμβάσεις διολισθαίνουμε μετά παραμυθίας, χωρίς καμμία αντίσταση, στην παραδοχή ρυθμίσεων οι οποίες είναι ξένες προς τις ανάγκες αυτής της χώρας, προς τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, η οποία πρέπει να διεκδικεί την ευρυμμία της και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό το σχέδιο νόμου, ανεξάρτητα από τη χρησιμότητα κάποιων διατάξεων που έχει, φοβάμαι ότι προσθέτει αρνητικά σ' αυτό το ήδη υπάρχον πολυδαίδαλο δικαίό μας σύστημα, το οποίο αναμφισβήτητα δεν είναι εκείνο το οποίο -επαναλαμβάνω- χρειάζεται ο τόπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας θέλω να σημειώσω ότι η διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα είναι παρούσα και πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και είναι δυνατόν κάποιες από αυτές τις διατάξεις να τις αξιοποιήσει ο Έλληνας δικαστής, αλλά και ολόκληρη η κοινωνία για την αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων.

Ας μην πιστέψουμε όμως ότι, επειδή θα θεσπιστεί αυτή η

ρύθμιση που προωθείται με το παρόν σχέδιο νόμου, θα έχουμε αντιμετώπιση του φαινομένου της διαφθοράς που υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και την πληγώνει, εάν ταυτόχρονα δεν υπάρξουν οι συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές που επί της ουσίας θα δεσμεύονται στην αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Η διαφθορά δεν αφορίζεται και δεν αντιμετωπίζεται με τον αφορισμό. Η διαφθορά δεν καταπολεμάται με την ύπαρξη καινούργιων νόμων, όταν μάλιστα έχω τη βεβαιότητα -ίσως να την έχετε και κάποιοι από εσάς- ότι το υπάρχον σύστημα δικαίου στη χώρα, εάν υπήρχε η πολιτική βούληση, θα μπορούσε να αποτελέσει σημαντική συνδρομή στην αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Για τους λόγους αυτούς εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου, επαναλαμβάνοντας όμως ότι έχει διατάξεις που είναι χρήσιμες προς την κατεύθυνση που προείπα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Νοτίου Αφρικής για την επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τζίμας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προσυπογράφω πλήρως την πολιτική επιχειρηματολογία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Συνασπισμού, του κ. Κουβέλη, με αποκορύφωμα το γεγονός ότι η διαφθορά είναι ένα πολιτικό ζήτημα και ως τέτοιο ζήτημα πρέπει να αντιμετωπιστεί ενωτικά απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας. Δεν είναι ένα πεδίο στο οποίο μπορούμε να αντιπαραθεθούμε έχοντας εξαγάγει από το κομματικό μας οπλοστάσιο επιχειρήματα, αλλά είναι ένα πεδίο στο οποίο μπορούμε να συνθέσουμε ουσιαστικά μέτρα για την αντιμετώπισή του.

Γιατί η διαφθορά είναι πολιτικό ζήτημα; Είναι πολιτικό ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και την απάντηση τη δίνει ο ίδιος ο λαός. Όταν υπάρχει διαφθορά, απαξιώνεται η πολιτική και απαξιώνονται οι πολιτικοί. Είναι αυτό που λέει ο απλός πολίτης: «Όλοι ίδιοι είστε». Και εξαρτάται από εμάς τους πολιτικούς να εξουδετερώσουμε αυτήν την αμφιβολία, αυτήν την αμφισβήτηση, αυτή την αναξιπιστία της πολιτικής και των πολιτικών στα μάτια των πολιτών. Και αυτή η εξουδετέρωση γίνεται και με εφαρμογή των νόμων που υπάρχουν, αλλά και με νομοθεσίες που ενδεχομένως καλύπτουν κενά της υπάρχουσας νομοθεσίας.

Εγώ ευχαρίστησα τον κύριο Υπουργό πριν από αρκετό καιρό, γιατί στο Νομό Δράμας το κράτος, η ελληνική πολιτεία κτίζει φυλακές, όπως κτίζονται φυλακές και σε άλλα μέρη της Ελλάδος. Θα ήμουν όμως, διπλά χαρούμενος εάν σε αυτήν τη χώρα αντί για φυλακές κτίζαμε σχολεία, κτίζαμε περισσότερα νοσοκομεία, κτίζαμε περισσότερα πνευματικά και πολιτιστικά κέντρα τα οποία απευθύνονται στον εσωτερικό κόσμο των πολιτών και κυρίως προλαμβάνουν συμπεριφορές παραβατικές.

Αυτό που λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι η βάση της πολιτικής μας είναι η παιδεία και ο πολιτισμός, θεωρώ πως είναι η λυδία λίθος για την αντιμετώπιση -όχι για την εξαφάνιση- φαινομένων διαφθοράς. Διότι ποιος κάνει τη διαφθορά; Αυτός ο οποίος δεν έχει ισχυρό πνευματικό και ιδεολογικό οπλοστάσιο, το οποίο αποκτάται στο σχολείο, στην οικογένεια, στην κοινωνία, στην Εκκλησία. Όταν, λοιπόν, αυτά τα στηρίγματα της κοινωνίας έχουν απαξιωθεί -και έχουν απαξιωθεί πάρα πολλές φορές και μέσα στην Αίθουσα αυτή- καμμία νομοθεσία δεν πρόκειται να στοχεύσει στον εσωτερικό κόσμο των πολιτών και να τους αποτρέψει από τη μεγάλη πρόκληση, η οποία αργά ή γρήγορα θα έρθει μπροστά τους. Για να αντισταθείς στη διαφθορά χρειάζεσαι ερείσματα, τα οποία δεν αποκτώνται στιγμιαία, αλλά αποκτώνται εφ' όρου ζωής και ιδιαίτερα στα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας του ανθρώπου.

Είναι, λοιπόν, κατά την άποψή μου, η διαφθορά και η αντιμε-

τώπιση της ζήτημα φιλοσοφικό και ζήτημα πνευματικής θωράκισης των πολιτών και του εσωτερικού μας κόσμου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, μου επιτρέπετε ένα λεπτό; Θα διακόψω το χρόνο σας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να γνωστοποιήσω στο Σώμα ότι από τα κάτω νότια θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας επτά μέλη αντιπροσωπείας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Λετονίας-Ελλάδας.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, θα ήθελα να γνωστοποιήσω στο Σώμα ότι αυτήν τη στιγμή λειτουργούν τρεις επιτροπές της Βουλής και οι περισσότεροι Βουλευτές είναι στις επιτροπές.

Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ : Η καταπολέμηση, λοιπόν, της διαφθοράς είναι ένα ζήτημα που αφορά την κοινωνία και κυρίως αφορά τον απλό πολίτη, τον απλό λαό. Είναι, όμως, κυρίως ζήτημα δικό μας, γιατί εμείς, με την αξιοπιστία μας, πρέπει να εξουδετερώσουμε αυτήν τη δυσπιστία, που έχει ο λαός απέναντι στους πολιτικούς. Είναι ευθεία βολή η ύπαρξη διαφθοράς και στη δημοκρατία και στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, που συζητούμε σήμερα έχει ως στόχο να ρυθμίσει βασικά ζητήματα ύπαρξης διαφθοράς και στον ιδιωτικό τομέα. Δεν υπάρχει ανάδειξη φαινομένων διαφθοράς μόνο στη Δημόσια Διοίκηση. Και ο ιδιωτικός τομέας αποτελεί συκοινωνούν δοχείο. Πολίτες απαρτίζουν και τον ιδιωτικό τομέα. Άρα πρέπει να υπάρχει ένα σαφές νομοθετικό πλαίσιο και προς την κατεύθυνση αυτή.

Όταν, όμως, συζητάμε στην Αίθουσα αυτή, αλλά και γενικότερα στην κοινωνία για διαφθορά, τη συνδέουμε πάντα με οικονομικό αντικείμενο. Δεν είναι διαφθορά, όταν αφήνουμε, ως πολίτικοί, να διαχέονται στην κοινωνία μας οι ιδέες, οι οποίες αποπροσανατολίζουν τους πολίτες; Δεν είναι αυτό φαινόμενο διαφθοράς; Δεν είναι φαινόμενο διαφθοράς, όταν αφήνουμε να αναπτύσσονται αντιλήψεις αρρωστημένες -όχι ότι φεύγουν έξω από κομματικά πλαίσια- για τις οποίες παραδέχονται ότι έχουν το στοιχείο της πνευματικής αρρωστίας σχεδόν όλοι οι πολίτες; Και εμείς οι πολιτικοί, χάριν κομματικού συμφέροντος, κλείνουμε τα μάτια μας και το στόμα μας.

Δεν είναι διαφθορά η ύπαρξη εμπορίας οργάνων ανθρώπινου σώματος και το δουλεμπόριο; Δεν είναι διαφθορά η κερδοσκοπία; Δεν είναι διαφθορά η διατήρηση μονοπωλίων; Εμένα με προβληματίσε ο προβληματισμός του κ. Κοσμίδη, όταν είπε: «Αν υπήρχαν λιγότεροι ασφαλιστικοί οργανισμοί δεν θα ήταν λιγότερη η διαφθορά στη χώρα μας;»

Εδώ αναπτύσσεται παγκοσμίως ένας διάλογος, κύριε Κοσμίδη, που λέει: «Χρειάζεται λιγότερο κράτος ή καλύτερο κράτος;» Άλλο, όμως, είναι το λιγότερο κράτος και άλλο είναι το συγκεκριμένο κράτος. Αν, λοιπόν, κάνουμε λιγότερους ασφαλιστικούς οργανισμούς σημαίνει ότι μιλούμε για ένα συγκεντρωτικό μοντέλο κράτους. Αν, όμως, μιλήσουμε για λιγότερο κράτος, τότε είναι αυτό που κάνει η Κυβέρνηση Καραμανλή σήμερα με τις αποκρατικοποιήσεις, που διώχνει επιβλαβείς, δυσβάστακτους οικονομικά οργανισμούς από τις πλάτες του λαού και μεταφέρει τα ελλείμματα στους ιδιώτες.

Δεν είναι «σκαστή» περίπτωση απιστίας το φαινόμενο των ομολόγων, διότι μέχρι την ώρα που μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει αποδείξει απολύτως τίποτα η ελληνική δικαιοσύνη. Ήταν, όμως, «σκαστή» περίπτωση η ύπαρξη του ελληνικού Χρηματιστηρίου, το οποίο κάποτε επιτέλους θα πρέπει να παραδεχθείτε και να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα από την αρχή να επισημάνω την απόλυτη συμφωνία μου με τον

εισηγητή μας, τον κ. Κοσμίδη και να υπογραμμίσω και εγώ την ανάγκη της τροποποίησης του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την πρόταση του κ. Κοσμίδη, γιατί πράγματι δεν είναι δυνατόν κοινοτικές οδηγίες, κανονισμοί, αποφάσεις να μη συζητούνται στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της εφαρμογής της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου για τη διαφθορά και το πρόσθετο πρωτόκολλο έρχεται στη Βουλή σε μια συγκεκριμένη συγκυρία. Ο πολιτικός χρόνος είναι πάντοτε πολύ σημαντικός. Σήμερα είναι η απεργία των δικηγόρων. Σήμερα οι φυλακές είναι σε εξέγερση και η χώρα δονείται εδώ και πενήντα μέρες από τη μητέρα των σκανδάλων, που είναι η καταλήστευση των ταμείων.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά -κάτι βέβαια, που είναι σε όλους γνωστό- τον τρόπο με τον οποίο ο διεθνής Τύπος και τα πλέον σημαντικά έντυπα αντιμετωπίζουν την Κυβέρνηση.

Στις 4 Απριλίου, ο «ECONOMIST» με ολοσέλιδο άρθρο αναφέρει «Σχολείο σκανδάλων στην Ελλάδα». Οι χθεσινοί «FINANCIAL TIMES» αναφέρουν «ελληνικό φιάσκο», μ' ένα καθόλου, μα, καθόλου κολακευτικό -το αντίθετο μάλιστα, εξαιρετικά προβληματικό- άρθρο για την Κυβέρνηση, για τον τρόπο που λειτουργεί η ελληνική οικονομία, για τον τρόπο που λειτουργούν τα ταμεία.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Διαμαντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλά για την κύρωση -η Κυβέρνηση έχει κυρώσει τη σύμβαση- όμως, για την εφαρμογή της σύμβασης είναι δυνατόν να θεωρήσουμε ότι μπορούμε να την εμπιστευτούμε στη σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όταν υπάρχουν σοβαρότατα ζητήματα αμφισβήτησης της πολιτικής της, της ικανότητάς της και της βούλησής της να αντιμετωπίσει τα υπαρκτά και τα μεγάλα προβλήματα της διαφθοράς;

Μια κυβέρνηση, είτε είναι της Ελλάδας είτε άλλων χωρών -ήδη έχει γίνει πολλή συζήτηση στην Αίθουσα για το θέμα της διαφθοράς- οφείλει να θέτει τις προϋποθέσεις και κάθε φορά να κρίνεται για την αντιμετώπιση της ως προς τα θέματα αυτά. Τρεις βασικές λέξεις ως προς τα θέματα της διαφθοράς είναι η νοοτροπία, η κουλτούρα, το συλλογικό ήθος, που υπάρχει σε μία χώρα. Αυτό είναι το πρώτο. Το δεύτερο είναι οι θεσμοί και το τρίτο, βεβαίως, είναι οι άνθρωποι.

Τι κάνει η Νέα Δημοκρατία και πώς ουσιαστικά τηρεί αυτές τις προϋποθέσεις; Ως προς το ήθος, δηλαδή την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος από τους Υπουργούς, υπάρχουν σοβαρότατες ενδείξεις όχι για αδυναμία υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος, αλλά για καταπάτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Ως προς το δεύτερο σοβαρό θέμα, που είναι οι θεσμοί και η εφαρμογή των νόμων, είναι σαφές ότι οι Υπουργοί της Κυβέρνησης δεν τηρούν τους νόμους, οι οποίοι υπάρχουν. Ας πάμε μετά σε αυτούς τους νόμους, που πρέπει να γίνουν.

Και το τρίτο σοβαρό και πολύ σημαντικό στοιχείο είναι οι άνθρωποι, η αξιολογική επιλογή, δηλαδή κατά τη Νέα Δημοκρατία, η κοινοκρατία, η οικογενειοκρατία και οι συνεχείς αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι σήμερα όμηρος των παραλείψεων και όμηρος, δυστυχώς -φευ!- των πράξεών της. Τίθενται πλέον όροι για να προσέλθει η Νέα Δημοκρατία στο διάλογο και να απολογηθεί για το εν εξελίξει έγκλημα. Ετέθησαν όροι από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το Γιώργο Παπανδρέου. Τίθενται καθημερινά όροι από την ίδια την κοινωνία, μέσω Τύπου, μέσω του δημοσίου διαλόγου.

Οι όροι είναι σαφείς. Η Νέα Δημοκρατία πρέπει να σεβαστεί τους στοιχειώδεις κανόνες διαφάνειας. Πρέπει να καταθέσει το σύνολο του αριθμού των ταμείων -και να τα προσδιορίσει- που έχουν επαφή, που έχουν σχετιστεί, που έχουν υπογράψει για το θέμα των δομημένων ομολόγων. Πρέπει να κατατεθούν όλες οι συμβάσεις και οι εταιρείες που εμπλέκονται. Πρέπει πολιτικά να προχωρήσει σε ρύθμιση για την αποκατάσταση των ανοικτών

ζητημάτων του δημοσίου συμφέροντος στα ταμεία.

Εάν δεν γίνουν τα παραπάνω, δεν είναι δυνατόν η Νέα Δημοκρατία να προσέλθει στη συζήτηση ούτε καν απολογούμενη. Θέτουμε όρους, όχι για να παραγραφεί ένα έγκλημα, το οποίο δεν θα παραγραφεί ποτέ, αλλά για να μπορέσει να απολογηθεί μια κυβέρνηση, η οποία στοιχειωδώς δεν έχει καταθέσει, όπως απαιτούν οι όροι της διαφάνειας, τα στοιχεία που χρειάζονται στο δημόσιο διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση με αφορμή τα όσα ζούμε το τελευταίο διάστημα, δεν μπορεί να είναι μόνο το θέμα της διαφθοράς ή της διαφάνειας. Δεν μπορεί να είναι η εύκολη λύση άχρηστων, ανώφελων και πραγματικά χωρίς ουσία συμψηφισμών και αναφορών στο παρελθόν. Η απαιτούμενη συζήτηση της εποχής είναι η φυγή προς τα εμπρός.

Είναι δυνατόν με το άνοιγμα αυτών των τεράστιων προβλημάτων να μη δούμε ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι το νούμερο ένα πρόβλημα της χώρας μας σήμερα;

Η δημιουργία λίγων ταμείων, η με χρονοδιάγραμμα και στοχοθεσία, όπως έχουμε κάνει στο πρόγραμμα που έχουμε καταθέσει ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την αλλαγή του ασφαλιστικού συστήματος με λίγα και ισχυρά ταμεία, με λίγες και ισχυρές διοικήσεις, οι οποίες θα μπορούν να αντιμετωπίσουν το ζήτημα, είναι το ζητούμενο.

Τι είπε ο προηγούμενος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας; Είπε ότι δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Αν κάνουμε λίγα ταμεία, αν συγχωνεύσουμε ταμεία, θα είναι συγκεντρωτικό το κράτος. Είναι, λοιπόν, πολύ μεγάλες οι διαφορές, που κατατίθενται στον πολιτικό διάλογο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέτει μία συνολική πρόταση για το συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά βεβαίως στη δημόσια συζήτηση σήμερα είναι πολύ δύσκολο να αγγίζουμε την πραγματική διάσταση των θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύμβαση την οποία συζητάμε σήμερα για την καταπολέμηση της διαφθοράς σε διεθνές επίπεδο, δεν είναι η πρώτη, αλλά είναι η συνέχεια μιας σειράς συμβάσεων, πολλές από τις οποίες έχουν συζητηθεί στο παρελθόν και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Είναι συμβάσεις, οι οποίες πολλές φορές επαναλαμβάνονται μεταξύ τους και υπάρχουν ζητήματα, τα οποία θα έλεγα ότι καθ' υπερβολήν μπορούν να συζητηθούν και να ψηφιστούν στο ελληνικό Κοινοβούλιο, μια και είναι ζητήματα τα οποία δεν κινούνται πάντοτε μέσα στη λογική του δικού μας δικαϊκού συστήματος. Συμφωνούμε, όμως, ότι είναι σημαντικό για τη χώρα να προχωρήσει στην υπερψήφιση αυτής της σύμβασης, με τις ενστάσεις τις οποίες κατέθεσε ο εισηγητής μας.

Τελειώνω, επαναλαμβάνοντας αυτό που είπα στην αρχή. Η Βουλή κυρώνει αυτήν τη σύμβαση, η Νέα Δημοκρατία την έχει ήδη υπογράψει, αλλά αρνούμαστε ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει αυτή ή οποιαδήποτε άλλη σύμβαση, που αφορά θέματα διαφθοράς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλεκτή κυρία συνάδελφε, αυτή η Κυβέρνηση είναι η μόνη που έχει το ηθικό και το πολιτικό ανάστημα να εφαρμόσει αυτήν τη σύμβαση, γιατί είναι η Κυβέρνηση, η οποία δεν σιωπά, δεν συγκαλύπτει, δεν συμβιβάζεται, αλλά συγκρούεται μετωπικά, από την εποχή που βρισκόταν στα έδρανα της αντιπολίτευσης, με τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής. Άλλοι σιωπούσαν τότε, όταν βαρύτατες καταγγελίες εγένοντο σ' αυτήν την Αίθουσα, εγένοντο από τον Τύπο και εισέπρατταν οι καταγγέλλοντες σιωπή και αδιαφορία.

Και επειδή είναι παρών ο εκλεκτός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος προ ημερών μίλησε για ψοφοδείη κυβέρνηση, απήντησα εν τη απουσία του ότι τότε υπήρχαν ψοφοδεείς Υπουργοί. Και θα είχατε κάθε λόγο να έρθετε εδώ και να χρησιμοποιήσετε τα επιχειρήματα, τα οποία χρησιμοποιήσατε, εάν ακόμη και τώρα, που είστε στην Αντιπολίτευση, είχα-

τε μεταβάλει συμπεριφορά.

Κάθε άλλο, όμως. Ήμασταν όλοι εδώ μαζί όταν συζητούσαμε για τα εξοπλιστικά προγράμματα και η συμπεριφορά σας ήταν εντελώς διαφορετική. Λέγατε: «μην μας ελέγχετε, μην αναζητείτε, μην ψάχνετε, είναι όλα καλώς καμωμένα». Το πιστεύετε ακόμα αυτό;

Χρηματιστήριο. «Μην ελέγχετε, μην ερευνάτε, μη συζητάτε». Το πιστεύετε ακόμα αυτό;

Καλοκαίρι 2006: Παράταση των εργασιών της Βουλής για την υπόθεση στην Ελβετία. Μας λέγατε «μην επιχειρείτε να σπιλώσετε μία παράταξη». Το πιστεύετε ακόμα αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ρωτήστε τον κ. Τραγάκη!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Χρηματιστήριο: Αναπομπή βουλεύματος από τον αρμόδιο εισαγγελέα. Σπεύσατε να σπιλώσετε τον Υπουργό Δικαιοσύνης για το ότι παρεμβαίνει στη δικαιοσύνη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τι είπατε, κύριε Φλωρίδη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας επιτρέπω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Επειδή ο συνάδελφος αναφέρθηκε στην υπόθεση της εξεταστικής επιτροπής για τους εξοπλισμούς και την Ελβετία και μάλλον αναφέρθηκε μ' έναν τρόπο, ο οποίος υποδηλώνει ότι υπάρχουν ακόμα εκκρεμότητες ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ναι, τα άκουσα όλα, αλλά θέλω το σχόλιό σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Το σχόλιό μου, λοιπόν, είναι ότι από τη στιγμή που είναι εδώ ο αρμόδιος, δηλαδή εσείς, θα έπρεπε να ρωτήσει εσάς καλύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με ρώτησε και παίρνετε την απάντηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Για να του πείτε, φαντάζομαι, ότι εκεί η Νέα Δημοκρατία έσπασε τα μούτρα της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πολύ ωραία. Με ρωτήσατε, λοιπόν, εσείς και παίρνετε την απάντηση. Να ρωτήσετε ευθέως συναδέλφους της παράταξής σας σε τι ενέργειες έχουν προβεί στην Ελβετία, για να μην ανοίξουν οι συγκεκριμένοι λογαριασμοί. Τίποτα άλλο!

Παρά το γεγονός ότι με προκαλέσατε -και δεν ήθελα να με προκαλέσετε- σ' ένα θέμα που γνωρίζετε ότι το αντιμετωπίσαμε με μεγάλη ευαισθησία.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να μας τα πείτε εσείς, αφού τα γνωρίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό!

Επειδή αναφέρθηκε σε προσωπικό θέμα ο κ. Φλωρίδης -και κακώς- θα ήθελα, λοιπόν, να σας παρακαλέσω να είστε πολύ προσεκτικός σε αυτές τις εκφράσεις γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα, διότι ο συγκεκριμένος Πρόεδρος -γιατί αναφερθήκατε σε μένα- έκανε ενέργειες και πέραν των δυνατοτήτων και αρμοδιοτήτων του, παρακαλώ, για να μπορέσει να έρθει σε πέρας αυτή η υπόθεση.

Να ρωτήσετε, λοιπόν, όλους εκείνους που προσπάθησαν με πολλούς και με διάφορους τρόπους, ακόμη και επικαλούμενοι λόγους ασφάλειας της ελβετικής νομοθεσίας, για το μη άνοιγμα των λογαριασμών.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αφού ήσασταν Πρόεδρος της επιτροπής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αυτή είναι η απάντησή μου. Κλείνω το θέμα και ευχαριστώ πολύ για την ερώτησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έκλεισε το θέμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, έκλεισε το θέμα. Συνεχίστε, κύριε Λυκουρέντζο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ήταν προσωπικό το θέμα. Αναφερθήκατε σε μένα και όφειλα να σας δώσω μια απάντηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τι λέτε τώρα; Σε όλους μας αναφερθήκατε. Είπατε «η παράταξή σας».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν σας είπε κάποιος κάτι τέτοιο, κύριε Μαγκριώτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Φλωρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περίμενα ότι θα υπήρχε από την πλευρά σας ένας θεσμικός σεβασμός στο ρόλο που επιτελέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Λάθος κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κρατήσατε μια επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με προκαλέσατε και πήρατε απάντηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: ...και τη Βουλή ανοικτή το καλοκαίρι, λέγοντας ψευδώς ότι υπάρχουν στοιχεία, που θα φέρετε στο φως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήρθαν στο φως τα στοιχεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Συνεχίζετε, λοιπόν, να συκοφαντείτε μια παράταξη, για την οποία είπατε πολλά τα προηγούμενα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακούστε να δείτε, επειδή σε αυτό το θέμα δεν θέλω να με προκαλείτε, κύριε συνάδελφε,...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Δεν έχετε το κουράγιο να μας πείτε ποιοι ήταν αυτοί που παρενέβαλαν εμπόδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επειδή, λοιπόν, δεν θέλω να με προκαλείτε ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αυτό, όμως, που έχω εγώ να πω είναι ότι κρατήσατε ανοικτή την Ολομέλεια της Βουλής το καλοκαίρι, για να αποδείξετε δήθεν αυτά τα οποία καταγγέλλατε εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, τελειώσατε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Επειδή, όμως, ως παράταξη σπάσατε τα μούτρα σας, το μοναδικό θέμα που φέρατε στη Βουλή ως εξεταστική επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: ...και τώρα εκείνη τη σύμβαση θα πρέπει να πείτε ότι την υλοποιείτε κατά γράμμα ως Κυβέρνηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αυτήν τη σύμβαση που φέρατε ως ύποπτη η Κυβέρνησή σας και ο κ. Καραμανλής μαζί με τον κ. Πούτιν την υλοποιούν κατά γράμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε. Παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Τα υπόλοιπα έχετε υποχρέωση, εφόσον γνωρίζετε ποιοι παρενέβαλαν εμπόδιο, όπως λέτε, να τους κατονομάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Φλωρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Διαφορετικά συκοφαντείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακούστε να δείτε, επειδή εξακολουθείτε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: ... και λυπάμαι πάρα πολύ, που από τη θέση του Προεδρεύοντος αυτήν τη στιγμή συνεχίζετε να συκοφαντείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε. Με προκαλέσατε και όφειλα να σας δώσω μια απάντηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, κύριε Λυκουρέντζο. Ένα λεπτό.

Ήταν λάθος σας να αναφερθείτε στο πρόσωπό μου. Και επειδή με προκαλέσατε και μου δημιουργήσατε θέμα, ήμουν υποχρεωμένος να απαντήσω, ανεξάρτητα του αν προεδρεύω.

Αναφερθήκατε προσωπικά σε μένα. Πήρατε την απάντησή σας και θα επαναλάβω για μια ακόμη φορά να αναζητήσετε εκείνους, που προσπάθησαν με παντοίους τρόπους να εμποδίσουν το άνοιγμα των συγκεκριμένων λογαριασμών...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Τους ξέρετε; Αν τους ξέρετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): ... όταν απεδείχθη περίτρανα ότι 25.000.000 δολάρια ακριβώς ευρέθησαν σε λογαριασμό της Ελβετίας, για να κλείσει το θέμα εδώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να

έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κ. Καστανίδη να κάνει μια μικρή παρέμβαση –μόνο για ένα λεπτό– για να το κλείσουμε το θέμα.

Ανεφάρητο προσωπικά σε μένα, κύριε Καστανίδη, ο κ. Φλωρίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε, διότι παρακολουθώ τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το ξέρετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προηγουμένως, όμως, κάνατε κάτι το οποίο δεν σας τιμά. Απευθυνόμενος προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είπατε «αναζητήστε στην παράταξή σας να βρείτε αυτούς, οι οποίοι έκαναν ό,τι μπορούσαν, για να μην ανοίξουν οι λογαριασμοί στην Ελβετία».

Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε κάποιο στοιχείο, η πολιτική σας ευθύνη σας οδηγεί στην υποχρέωση να κατονομάσετε πρόσωπα και διαδικασίες. Εάν δεν το πράξετε, έχει κάθε δικαίωμα η Αντιπολίτευση να σας αποκαλεί «κοινό ψεύτη και συκοφάντη»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακούστε, λοιπόν, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αν δεν το πράξετε, έχει δικαίωμα η Αντιπολίτευση να σας αποκαλέσει ψεύτη και συκοφάντη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακούστε, κύριε Καστανίδη, απευθύνεστε στον Προεδρεύοντα...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Έχετε ευθύνες τις οποίες επιρρίπτете από εδώ και από εκεί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε! Ευχαριστώ πολύ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όχι, δεν τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τι πάει να πει «δεν τελείωσα»;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ! Έχετε το λόγο, αλλά όχι με τέτοιο...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Απευθύνετε μομφή με τη συμπεριφορά κοινού συκοφάντη! Να πάρете πίσω αυτά που είπατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελειώσατε και θα ακούσετε και την απάντηση.

Οι εκφράσεις σας ήταν πολύ βαριές για τον Προεδρεύοντα και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να τις ανακαλέσετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, αν δεν ανακαλέσετε αυτά που είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όπως επίσης, θα ήθελα να σας πω ότι, όταν και όποτε κλείσει οριστικά το θέμα, θα φανεί ποιοι και πώς...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Όταν θα μπορέσετε να διατυπώσετε πόρισμα, θα λέτε ότι δεν είχατε χρόνο να κάνετε πολύ περισσότερα. Μέχρι σήμερα δεν κάνατε τίποτα, κάνατε μία τρύπα στο νερό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα κάνω τη διευκρίνιση που θέλετε.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας παρακαλέσω ότι όταν ανοίξουν και δούμε τους συγκεκριμένους λογαριασμούς και δούμε και ποιοι συγκεκριμένοι έκαναν τις ενέργειες που έκαναν, τότε θα αποφανθούμε όλοι μας για το τι ακριβώς συνέβη.

Ορίστε, κύριε Λυκουρέντζο, συνεχίστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Θέλω να επισημάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το συμπέρασμα των σκέψεων που καταθέτω.

Απέναντι σ' αυτά τα φαινόμενα πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι, ασυμβίβαστοι και αταλάντευτοι και να μην εξαρτάται η στάση μας κάθε φορά από τον ποιο αφορά η κάθε υπόθεση. Αυτό είναι το ζητούμενο. Διότι αυτά που αναφέρθηκαν προηγουμένως και από τον κ. Κοσμίδη και από τον κ. Κουβέλη ότι είναι πολιτικό το ζήτημα της διαφθοράς, η πολιτική αντιμετώπισή τους προϋποθέτει αρχές από τις οποίες δεν έχουμε δικαίωμα να απομακρυνόμαστε, όταν αυτό αφορά κάποιους και όχι όλους. Αυτό είναι το ζήτημα.

Αν εγώ ασκώ κριτική, σας την ασκώ επειδή δεν έχετε την ίδια στάση πάντοτε, κάτι το οποίο δεν είναι ζητούμενο από τη δική

μας παράταξη, αλλά είναι δεδομένο και γι' αυτό ακριβώς έχουμε δικαίωμα να κάνουμε αυτές τις αναφορές, διότι σ' αυτήν τη Βουλή συζητήσαμε για τη μετατροπή της απιστίας στην υπηρέσια από πλημμέλημα σε κακούργημα, συζητήσαμε για το μαθηματικό τύπο, συζητήσαμε την εξυγίανση της δικαιοσύνης με τον παρόντα Υπουργό. Πότε άλλοτε αντιμετωπίστηκαν τέτοια ζητήματα και να φθάσουν στον Κορυδαλλό δικηγόροι, δικαστές, λειτουργοί της δικαιοσύνης; Ε, αυτό δεν είναι προς έπαινο; Ε, αυτό δεν απαιτεί αναγνώριση; Ποιες ήταν οι τοποθετήσεις σας κατά καιρούς π.χ. στη συζήτηση για το «Βασικό Μέτοχο»; Γι' αυτό, λοιπόν, λέω -όπως ξεκίνησα την ομιλία μου- ότι απαιτείται έπαινος προς την Κυβέρνηση για τη στάση της, ότι έχει το ηθικό και το πολιτικό ανάστημα να καυχάται, ότι ξεκίνησε τη μετωπική σύγκρουση με τα φαινόμενα αυτά, επιμένει, συνεχίζει και δικαιώνεται.

Αυτή είναι η στάση μας και αυτό προκύπτει και από την κύρωση αυτής της σύμβασης, διότι αυτό θέλουμε να κάνουμε. Και ορθώς ανέφερε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι, παρ' ότι διαφωνούμε, πρέπει χάριν αυτού του φαινομένου να ψηφίσουμε. Βεβαίως, διότι δεν πρέπει να επιτρέψετε και εσείς από εδώ και στο εξής και στο μέλλον να δίνετε αφορμές και λαβές για να σας κάνουμε εμείς αυτές τις επιθέσεις. Αυτό λέμε: Κρατήστε την ίδια στάση κι αυτό θα είναι η κατάκτηση του πολιτικού κόσμου της χώρας, της ελληνικής πολιτείας. Αυτό σας ζητώ, να προσαρμολοστείτε και να μη μεταβάλλετε τη συμπεριφορά σας και όχι κάθε φορά που εμείς αναφερόμαστε σ' ένα ζήτημα, να λέτε ότι αμέσως σπεύδουμε να σπιλώσουμε την παράταξή σας. Εσείς εδώ αυτές τις μέρες -δόξα τω Θεώ- το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει υψηλότερες επιδόσεις σπύλωνσης, υψηλότερες επιδόσεις στο να καταλογιστούν πολιτικές ευθύνες, εκεί που δεν υπάρχουν. Τώρα θυμηθήκατε τα δημοσιεύματα του ξένου Τύπου; Έχετε μνήμη η οποία αρχίζει από της 7 Μαρτίου 2004 και μετά; Δεν θυμάστε άλλα δημοσιεύματα; Δεν θυμάστε τις εκθέσεις της Transparency International; Αυτά τότε δεν σας άγγιζαν; Τώρα, λοιπόν, γράφει ο ξένος Τύπος, τώρα, λοιπόν, γράφει ο ελληνικός Τύπος, τώρα γίνονται οι καταγγελίες; Και βεβαίως, κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε να συμψηφίσουμε τίποτα. Τι να συμψηφίσουμε; Το κουκούλωμα με την αποκάλυψη; Δεν έχουμε να φοβηθούμε απολύτως τίποτα. Και επιμένω να λέω ότι έπρεπε να έχει προηγηθεί μία λεπτομερής καταγραφή-ανάδειξη όλων αυτών των φαινομένων, που έλαβαν χώρα, για να μη δίνετε σήμερα το δικαίωμα στους πρωταγωνιστές «σκαστών» περιπτώσεων σκανδάλων να έρχονται και να παριστάνουν τους τιμητές. Όταν, λοιπόν, όλοι μαζί συμφωνούμε στο αξιακό πλαίσιο, στο πλαίσιο αρχών για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου, τότε δεν δημιουργούνται ζητήματα.

Τηλεγραφικά μία, δύο αναφορές: Αναφερθήκατε, κύριε συνάδελφε, στις απόψεις ενός επικοινωνιολόγου. Οι απόψεις των επικοινωνιολόγων μπορεί να έχουν την οποιαδήποτε μεθοδολογία προσέγγισης, που να φθάνει να είναι και κυνική. Το ζήτημα είναι εμείς εδώ οι πολιτικοί να μη δίνουμε ηθική και πολιτική νομιμοποίηση σε τέτοιου είδους απόψεις.

Σε ό,τι αφορά τη διοικητική μεταρρύθμιση ξέρετε ότι και προσωπικά έχουμε συζητήσει και είναι πολύ ενδιαφέρουσες αυτές οι απόψεις και οι ιδέες σας, που μερικές αναφέρονται και στη διακήρυξη του προγράμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί, όμως, χάσατε την ευκαιρία να τις υλοποιήσετε; Ιδέες στην αντιπολίτευση, απραξία στην Κυβέρνηση. Αυτό σας χαρακτηρίζει και αυτό είναι που μας δίνει το δικαίωμα να σας εγκυλούμε και να σας ασκούμε κριτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε ζήσει μεγάλες ανακατατάξεις και ειρηνικές επαναστάσεις, την επανάσταση της πληροφορικής, της επικοινωνίας. Σήμερα δίνουμε καινούργιες μάχες για το περιβάλλον, για το κτύπημα της διαφθοράς, για μια κοινωνία αρχών και αξιών, για μία κοινωνία δημοκρατικών θεσμών. Θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε σε όλα αυτά εάν μας συνδέουν κοινές αρχές και αξίες και αν φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε μία κοινωνία στην οποία η πολιτική της κουλτούρα θα υπεραμύνεται και θα μάχεται γι' αυτούς τους υψηλόφρονες στόχους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με το προηγούμενο επεισόδιο θα ήθελα να πω και εγώ, τη στιγμή που παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα της Βουλής, πως παραβιάσατε τον πολιτικό και θεσμικό σας ρόλο. Και το ερώτημα που σας έθεσε και ο κ. Φλωρίδης και ο κ. Καστανίδης, παραμένει. Εάν δεν ομιλείτε συγκεκριμένα, τότε λυπούμαστε, αντικειμενικά συκοφαντείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μίλησα συγκεκριμένα και είπα ότι όταν θα ανοίξουν οι λογαριασμοί...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είπατε για την παράταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί επανέρχεστε στο θέμα, κύριε Μαγκριώτη; Να μην επανέρχεστε στο θέμα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Επανέρχομαι από αίσθημα ευθύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί με προκαλέσατε τότε; Είπα να μη με προκαλείτε γι' αυτό το θέμα και θα το επαναλάβω για άλλη μια φορά. Μη με προκαλείτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είπα, επανέρχομαι από αίσθημα ευθύνης και η ευθύνη παραμένει όσο δεν απαντάτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε. Μη με προκαλείτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Τραγάκη, δεν μπορεί να έχει ευθύνη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): «Κύριε Πρόεδρε», θέλετε να πείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έτσι! Συνεχίστε λοιπόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτό να ήταν το λάθος μου και το ατόπημά μου, ότι δεν σας προσφώνησα «κύριε Πρόεδρε» και σας είπα «κύριε Τραγάκη»! Άλλωστε, νομίζω ότι είστε περήφανος για το όνομά σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε όρεξη σήμερα, κύριε Μαγκριώτη; Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς δεν χρεώσαμε ότι όλη η παράταξή σας εξέδωσε και εξαγόρασε το ομόλογο. Κάποια συγκεκριμένα πρόσωπα από την παράταξή σας το έκαναν. Αυτή είναι η διαφορά μας ανάμεσα στην τεκμηριωμένη αποκάλυψη ενός σκανδάλου και στη σκανδαλογολία. Όσο δεν ομιλείτε συγκεκριμένα, θα μας δίνετε τη δυνατότητα να σας λέμε και να σας χρεώνουμε ότι σκανδαλογολείτε.

Είπε ο μόλις κατελθών αγαπητός συνάδελφος κ. Λυκουρέντζος, ότι το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτές τις μέρες είχε μία πλειοδοσία λάσπης. Να το δεχτώ εγώ αυτό. Μόνο που πρέπει να έχει δημιουργήσει μεγάλες προσβάσεις και μέσα στο Υπουργικό Συμβούλιο το σύστημα ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις τελευταίες μέρες, γιατί «μυητές» από Υπουργούς ακούγονται τις τελευταίες μέρες για τους αρμοδίους Υπουργούς και γι' αυτό θα πρέπει ο κύριος συνάδελφος, αν εκπροσωπεί την παράταξή του ή την κοινοβουλευτική του ομάδα ή και την Κυβέρνηση -είναι εδώ και ο κύριος Υπουργός- να μας απαντήσει.

Εμείς χάσαμε την ευκαιρία τα προηγούμενα χρόνια, πράγματι, να θεσμοθετήσουμε πολλά από αυτά που είπε ο κ. Κοσμίδης και αρκετά από αυτά που έχουμε και στο πρόγραμμά μας. Εσείς δεν θέλετε ούτε καν να τα ακούτε! Εμείς, λοιπόν, σας δηλώνουμε -και πάνω απ' όλα δηλώνουμε στον ελληνικό λαό- ότι θα κάνουμε πράξη αυτές τις μεγάλες θεσμικές τομές και ανατροπές για την αποτελεσματικότητα και τη διαφάνεια στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, γιατί δεν μπορεί να συνεχίσει αυτός ο κατήφορος της απαξίωσης του πολιτικού συστήματος. Έχουμε τις ευθύνες μας, τις έχουμε αναλάβει, αλλά εσείς μένετε μόνο στη ρητορεία της απόδοσης ευθυνών!

Πρέπει να ξέρουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι κάποια στιγμή σ' αυτήν τη χώρα πρέπει να τελειώσει η περιήρημη ρήση πως «είσαι ό,τι δηλώσεις». Δεν αρκεί να δηλώνεις πως είσαι σταθερά απέναντι στη διαφθορά, πως είναι μηδενική η ανοχή στη διαφθορά, αλλά πρέπει να το αποδεικνύεις, πρέπει να το κάνεις και πράξη. Και αυτό θέλουν οι πολίτες, γιατί δεν βλέπουν αυτή τη ρήση, η

μεγαλόστομη ρήση, να γίνεται πραγματικότητα στην εφαρμοζόμενη κυβερνητική πολιτική.

Πολλά θέματα αναδείχθηκαν στην τριετία της Νέας Δημοκρατίας, όπου υπήρχαν ενδείξεις ή και αποδείξεις σκανδάλων. Μερικά απ' αυτά τα έχει παραδεχθεί και ένας μεγάλος αριθμός κυβερνητικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Εγώ θα αναφερθώ σε δύο, τα οποία υποτίθεται ότι αποκαλύψατε, τις υποκλοπές και τα ομόλογα. Πείτε μου, λοιπόν, τι αποκαλύψατε. Το αυτονόητο, το ήδη δημοσιευθέν. Αυτό αποκαλύψατε. Μάλιστα στην υπόθεση των υποκλοπών, ένα χρόνο προσηπαθούσατε μήπως το διευθετήσετε, μήπως βρείτε άκρη για το τι ακριβώς έχει συμβεί και μετά, όταν πλέον είχε αρχίσει να διαρρέει το εθνικό μέγα μυστικό, βγήκαν οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης σε μία συνέντευξη-οπερέτα να μας αποκαλύψουν το μέγα εθνικό σκάνδαλο. Ποιοι το έκαναν, γιατί το έκαναν και με τι στόχους, δεν μας έχει πει ακόμα η Κυβέρνηση και ούτε επέτρεψε στη Βουλή να συνεχίσει τις προσπάθειές της για να φτάσει στην πηγή αυτής της κακοδιαμονίας. Ένα πέπλο δεισιδαιμονίας κινείται πάνω από τον τόπο.

Δεν είναι καλή προσφορά στο πολιτικό σύστημα και στη δημοκρατία μία τέτοια στάση της Κυβέρνησης. Η γενναία στάση, η πραγματικά, θεσμικά και πολιτικά ορθή στάση είναι η ανάληψη των πολιτικών ευθυνών, η υιοθέτηση κανόνων και διαδικασιών και η ανάθεση στα δημόσια όργανα να διερευνήσουν αυτές τις υποθέσεις. Αυτή είναι μία ορθή πολιτική και θεσμική στάση και δεν την τηρεί η Κυβέρνηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Πρόεδρε.

Όλα δείχνουν πως η διαφθορά τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο δεν έχει περισταλεί, όχι μόνο δεν έχει μηδενιστεί, ανεξάρτητα από τα μεγάλα λόγια και τις διακηρύξεις, αλλά έχει διευρυνθεί. Αυτό το αποδεικνύει η ίδια η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Αυτή είναι η πραγματικότητα και γι' αυτό πρέπει να τοποθετηθούμε, να δημιουργήσουμε πλέον ένα κοινό πεδίο συζήτησης και διάλογου και όχι μανιχαϊστικές προσεγγίσεις του «άσπρου-μαύρου» ή «η δική μας παράταξη είναι η παράταξη των αγίων και η δική σας των κλεφτών». Όποιος διακηρύσσει κάτι ανάλογο, δεν προσφέρει καλό στη δημοκρατία πέραν του ότι προσφέρει ασυλία στους παράγοντες των κόμματός του. Όταν είναι δε κυβέρνηση, είναι ακόμα χειρότερα. Αυτό το ζούμε σήμερα κάτω απ' αυτό το «φωτοστέφανο» της ηγεσίας της Κυβέρνησης, να ασχολούνται υπέρ του δημοσίου χρήματος οι ανίδεοι, κατά τον κ. Αλογοσκούφη οι διοικητές των ασφαλιστικών ταμείων.

Είπε πολύ σωστά ο κ. Κοσμίδης –και πιστεύω ότι θα γίνει γρήγορα πράξη– ότι αυτές οι συζητήσεις θα πρέπει να γίνονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και με τους αρμόδιους φορείς, τους έχοντες την ειδική εμπειρία και γνώση, πριν η χώρα μας κυρώνει ανάλογες συμβάσεις, διαφορετικά δεν έχει νόημα η συζήτηση αυτή. Όποιος σέβεται τον εαυτό του, το θεσμικό του ρόλο και τις θεσμικές σχέσεις της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να ψηφίσει αυτήν τη σύμβαση. Γι' αυτό, λοιπόν, είναι καλό να επιδιώξει η Κυβέρνηση –και φυσικά και εμείς– να έρχονται πιο μπροστά τα θέματα αυτά στο Κοινοβούλιο. Θα είναι πολύ πιο γόνιμη και ουσιαστική η συζήτηση.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι πρέπει να ξέρουμε πάντοτε ότι η αγορά, ιδιαίτερα στην εποχή των μεγάλων εξελίξεων στο χώρο της τεχνολογίας και των καινοτομιών, πάντοτε θα προηγείται των θεσμών, της εμπειρίας και της γνώσης της πολιτείας. Ασθμαίνουσα, θα τρέχει η πολιτεία πίσω από την αγορά, γι' αυτό είναι πολύ σωστό να διαμορφώνουμε πλαίσια και κανόνες –αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία– και ακόμη πιο σωστό είναι να υπάρχει αξιοπιστία και να γίνεται «κοσκίνισμα» στην επιλογή των προσώπων, αλλά και μηχανισμούς ελέγχου και επανελέγχου, γιατί τότε μόνο μπορούμε να προλαμβάνουμε φαινόμενα διαφθοράς και λαθρεμπορίου.

Η υπόθεση με τα «φρουτάκια» στη δική μας κυβερνητική θητεία, νομίζω ότι ήταν ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς η τεχνολογία μπορεί να παίζει με τους θεσμούς και την πολιτεία, πώς μπορεί να βρίσκει δρόμους η αγορά και πώς μπορεί η παράνομη αγορά πολλές φορές να δικαιώνεται και από ευρωπαϊκούς θεσμούς. Ας μας γίνει μάθημα λοιπόν αυτό, γιατί οι μεγαλόσχημες διακηρύξεις, οι απόλυτες απαγορεύσεις,

οι ισοπεδωτικές θεσμικές και κανονιστικές ρυθμίσεις δεν προσφέρουν απαντήσεις και λύσεις. Είναι ίσα-ίσα άλλοθι για την πολιτική και κρατική ιεραρχία για να μην επιτελούν το δικό τους θεσμικό και πολιτικό καθήκον.

Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι νομικός, αλλά νομίζω ότι η κοινή λογική μου επιτρέπει να αναφερθώ σ' αυτό. Κλείνοντας, θα πω ότι υπάρχουν δύο λογικές, δύο φιλοσοφίες γύρω από το σύγχρονο –ας το πω– δίκαιο. Η μία είναι ότι υπάρχει ο χαρισματικός ηγέτης, ο οποίος κάνει μία δήλωση αποκλειστική και απόλυτη, όπως σήμερα ο κ. Καραμανλής περί μηδενικής διαφθοράς, ότι αυτός τα εγγυάται όλα.

Η άλλη λέει ότι σε μία ευνομούμενη δημοκρατία πρέπει να υπάρχουν θεσμοί, κανόνες –οι οποίοι να εφαρμόζονται, τους οποίους να τους σέβονται όλοι, όποια κι αν είναι η θέση τους στην πολιτική ιεραρχία– και μηχανισμοί ελέγχου.

Εμείς, λοιπόν, υιοθετούμε τη δεύτερη εκδοχή. Είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα και είναι πολύ πιο αποτελεσματική, διότι οι μεγάλες δηλώσεις και τα μεγάλα λόγια μέχρι σήμερα είναι –τουλάχιστον στην τριετία της Νέας Δημοκρατίας– άνευ αντικρίσματος αλήθειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί –καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετέχω στη Διάρκη Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, η οποία συνεδριάζει από τις 11 η ώρα το πρωί. Επομένως, δεν είχα –παρ' ότι θα το ήθελα– την ευχέρεια να παρακολουθήσω όλη τη συνεδρίαση της Ολομέλειας για ένα θέμα που είναι πολύ σοβαρό, για ένα θέμα το οποίο με ενδιαφέρει. Τουλάχιστον, όμως, μπορώ να τοποθετηθώ σε μερικά θέματα.

Στην τελευταία παρατήρησή σας, κύριε Μαγκριώτη, είπατε ότι ο Αρχηγός μας και Πρωθυπουργός περιορίζει την Κυβέρνησή μας τάχα σε διακηρύξεις. Πρέπει, λοιπόν, να σας πω πως, απ' ό,τι φαίνεται, έχετε εσφαλμένη ενημέρωση.

Πραγματικά δεν θέλω να κάνω ούτε συμπυκνωμένους –δεν είναι εξάλλου και του χαρακτήρα μου– ούτε να αναφέρω τα δικά σας, τα πολλά. Ένα μόνο θα σας πω: Το πρώτο νομοθέτημα που φέρατε το 1994, ήταν να μετατρέψετε το αδίκημα της απιστίας περί της υπηρεσίας από κακούργημα σε πλημμέλημα.

Φεύγετε βλέπω, γιατί βιάζεστε, αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μα, είναι φωτοτυπία παλιάς σας ομιλίας. Για τη δική σας διακυβέρνηση να μας πείτε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Και δεν είναι μόνο αυτό. Θα μπορούσα να σας πω και πολλά άλλα. Δεν θα το κάνω, όμως. Το ανέφερα μόνο ως πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Αντίθετα, με τον παρόντα Υπουργό Δικαιοσύνης και άλλους αρμόδιους Υπουργούς, σε άλλους τομείς, η δική μας Κυβέρνηση πήρε πολλά μέτρα κατά της διαφθοράς, αλλά και για άλλα θέματα, που αυτό ήταν αναγκαίο και για την καταπολέμηση της διαφθοράς, αλλά βεβαίως και για την πιο εύρυθμη λειτουργία του κράτους μας.

Το θέμα, που συζητάμε, είναι πολύ μεγάλο. Η διαφθορά είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα, που εμφανίζεται και στη χώρα μας. Νομίζω βέβαια ότι –βάσει στατιστικών στοιχείων– στη χώρα μας είναι πολύ μικρότερη απ' ό,τι σε άλλες χώρες. Βεβαίως, έχει και διεθνείς διαστάσεις. Επαναλαμβάνω, έχει και διεθνείς διαστάσεις!

Το τραγικό σ' αυτήν την υπόθεση είναι ότι σήμερα χρησιμοποιούνται και μέσα –τα οποία δεν είχαμε πριν από λίγα χρόνια– ώστε να επιτυγχάνεται η διαφθορά από τους δρόμους. Σήμερα, λοιπόν, χρησιμοποιούνται μέσα και τρόποι, που δεν μπορούσε κάποιος να συλλάβει πριν από λίγα χρόνια. Αυτό έχει ως απο-

τέλεσμα αφ' ενός μεν αυτά τα μέσα να καθιστούν πιο εύκολη τη διαφθορά και αφ' ετέρου πιο δύσκολη την αποκάλυψη και πολύ περισσότερο την τιμωρία αυτών οι οποίοι μετέρχονται τη διαφθορά.

Και αυτό το θέμα έχει τεράστιες διαστάσεις και στη χώρα μας και διεθνώς. Έτσι, η διεθνής κοινότητα, αλλά και η χώρα μας, πρέπει να δείξουν μια ιδιαίτερη ευαισθησία πάνω στο πολύ μεγάλο ζήτημα της διαφθοράς, ένα ζήτημα που δημιουργεί τεράστια προβλήματα στη χώρα μας και παντού.

Τέθηκε το εξής ερώτημα – νομίζω από τον κ. Κουβέλη – στην επιτροπή: Η χώρα μας δεν έχει ανάλογο νομικό οπλοστάσιο κατά της διαφθοράς; Συμφωνώ κι εγώ ότι με τις παρεμβάσεις που έγιναν από την παρούσα Κυβέρνηση – κι όσες ακόμα θα γίνουν – έχουμε καλό νομικό οπλοστάσιο.

Υπάρχει, όμως, ένα ζήτημα.

Το ζήτημα είναι η διεθνής συνεργασία για τη διαφθορά. Πρέπει να υπάρξει συνεργασία και των άλλων κρατών. Ακόμη η διαφθορά, με τον τρόπο που εμφανίζεται, έχει κάνει δυστυχώς άλματα, στα οποία πρέπει κάθε φορά η νομοθεσία μας να προσαρμόζεται. Στα πλαίσια αυτά ασφαλώς – και πρέπει να το υπογραμμίσουμε – υπεγράφη αυτή η σύμβαση στις 27 Ιανουαρίου του 1999, αλλά βεβαίως και το σχετικό πρωτόκολλο βάσει της συμβάσεως αυτής.

Μ' αυτήν τη σύμβαση και το πρωτόκολλο είναι πολύ ενδιαφέρον ότι προβλέπονται ως ποινικά αδικήματα σε διεθνές επίπεδο η παθητική και η ενεργητική δωροδοκία και από διάφορους λειτουργούς. Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και χρήσιμο ζήτημα, το οποίο βεβαίως από εδώ και πέρα θα είναι και χρήσιμο για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Είναι, επίσης, πολύ ενδιαφέρον ότι μ' αυτήν τη ρύθμιση, πέραν των άλλων αντιρρήσεων που μπορεί να έχει κανείς, πράγματι δεν θίγονται οι διατάξεις που αφορούν την άρση της ασυλίας. Αυτό είναι ένα θετικό στοιχείο.

Τέλος – και είναι πολύ μεγάλο ζήτημα – εισάγεται για πρώτη φορά η διάταξη για τα αδικήματα διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα. Δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ για πολύ, ο εισηγητής μας τα ανέπτυξε αυτά, αλλά είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα το να δούμε επιτέλους και να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά και τη δωροδοκία ακόμα και στον ιδιωτικό τομέα.

Είμαι από εκείνους που υποστηρίζουν και ως νομικός, όχι μόνο ως Βουλευτής, ότι αυτό δεν είναι εύκολο ζήτημα, δεν είναι εύκολο εγχείρημα. Είναι μια δύσκολη υπόθεση. Σε καθαρά νομικό επίπεδο εγώ σκέφτομαι – και το διατύπωσα και στην επιτροπή – μήπως θα ήταν προτιμότερο αίφνης στον ιδιωτικό τομέα να γίνεται αυτό όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά να απαιτείται έγκριση. Εν όψει, όμως, του μεγάλου προβλήματος – το διατύπωσα αυτό στην επιτροπή – αυτός ο νομικός μου προβληματισμός είναι αναγκαίος να υποχωρήσει προ του μεγάλου ζητήματος της διαφθοράς και στον ιδιωτικό τομέα, που πρέπει να καταπολεμήσουμε.

Ένα άλλο ζήτημα, για το οποίο μεγάλο θέμα ανέκυψε και στο οποίο θέλω να σταθώ ιδιαίτερα, αφορά το άρθρο έκτο, την προσφορά για άσκηση επιρροής. Διατυπώθηκε η άποψη ότι εδώ μπορεί να υπάρξει κίνδυνος να εμπλακούν αδικώς Βουλευτές, νομάρχες, ασκούντες δημόσιο λειτουργήμα, επειδή μπορεί να κάνει παρέμβαση ένας Βουλευτής ή ένας νομάρχης ή ένας κρατικός λειτουργός, διότι βλέπει ότι γίνεται μια αδικία. Δεν μπορεί να είναι απαθής ο Βουλευτής σε τέτοια φαινόμενα.

Πρέπει να σας πω ότι μας προβληματίσε αυτό. Διατυπώσαμε στον Υπουργό και στους εκλεκτούς του συνεργάτες αυτόν τον προβληματισμό και νομίζω ότι σ' αυτό το ζήτημα υπάρχει πλέον ασφαλιστική δικλίδα. Η ασφαλιστική δικλίδα είναι ότι μπορεί να έχουμε αδικήμα υπό την έννοια της άσκησης επιρροής, μόνο εάν θα έχουμε οφειλόμενο αντάλλαγμα, δηλαδή, όπως το διατύπωσα και ο κύριος Υπουργός, ξεκαθαρίζεται πλέον ότι θα αναζητήσουμε αδικήμα επιρροής, μόνο εάν υποκρύπτεται οικονομικό αντάλλαγμα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Πού υπάρχει αυτό;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Το κείμενο το αναφέρει, προτού ακόμη ολοκληρωθεί, στο στάδιο των διαβουλεύσεων και των συζητήσεων.

Δεύτερον, η προσφορά πρέπει να είναι εκτός αρμοδιότητας.

Άρα, για να αναζητήσουμε πλέον ευθύνη σ' ένα κρατικό λειτουργό, πρέπει να υπάρχουν και πέραν των άλλων και δύο ακόμη στοιχεία: οικονομικό αντάλλαγμα και εκτός αρμοδιότητας παρέμβαση. Έχω τη γνώμη ότι μ' αυτές τις προβλέψεις δεν υπάρχει κίνδυνος, δεν υπάρχει λόγος να ανησυχούμε. Υπάρχουν οι αναγκαίες ασφαλιστικές δικλίδες.

Τέλος, υπάρχει μέγα ζήτημα διαφθοράς και διεθνώς και στην πατρίδα μας. Σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα η Κυβέρνησή μας ασφαλώς είναι ασυμβίβαστη και παίρνει τα ανάλογα μέτρα, πέραν εκείνων τα οποία η σύμβαση και το πρωτόκολλο προβλέπουν.

Στο τρίτο κεφάλαιο, ασφαλώς, περιέχονται και διατάξεις με πρωτοβουλία της πολιτικής ηγεσίας και των συνεργατών του εις τρόπον, ώστε να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά όσο γίνεται περισσότερο. Ασφαλώς και δεν είναι εύκολο και είναι ευχής έργον το ότι ψηφίζεται από την Πλειοψηφία του Κοινοβουλίου μας αυτό το νομοσχέδιο και στέλνουμε ένα μήνυμα, ότι, επιτέλους, είμαστε ασυμβίβαστοι και ότι θα καταπολεμήσουμε όσο μπορούμε το μεγάλο ζήτημα της διαφθοράς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Παπαληγούρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω πρώτα να θίξω δύο άσχετα, που τέθηκαν όμως με αφορμή το νομοσχέδιο, ζητήματα, στα οποία αναφέρθηκαν συνάδελφοι προηγούμενως και μετά θα έρθω στις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Πρώτον, υπήρξε αναφορά στην εξέγερση που σημειώθηκε στις φυλακές, μια αναφορά από τον κ. Κουβέλη.

Δεύτερον, υπήρξε αμφισβήτηση της άτεγκτης στάσης της Κυβέρνησης Καραμανλή απέναντι στη διαφθορά από την κ. Διαμαντοπούλου. Γι' αυτά τα δύο θέματα θα ήθελα να πω κάποια πράγματα.

Υπήρξε, πράγματι, προσπάθεια εκδήλωσης γενικευμένης στάσης στις φυλακές, κύριε Κουβέλη. Επιχειρήσαμε και εξαπλήσαμε με συνέπεια και με ευθύνη τα περιθώρια διαλόγου. Όμως, δεν διαπραγματευόμαστε την κατάργηση του σωφρονιστικού συστήματος, την κατάργηση των δικαστικών αποφάσεων, την κατάργηση της ίδιας της δικαιοσύνης. Στη συνέχεια, υπήρξε επέμβαση της Αστυνομίας με τις διαδικασίες – το υπογραμμίζω – και με τις εγγυήσεις που προβλέπει ο νόμος, προκειμένου να μην καταστεί ανέλεγκτη η στάση στις φυλακές και να μην καταλυθεί συνολικά η τάξη.

Η εικόνα είναι ότι σήμερα η ηρεμία αποκαθίσταται στα σωφρονιστικά καταστήματα. Η πολιτεία καταβάλλει μεγάλη και συστηματική προσπάθεια για την αναβάθμιση του σωφρονιστικού συστήματος, για τον εκσυγχρονισμό των φυλακών μας. Είναι ακριβές ότι δεν μας τιμούν οι σήμερα λειτουργούσες φυλακές. Αυτές βρήκαμε και αυτές ταχύτατα αλλάζουμε. Έχουμε ήδη χτίσει από το πρώτο τούβλο δύο καινούργιες φυλακές και μέχρι το καλοκαίρι θα είναι έτοιμες άλλες δύο, δηλαδή τέσσερις συνολικά. Μέχρι τις αρχές του 2008, θα είναι έτοιμες άλλες τρεις, δηλαδή επτά συνολικά και έχουμε ήδη εντάξει άλλες τρεις στα Σ.Δ.Ι.Τ., δηλαδή στη Σύμπραξη του Δημόσιου και του Ιδιωτικού Τομέα.

Κύριε Κουβέλη, είναι αυτονόητο ότι και οι έγκλειστοι συνάνθρωποί μας έχουν δικαίωμα στην κρατική μέριμνα και στην πρόνοια. Σε δήλωσή μου προσέθεσα, όμως, ότι εξίσου σαφές είναι ότι η πολιτεία δεν διαπραγματεύεται με κανένα την τήρηση των νόμων. Σας βεβαιώ ότι όποια καταγγελία για παράβαση των δικαιωμάτων των κρατουμένων υπάρχει, ερευνάται, ελέγχεται και τιμωρείται. Όμως, ο νόμος είναι από όλους σεβαστός.

Αποτόλμησε η κ. Διαμαντοπούλου να αμφισβητήσει την άτεγκτη στάση της Κυβέρνησής μας απέναντι στη διαφθορά. Η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, έχει αποδείξει ότι κάθε φαινόμενο, το οποίο αντιβαίνει στη διαφάνεια, στις αρχές της χρηστής διοίκησης, σήμερα πια δεν συγκαλύπτεται. Αποκαλύπτεται, ελέγχεται, τιμωρείται από όπου και εάν προέρχεται, χωρίς κομματικές διακρίσεις ή εκπτώσεις.

Και αυτή είναι η μεγάλη, η θεμελιώδης διαφορά της νέας διακυβέρνησης από τη διακυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άνομα κυκλώματα, συμφέροντα και συναλλαγές που άλλοτε έβρισκαν ελεύθερο πεδίο, σήμερα δεν γίνονται ανεκτά. Νοοτροπίες και συμπεριφορές που αναπαράγουν ένα διαβρωμένο και καταδικασμένο παρελθόν αντιμετωπίζονται, όχι πια με το μπαμπάκι της συγκάλυψης, αλλά με το νυστέρι του νόμου.

Στη διαρκή σύγκρουσή μας με τη διαφθορά, δεν χωρούν ούτε κομματικές ούτε κοινωνικές διακρίσεις. Δεν αναγνωρίζονται άλλοι ούτε γίνονται για κανένα εκπτώσεις, από όπου και αν προέρχεται, σε όποιο χώρο και αν ανήκει. Δεν κάνουμε πολιτική συμψηφισμού ούτε βέβαια ενδιαφέρει η κομματική ταυτότητα. Για την Κυβέρνηση Καραμανλή, η διαφθορά δεν έχει χρώμα. Εμείς δεν θα ανεχθούμε καμμία πέμπτη φάλαγγα διαφθοράς.

Εσείς αντίθετα, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λησμονείτε ότι τα «δικά σας έργα και ημέρες» είναι που δημιούργησαν αυτό το κλίμα της ηθικής παραλυσίας, που έφθασε να φθείρει ακόμη και την ίδια τη δικαιοσύνη. Λησμονείτε ότι επί των ημερών σας, όταν αδέκαστοι εισαγγελείς αποτεινόνταν στη Βουλή για διερεύνηση υπουργικών ενεργειών, τους καταγγέλλατε ως όργανα της Νέας Δημοκρατίας. Και λησμονείτε ότι ουδέν πράξατε, όταν αποκαλύφθηκε το πανθομολογούμενο έγκλημα του Χρηματιστηρίου. Αντίθετα, σπεύσατε να το κουκουλώσετε, να εξασφαλίσετε την παραγραφή. Λησμονείτε ότι επί των ημερών σας είχε καθιρθωθεί στην όλη λειτουργία του κράτους και στο σύνολο του δημόσιου βίου, καθεστώς αδιαφάνειας και ατιμωρησίας.

Εμείς αποδεικνύουμε καθημερινά στην πράξη, ότι είμαστε αποφασισμένοι να μη σταθούμε δειλοί, μοιραίοι, άβουλοι απέναντι στα ενδημικά φαινόμενα της διαφθοράς.

Φαίνεται ότι χρειάζεται να σας θυμίσω -είναι ενέργειες τούτης της Κυβέρνησης- πως καταργήσαμε τον περιβόητο μαθηματικό τύπο και επιστρέψαμε στον τυπικό μειοδοτικό διαγωνισμό, αποκαθιστώντας τη διαφάνεια στα δημόσια έργα.

Μετατρέψαμε την απιστία από πλημμέλημα σε κακούργημα, όπως ήταν και στη δεκαετία του '90, πριν εσείς τη μετατρέψετε από κακούργημα σε πλημμέλημα.

Καταργήσαμε το νόμο, που θεσμοθετούσε την αδιαφανή ανάθεση σύναψης προγραμματικών συμφωνιών. Καταργήσαμε το νόμο, που είχε αφαιρέσει από την εισαγγελική αρχή τη δυνατότητα διενέργειας ανακριτικών πράξεων για τα ληστρικά χρηματιστηριακά αδικήματα.

Θωρακίσαμε θεσμικά το ρόλο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Καθιερώσαμε διαδικασίες διαφάνειας στη λήψη των αποφάσεων των δημοτικών και των κοινοτικών συμβουλίων και εφαρμόζουμε προληπτικό έλεγχο στις δαπάνες των δήμων από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Αποστέλλουμε επίσης στο Ελεγκτικό Συνέδριο όλες τις προς υπογραφή συμβάσεις όσον αφορά τον τομέα των Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε να υπάρχει προσυμβατικός έλεγχος.

Αλλάξαμε το σύστημα προμηθειών του δημοσίου με την εισαγωγή ηλεκτρονικών διαδικασιών και την αναθεώρηση του κανονισμού προμηθειών. Απλοποιήσαμε τις διαδικασίες για την ίδρυση και την αδειοδότηση των επιχειρήσεων, εξαλείφοντας ένα κρίσιμο πεδίο συναλλαγής.

Προχωρούμε στην κατάρτιση ολοκληρωμένου χάρτη για τις χρήσεις γης, με βάση το εκπονοούμενο εθνικό χωροταξικό σχέδιο και το Εθνικό Κτηματολόγιο.

Εξαλείφουμε έτσι διαπλοκές, εξαρτήσεις, ύποπτες συναλλαγές στον τομέα αυτό.

Θεσμοθετήσαμε διαδικασίες που αποφασιστικά περιορίζουν τη γραφειοκρατία στις δημόσιες υπηρεσίες. Προωθούμε υποδομές και διαδικασίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, που διασφαλίζουν τη διαφάνεια στις συναλλαγές του πολίτη με τη διοίκηση. Με την προωθούμενη συνταγματική Αναθεώρηση αναβαθμίζουμε τον έλεγχο του «πόθεν έσχες» Υπουργών, Βουλευτών, καθώς και τον έλεγχο για τις λειτουργικές και εκλογικές δαπάνες κομμάτων, Βουλευτών και υποψηφίων Βουλευτών.

Έτσι, η Κυβέρνηση Καραμανλή με την προσπάθεια θεσμικής εξυγίανσης σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, ξεκινάει

από το κράτος, γιατί αυτό ήταν ο μεγάλος ασθενής. Γιατί ένα διεφθαρμένο κράτος αποτελεί πρότυπο διαφθοράς για ολόκληρη την κοινωνία.

Να θυμίσω ακόμη και κάτι που έχει αμεσότερη σχέση με το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ακαριαία, αποφασιστικά παρενβήμεν μόλις ακούστηκαν τα σκάνδαλα και η διαφθορά στη δικαιοσύνη. Με το νόμο μας, δώσαμε εκείνα τα αναγκαία όπλα, εκείνα τα αναγκαία μέσα στην ηγεσία της δικαιοσύνης, ώστε να παρέμβει αποφασιστικά και σταδιακά, για να αποκαταστήσει το κύρος της δικαιοσύνης και την εμπιστοσύνη των Ελλήνων πολιτών σ' αυτήν.

Συμπέρασμα: Η θέση της Κυβέρνησης Καραμανλή, κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρη και σύμφωνη με τη λαϊκή εντολή που μας δόθηκε: αδιαπραγμάτευτα απέναντι στη διαφθορά. Αδιαπραγμάτευτα.

Στον υπόλοιπο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, θα κάνω τώρα κάποιες παρατηρήσεις για το νομοσχέδιο. Τα περισσότερα θα τα πούμε αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση, αλλά θέλω να κάνω κάποιες γενικές πρώτες παρατηρήσεις επί της αρχής.

Η καταπολέμηση της διαφθοράς είναι -όπως είπα- πρωταρχικός, προγραμματικός στόχος της Κυβέρνησής μας. Αυτή η νέα νομοθετική πρωτοβουλία επεκτείνει δραστικά τον εξοπλισμό της πολιτείας για την καταπολέμηση της διαφθοράς, όχι μόνο στο δημόσιο, αλλά για πρώτη φορά και στον ιδιωτικό τομέα. Άλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, η μάστιγα της διαφθοράς δεν μπορεί να διακριθεί σε διαφθορά δημοσίου και σε διαφθορά ιδιωτικού τομέα. Δεν έχει ονομασία προέλευσης η διαφθορά. Οι δύο τομείς δεν είναι καν ανεξάρτητοι, ούτε υπάρχουν στεγανά μεταξύ τους. Δημόσιος και ιδιωτικός τομέας σε πλείστες περιπτώσεις αλληλοδιαπλέκονται, αλληλοεπηρεάζονται, λειτουργούν στην πραγματικότητα ως συγκοινωνούντα δοχεία. Επιπλέον, ευαίσθητοι και κρίσιμοι τομείς, που παλαιότερα, αρχικά, βρίσκονταν στο δημόσιο τομέα, μεταλλάχθηκαν και ήδη εντάσσονται στον ιδιωτικό, όπως -το τυπικό παράδειγμα- ο Ο.Τ.Ε..

Επίσης είναι οπωσδήποτε γνωστό ότι κυρίαρχη είναι διεθνώς η τάση περιορισμού της επιχειρηματικής δράσης του κράτους και ανάλογα της διεύρυνσης του ιδιωτικού τομέα. Και δεν είναι γι' αυτούς τους λόγους συμπωματική η προσπάθεια πολλών κρατών να θωρακίσουν νομοθετικά τον ιδιωτικό τομέα, αντίστοιχα με το δημόσιο, απέναντι στη διαβρωτική πράγματι διαφθορά. Γιατί η διαφθορά ως φαινόμενο απειλεί την οικονομία, τη δημοκρατία, απειλεί ακόμα τα ανθρώπινα δικαιώματα και μία σύγχρονη συντεταγμένη πολιτεία οφείλει να πολεμά τη διαφθορά αδιαπραγμάτευτα, άκαμπτα, χωρίς εκπτώσεις, χωρίς διακρίσεις, χωρίς εξαιρέσεις.

Αυτή είναι η βούληση και η πολιτική της Κυβέρνησής μας, της Κυβέρνησης Καραμανλή, και αυτήν αταλάντευτα προωθούμε.

Με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε, κυρώνεται η σύμβαση Ποινικού Δικαίου για τη διαφθορά και το πρόσθετο σ' αυτήν πρωτόκολλο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Παράλληλα, η θέπιση των σχετικών διατάξεων κυρίως για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα, αποτελεί την εκπλήρωση της υποχρέωσης της χώρας μας που απορρέει από την απόφαση-πλαίσιο 568/2003 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης υπογράφηκε από την Ελλάδα στις 27.1.1999. Και σημειώνω ότι έχει ήδη κυρωθεί από τριάντα πέντε κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Είναι, άρα, προφανές ότι μεγάλος αριθμός χωρών, εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν θέσει σε ισχύ κανόνες αποτρεπτικούς της διαφθοράς και στον ευρύτερο ιδιωτικό τομέα. Και έτσι η χώρα μας στοιχίζεται ήδη με την σημερινή πρωτοβουλία στην κοινή ευρωπαϊκή αυτή πορεία.

Αλλά, αυτή η πορεία αποτελεί και αυτοτελή δική μας, της Κυβέρνησης, πρωτοβουλία, γιατί πιστεύουμε ακριβώς ότι πρέπει πλήρως να αποκατασταθεί η διαφάνεια, η ισονομία στην οικονομική δράση, στον ίδιο τον τρόπο που λειτουργούμε ως κοινωνία. Και ήταν ανάγκη, ανάγκη άμεση να έρθει προς κύρωση η παραπάνω σύμβαση, για να ψηφιστούν οι σχετικές διατάξεις που απαιτούνται για την εφαρμογή της. Γιατί η διαφθορά

δεν έχει μόνο ηθικό, αλλά και τεράστιο οικονομικό κόστος για κάθε πολίτη, καθώς διαβρώνει κάθε προοπτική υγιούς βιώσιμης ανάπτυξης, νοθεύει τον υγιή ανταγωνισμό, υποθάλπει τον παρασιτισμό και την αναξιοκρατία, υποσκάπτει το εισόδημα, τις επενδύσεις, τη δημοσιονομική κατάσταση, το φορολογικό σύστημα, την ποιότητα ακόμη των παρεχομένων αγαθών και υπηρεσιών.

Κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω να απαντήσω σε κάποια από τα βασικά σημεία κριτικής που ασκήθηκε στο νομοσχέδιο επί της αρχής. Έχω σημειώσει ότι διατυπώθηκαν οι εξής αντιρρήσεις:

Πρώτον, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν έχουμε ανάγκη άλλων διατάξεων, με την έννοια ότι το νομικό πλαίσιο της χώρας κατά της διαφθοράς είναι επαρκές μάλιστα το είπε ο αγαπητός εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Κοσμίδης. Αλλά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι αυτό το οποίο υπέγραψε τη σύμβαση που συζητούμε και αυτό δεν είναι που ανέλαβε την υποχρέωση κύρωσής της και ενσωμάτωσης των διατάξεών της στην εσωτερική έννομη τάξη;

Και απορώ πράγματι πότε εκφράζεται η υπεύθυνη θέση, η πραγματική θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τώρα, όταν ασκεί κριτική στο νομοσχέδιο, ως περιττό, ή όταν υπέγραψε τη σχετική σύμβαση το 1999;

Χρειάζονται νέες διατάξεις, πέραν των όσων περιλαμβάνονται στο νόμο περί μεσαζόντων του 1931. Γιατί αυτές αφορούν αποκλειστικά την απιστία στο δημόσιο τομέα, ενώ εμείς επιχειρούμε ακριβώς –είναι η πρόθεσή μας– να καλύψουμε και τον ιδιωτικό. Μέχρι σήμερα, δωκόταν ο δημόσιος υπάλληλος, δεν εδιώκετο ως φυσικός αυτοαρχός ο ιδιωτικός.

Λάβετε, παρακαλώ, υπ' όψιν, κύριοι συνάδελφοι, ότι ευαίσθητοι και κρίσιμοι τομείς που υπάγονταν αρχικά, όπως είπα, στο δημόσιο τομέα, τώρα βρίσκονται στον ιδιωτικό.

Και διερρωτώμαι: Αλήθεια επιθυμείτε η δωροδοκία στον τομέα παραδείγματος χάρι των τηλεπικοινωνιών –αυτό διαλέξαμε ως παράδειγμα, τον Ο.Τ.Ε.– ενός χώρου με επενδύσεις και κύκλο εργασιών τρισεκατομμυρίων, να εξαιρείται της ποινικής τιμωρίας; Και σημειώνω ότι η τάση αυτή του περιορισμού της επιχειρηματικής δραστηριότητας του κράτους και της αντίστοιχης, αν θέλετε, διεύρυνσης του ιδιωτικού τομέα, δεν αφορά μόνο τις τηλεπικοινωνίες αλλά διεθνώς ολόένα επεκτείνεται και σε άλλους κλάδους επιχειρηματικής δράσης.

Δεύτερον, διατυπώθηκε η άποψη ότι τα άρθρα 19 παράγραφος 1 και 27 παράγραφος 5 της σύμβασης μπορεί να οδηγήσουν σε έκδοση ημεδαπών –είναι παρατήρηση του κ. Σκυλλάκου βασικά– αλλά και ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτή η διάταξη της σύμβασης για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη δωροδοκία μεταξύ των κρατών μελών, την άσκηση επιρροής κ.λπ.. Επίσης, υπήρξε και επιφύλαξη για τη δικαστική συνδρομή σχετικά με αναντιστοιχία –τάχα– στην αιτιολογική έκθεση. Αυτή ήταν παρατήρηση του αγαπητού κ. Κουβέλη.

Η απάντηση είναι ότι δεν τίθεται στην πραγματικότητα θέμα έκδοσης Έλληνα. Ο νόμος μας 3251/2004 άρθρο 1 παράγραφος 2 και 11 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης διασφαλίζει τη δυνατότητα της μη έκδοσης ημεδαπού, στο μέτρο που η σχετική απόφαση λαμβάνεται από Έλληνα δικαστή. Και η σύμβαση που κυρώνουμε σήμερα δεν αλλάζει αυτό το καθεστώς που καθιδρύσαμε. Και το καθιδρύσαμε –στην πραγματικότητα, επαναλαμβάνω, υπάρχει η δυνατότητα να μην εκδοθεί Έλληνας– παρά το γεγονός ότι έτσι βρισκόμαστε στο όριο της καταστράτηγησης μιας βασικής ευρωπαϊκής αρχής, του ενιαίου δικαίου χώρου και της απαγόρευσης να διακρίνονται οι Ευρωπαίοι πολίτες ανάλογα με την υπηκοότητά τους.

Επίσης για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών για υποθέσεις δωροδοκίας, άσκησης επιρροής κ.λπ. το ακριβές είναι ότι πρόκειται για σαφείς προβλέψεις της σύμβασης που δεσμεύουν τη χώρα, αφ' ης υπεγράφη η σύμβαση το 1999. Κινούμαστε, λοιπόν, μέσα στο πλαίσιο της σύμβασης αυτής κατ' ανάγκη. Και ακόμα κινούμαστε επί της ουσίας μέσα σ' αυτό το πλαίσιο του συνεχώς διευρυνόμενου κοινού ευρωπαϊκού δικαίου χώρου, ο οποίος επιβάλλει κοινές παραδοχές, κοινές πρακτικές και υλοποιεί κοινές αξίες.

Είναι πρόδηλο ότι η ανταλλαγή πληροφοριών για τέτοια αδικήματα, η δικαστική συνεργασία δηλαδή –να το πω γενικότερα– μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ των εθνικών αρχών τους, δικαστικών και εισαγγελικών, πρέπει να είναι καλοδεχούμενη. Και εμείς αντίστοιχα θα επιχειρήσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο να διασφαλίσουμε την εσωτερική μας τάξη αξιοποιώντας τις αντίστοιχες πληροφορίες που δεν θα δίνουμε μόνο, αλλά θα λαμβάνουμε κιόλας από τα άλλα κράτη μέλη. Και βέβαια, όλη αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών επαναλαμβάνω ότι θα γίνεται κάτω από τις εγγυήσεις των δικαστικών λειτουργιών που υπηρετούν στις αντίστοιχες υπηρεσίες -EUROJUST, σύστημα πληροφοριών SENGEN κ.λπ..

Ως προς τη δικαστική συνδρομή και τη σχετική επιφύλαξη του αγαπητού κ. Κουβέλη, μένω στην παρατήρησή του ότι είναι κατ' αρχήν ορθή η διατύπωση του άρθρου για το πολιτικό έγκλημα.

Αναντιστοιχία δεν υπάρχει στην αιτιολογική έκθεση, καθ' όσον γίνεται η διευκρίνιση ότι δεν είναι πολιτικό έγκλημα η τρομοκρατία, όπως τη δέχεται η ελληνική έννομη τάξη. Άλλωστε, δείτε την πρόσφατη διατύπωση του 187 Α' του Ποινικού Κώδικα που προστέθηκε με το άρθρο 40 παράγραφος 2 του 3251/2004.

Διατυπώθηκε η επιφύλαξη στο άρθρο 10 του σχεδίου νόμου για την ευθύνη των νομικών προσώπων –είναι πάλι παρατήρηση κυρίως του κ. Σκυλλάκου– ειδικώς προς τα πολιτικά κόμματα και τα σωματεία των εργαζομένων. Φρονώ ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος ούτε σε θεωρητικό ούτε σε πρακτικό επίπεδο για τα πολιτικά κόμματα, καθώς αυτά, όπως ξέρετε, αποτελούν ενώσεις προσώπων που στερούνται νομικής προσωπικότητας.

Επίσης εγώ πιστεύω ότι δεν υπάρχει λόγος να παραμεινουν στο απυρόβλητο του Ποινικού Δικαίου –πρέπει να σας πω– οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, όταν προς όφελός τους μέλη της διοίκησής τους τελούν κάποιο από τα προβλεπόμενα στη σύμβαση αδικήματα, δηλαδή, υπάρχει θέμα ενεργητικής δωροδοκίας, προσφορά και άσκηση επιρροής ή ξεπλύματος χρήματος. Μια τέτοια εξαίρεση θα έθετε υπό διαρκή αμφισβήτηση, τόσο τη βούληση της πολιτείας για αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς, όσο και την ίδια την αξιοπιστία των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Δεν υπάρχει πρόθεση βλάβης των συνδικάτων. Προσωποποίηση, άλλωστε, ευθυνών σε μη φυσικά πρόσωπα δεν είναι νοητή. Να μην υφίστανται όμως και διοικητικές συνέπειες, όταν διαπράττονται προς όφελός του ποινικά αδικήματα; Να υπάρχει, δηλαδή, ατιμωρησία του όποιου συνδικάτου, όταν διαπράττεται το αδίκημα της δωροδοκίας ή όταν διαπράττεται το αδίκημα του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, μαύρου χρήματος;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για τη συλλογική ευθύνη λέμε, να τιμωρείται το σωματείο ή το κόμμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Πιο κόμμα; Για το κόμμα κάναμε ήδη διάκριση. Δεν έχει νομική προσωπικότητα το κόμμα –είναι «ένωση προσώπων».

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Νομικό πρόσωπο είναι και το κόμμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Επιφυλάξεις ακούστηκαν και για το άρθρο 12, για την εισαγωγή προκειμένου για τα αδικήματα που διαλαμβάνει το νομοσχέδιο ειδικών ανακριτικών μεθόδων προς διευκόλυνση της συλλογής αποδείξεων. Ο αντίλογος είναι ότι πράγματι για τη δωροδοκία, για την προσπάθεια άσκησης επιρροής, για το ξεπλύμα μαύρου χρήματος εισάγονται μέτρα ανίχνευσης του εγκλήματος που μέχρι σήμερα εφαρμόζονται –είναι το 253 Α' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχετικά με τις εγκληματικές οργανώσεις– και σημειώνω τις εγκληματικές οργανώσεις γενικά, όχι τις τρομοκρατικές, στις οποίες το εξειδικεύσατε. Και ακόμα να σημειώσω ότι δεν εισάγονται όλες οι ειδικές ανακριτικές μέθοδοι, αλλά μόνο αυτές οι οποίες κρίθηκαν σε επίπεδο πανευρωπαϊκό από όλους αναγκαίες, χρήσιμες. Η άρση του απορρήτου, ένα, η καταγραφή δραστηριοτήτων εκτός οικίας, δύο, και η συσχέτιση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αυτές οι τρεις συγκεκριμένα. Σημειώνω μάλιστα και πάλι ότι και στις τρεις αυτές περιπτώσεις ισχύουν οι εγγυήσεις και οι διαδικασίες που

προϋποθέτουν σχετική απόφαση του εισαγγελέα ή του δικαστικού συμβουλίου, πάντως, πάντοτε κάτω από τις εγγυήσεις του Συντάγματος και των νόμων που ισχύουν εδώ και πολλά χρόνια και έχουν δοκιμαστεί.

Τελειώνω με την παρατήρηση ότι η πολιτεία αποδεικνύει και με την κύρωση αυτής της σύμβασης αλλά και με τις διατάξεις που τη συνοδεύουν και θεμελιώνουν την εφαρμογή της, την αδιαπραγμάτευτη βούλησή της να συγκρουστεί με τη διαφθορά, να αντιταχθεί, να καταπολεμήσει την ηθική χαλαρότητα και να εξαλείψει τις αιτίες που τις προκαλούν.

Για όλους αυτούς τους λόγους σας καλώ να ψηφίσετε όλοι οι συνάδελφοι, όλα τα κόμματα στη Βουλή το συζητούμενο σχέδιο νόμου, έτσι ώστε όλες οι παρατάξεις μαζί να διατρανώσουν την κοινή βούλησή τους για την καταπολέμηση της διαφθοράς, για την καταπολέμηση αυτής της γάγγραινας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον Υπουργό Δικαιοσύνης να αναγγέλλει υπερηφάνως ότι η Κυβέρνησή του κτίζει πολλές νέες φυλακές. Καλά κάνετε, κύριε Υπουργέ, γιατί αυτές οι φυλακές θα χρειαστούν για να στεγάσουν όσα από τα πολιτικά και κρατικά σας στελέχη αποδειχθεί ότι έχουν ποινικές ευθύνες στο τεράστιο σκάνδαλο των ομολόγων.

Η ομιλία του Υπουργού Δικαιοσύνης ήταν προκλητική. Πρώτον, ανέτρεξε και πάλι στο παρελθόν λέγοντας διάφορες αναλήψεις και ανακρίβειες. Δεύτερον, επέμεινε σε μερικούς μύθους που συστηματικά επί πολλά χρόνια έχει καλλιεργήσει η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής. Επ' αυτών θα απαντήσω στην αρχή της ομιλίας μου.

Είπε ο Υπουργός Δικαιοσύνης ότι αυτή η Κυβέρνηση κάνει καθετί για να αποκαλύπτει τις σκανδαλώδεις συμπεριφορές ακόμη και στελεχών της. Πρώτο απόλυτο ψεύδος. Δεν έχετε αποκαλύψει απολύτως τίποτε εσείς, κύριε Υπουργέ και η Κυβέρνηση. Να θυμίσω λίγο τη διαδοχή των γεγονότων. Στην υπόθεση των υποκλοπών τα στοιχεία ήδη είχαν περιέλθει σε εφημερίδα και η Κυβέρνηση προκειμένου να την προλάβει, οργάνωσε εκείνη την περίφημη θεατρική παράσταση των τριών Υπουργών που έκαναν τις σχετικές ανακοινώσεις.

Δεύτερον, στην υπόθεση των περιβόητων κουμπάρων σας θυμίζω ότι η υπόθεση αναδείχθηκε επειδή η συγκεκριμένη θιγείσα εταιρεία γάλακτος η «ΜΕΒΓΑΛ» έκανε τη σχετική καταγγελία στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Και τρίτον, στην περίπτωση που αυτές τις ημέρες απασχολεί το πανελλήνιο, στο τεράστιο σκάνδαλο των ομολόγων, η υπόθεση απεκαλύφθη όχι από την Κυβέρνηση, αλλά γιατί συγκεκριμένοι δημοσιογράφοι είχαν τα στοιχεία και τα απεκάλυψαν μετά από καταγγελία τράπεζας στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Συνεπώς, ποια είναι η συμβολή σας στην αποκάλυψη; Σέρνεστε πίσω από τις αποκαλύψεις άλλων, τρίτων και υποχρεώνετε να αναμείξετε ανεξάρτητες αρχές και δικαιοσύνη κατά το λόγο της αρμοδιότητάς τους, όπως αυτός προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Μύθος δεύτερος που καλλιεργήσε και καλλιεργεί ακόμα και τώρα η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνησή της. Λένε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε ό,τι μπορούσε ώστε, σε ό,τι αφορά το Χρηματιστήριο, να οδηγηθεί η υπόθεση σε παραγραφή. Το είπατε μόλις πριν από λίγο. Δεύτερο κολοσσιαίο ψεύδος. Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, τα θέματα του Χρηματιστηρίου υπήρχαν στην επικαιρότητα και μετά τη συγκρότηση της Βουλής το 2000. Δεν σταμάτησαν τα προβλήματα του Χρηματιστηρίου προ των εκλογών του 2000. Άρα, είχε την ευχέρεια και την ευθύνη ο Πρωθυπουργός σας και η Κυβέρνηση μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας το 2004, να συστήσουν, εάν ήθελαν, εξεταστική επιτροπή και να προβούν σε όλες τις ενδεδειγμένες άλλες ενέργειες οι οποίες θα οδηγούσαν σ' αυτό που αποκαλείτε λέτε «αποκάλυψη του σκανδαλώδους Χρηματιστηρίου». Είχατε όλο το χρόνο αλλά δεν το κάνατε. Γιατί άραγε; Γιατί αφήσατε μια, όπως τη χαρακτηρίσατε, εγκληματική υπόθεση

εκκρεμή να πλανάται στην πολιτική ατμόσφαιρα και να δηλητηριάζει τη δημόσια ζωή; Σας εμπόδιζε κανείς να προχωρήσετε σε κοινοβουλευτικές ή δικαστικές ενέργειες, ώστε να μάθει ο ελληνικός λαός τι ακριβώς έγινε με το Χρηματιστήριο;

Μην ακολουθείτε την απραξία των συνεχών ανακρίβειών και ψευδών ισχυρισμών ότι δηλαδή δεν είχατε τη δυνατότητα γιατί δήθεν παρεγράφη η υπόθεση. Καθόλου δεν παρεγράφη. Απλώς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το επέλεξε, γιατί προφανώς οι ντουφεκίες της ήταν στον αέρα.

Θα σας πω και κάτι ακόμη. Εγώ προσωπικά θα ήθελα να έχει διερευνηθεί πλήρως αυτή η υπόθεση, για έναν πολύ απλό λόγο. Γιατί θα γνωρίζαμε τώρα, ίσως με ακρίβεια, ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές του σκανδαλώδους, όπως το αποκαλείτε, του Χρηματιστηρίου, τι «χρώμα» έχουν, πόσοι ενδεχομένως από αυτούς που εμπλέκονται σε συγχωνεύσεις ή εξαγορές εταιρειών τον τελευταίο καιρό ή είναι πρωταγωνιστές του σκανδαλώδους των ομολόγων, είχαν συμμετοχή τότε. Και έχει πολύ μεγάλη σημασία να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός.

Τρίτος μύθος που καλλιεργείται από τη Νέα Δημοκρατία: «εμείς κάναμε τις απαραίτητες ενέργειες ώστε να διασφαλίσουμε τη διαφάνεια, να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά». Επικαλείται ακόμη και νομοθετικές ρυθμίσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως τις ρυθμίσεις περί του προσυμβατικού ελέγχου.

Είναι γνωστό ότι ο έλεγχος νομιμότητας πριν από την υπογραφή οιασδήποτε συμβάσεως δημοσίων έργων ή προμηθειών από το Ελεγκτικό Συνέδριο -και όχι μόνο από το Ελεγκτικό Συνέδριο- είναι επιλογή την οποία είχαν κάνει οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Το 1999.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ακριβώς, κύριε Κοσμίδη.

Μην επικαλείστε, λοιπόν, πράγματα, τα οποία πιστώνονται στο λογαριασμό της προηγούμενης κυβέρνησης και τα εμφανίζετε ως δική σας προσπάθεια εναντίον της διαφθοράς.

Ποιο είναι το σύνθημα ψεύδους, που ως μόνιμη επωδός ακολουθεί τους ισχυρισμούς της Κυβέρνησης; «Η απιστία ήταν πλημμέλημα και το κάναμε κακούργημα». Κύριε Υπουργέ, αν δεν γνωρίζετε το θέμα, καλό είναι να σας ενημερώσουν. Πιστεύω όμως ότι το γνωρίζετε, διότι είστε νομικός.

Η απιστία, όπως γνωρίζετε, περιλαμβάνει δύο κατηγορίες παραβατικών συμπεριφορών. Η μία σχετίζεται με την απιστία περί την υπηρεσία. Και η άλλη είναι η απιστία περί τα περιουσιακά δικαιώματα, ήταν πράγματι πλημμέλημα και έγινε κακούργημα. Όμως η απιστία περί την υπηρεσία ουδέποτε υπήρξε πλημμέλημα και αυτό το αποσιωπάτε, το αποκρύπτετε από τον ελληνικό λαό. Ήταν και παραμένει κακούργημα. Αυτή την επιστημονική σας ασυνέπεια οφείλετε ως νομικός να τη διορθώσετε, για να μην παραπλανάτε τον ελληνικό λαό.

Ο τέταρτος μύθος είναι ότι η δικαιοσύνη επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν λειτουργούσε, αλλά λειτουργεί σήμερα ακαλύπτως, ελευθέρως. Μην τα ξαναπείτε αυτά, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης. Ελέγχετε ασφυκτικά την ηγεσία της δικαιοσύνης και κάτω απ' αυτόν τον ασφυκτικό έλεγχο ωθείται σε πράξεις που την εκθέτουν. Δεν θα τις κατονομάσω γιατί δεν είναι η ώρα, όμως την εκθέτουν. Αν χρειαστεί θα επανέλθω σ' αυτό, για συγκεκριμένες πράξεις ή παραλείψεις εκλεκτών σας. Θα έπρεπε να σας ανησυχεί το γεγονός ότι υπάρχουν έντμοι και έγκυροι δικαστικοί λειτουργοί, που τον τελευταίο καιρό υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους καταγγέλλοντας διάφορα κακώς κείμενα στο χώρο της δικαιοσύνης και τις πιέσεις, τις οποίες υφίστανται. Ορισμένες απ' αυτές τις επιστολές τις είδαμε να φιλοξενοούνται και στον καθημερινό Τύπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης εκραύαζε, υπερασπιζόμενος δήθεν σθεναρά τις αρχές της διαφάνειας, ότι η Κυβέρνησή του κάνει ό,τι μπορεί για να καταπολεμήσει τη διαφθορά. Μου υπενθύμισε η στάση του ότι ανήκει σε μια κυβέρνηση που ξορκίζει τις αμαρτίες της για να συνεχίσει να αμαρτάνει, λες και ο ελληνικός λαός δεν καταλαβαίνει. Μα, καταλαβαίνει πολύ καλά, κύριε Υπουργέ. Απαιτείται μεγαλύτερη προσοχή απ' αυτούς που εμφανίστηκαν ως οι «αρχάγγελοι» της κάθαρσης και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα

κατακρήμιναν με τη συμπεριφορά τους στα βάραθρα την έννοια της διαφάνειας. Θα περίμενε ο ελληνικός λαός να μιλούν με περισσότερη προσοχή οι Υπουργοί και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας. Διότι εσείς εμφανιστήκατε ως οι «αρχάγγελοι» της κάθαρσης και της διαφάνειας. Ουδείς άλλος!

Η υπόθεση πρέπει να πω ότι αποκτά ενδιαφέρον. Η όλη κατάσταση μου θυμίζει ότι άνοιξαν πολλά θέατρα του γκροτέσκου. Η κυβερνητική πολιτική κινείται ανάμεσα στην καρικατούρα και τη γελοιοποίηση. Διακηρύσσει τη διαφάνεια και κάθε μέρα βλέπουμε να ξεσπάει κι ένα σκάνδαλο, μικρότερο ή μεγαλύτερο, που ακυρώνει τις σχετικές διακηρύξεις.

Αλλά αυτή η γελοιοποίηση, αυτή η καρικατούρα έχει τα όριά της. Σταματήστε πια να εξαπατάτε τον ελληνικό λαό και να διακηρύσσετε ψεύδη! Τι νόημα έχει ένας Πρωθυπουργός να λέει ότι έχει μηδενική ανοχή και να μην πράττει απολύτως τίποτα για το σκάνδαλο των ομολόγων; Τι νόημα έχει να διακηρύσσετε όσα διακηρύσσετε για την ηθική και την τάξη στη δημόσια ζωή και τα στελέχη σας να σας διαψεύδουν κάθε ώρα, κάθε στιγμή, κάθε εβδομάδα; Τι συμβαίνει, λοιπόν, με αυτούς τους διαπρώσιους δεξιούς ιεροκήρυκες της προστασίας της ηθικής; Απλώς υποκρίνονται.

Ο κ. Καραμανλής ακολουθεί την ομοιοπαθητική του ανήθικου παίκτη. Ο τίτλος δεν είναι δικός μου. Τον δανείζομαι από ένα εξαιρετικό κείμενο που σήμερα ανώνυμα και έχει την υπογραφή του κ. Καφετζή. Θα σας παρακαλέσω να ακούσετε με προσοχή την ανάγνωση ενός αποσπάσματος, για να κατανοήσουμε γιατί ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του υποκρίνονται, γιατί έχουν ανοίξει θέατρα του γκροτέσκου, γιατί κινούνται μεταξύ γελοιοποίησης και καρικατούρας.

Σημειώνει, λοιπόν, για την ομοιοπαθητική του ανήθικου παίκτη, παραπέμποντας στον κ. Καραμανλή, ο κ. Καφετζής: «Τι συνδέει τους κουμπάρους, τους Πακιστανούς, τις τηλεφωνικές υποκλοπές, τα δεξιά σαΐνια της αγοράς που ρεφάρουν με το δημόσιο πλούτο, τους τσιταβιζήδες του σουβλατζήδικου, τον ευρωπαϊκά ευτελισμένο «Βασικό Μέτοχο», τις ηθικά απελευθερωμένες επενδύσεις του αναπτυξιακού νόμου κ.λπ. με την επαγγελία ενός σεμνού και ταπεινού κόσμου που ο σημερινός Πρωθυπουργός επέλεξε μετά το 2000 ως συνταγή πολιτικής επιτυχίας του, θωπεύοντας βαθιά ριζωμένα ηθικιστικά ανακλαστικά μιας κοινωνίας σεμνότητας με παράδοση κυνικών πρακτικών»;

Γιατί ο πραγματικός κόσμος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αντί να είναι ο κόσμος μιας νέας διακυβέρνησης, είναι ένας κόσμος άσεμνης πτωχολαζονείας και απολιτιστής αδιαφάνειας; Και γιατί κάθε φορά που έρχονται στο φως της δημοσιότητας τα ρυπαρά συμπτώματα αυτού του πραγματικού κόσμου της νεοδημοκρατικής εξουσίας, ο Αρχηγός της με επιμέλεια πάντα καυστήρησης διαβεβαιώνει ότι είναι ανέκαθεν και αμετακίνητα έτοιμος να πατάξει τα συμπτώματα αυτά του δικού του κόσμου, την ίδια στιγμή που τα βλέπει να πολλαπλασιάζονται γελοιοποιώντας την ετοιμότητά του»;

Στα ερωτήματα αυτά ακολουθεί η απάντηση: «Ο κ. Καραμανλής επιλέγει την ομοιοπαθητική μέθοδο. Καταφάσκει κατά συρροή στην ύπαρξη δημόσιας αμαρτίας από τη δική του Κυβέρνηση και πλειοδοτεί με έμφαση στην ανάγκη ομολογίας και εξαγνισμού της. Συνεχίζει έτσι σε έναν δευτεραγωνιστικό ρόλο που υποδύονταν και πριν ανέλθει στην εξουσία, το ρόλο του αρχάγγελου της κάθαρσης».

Αυτό μπορεί να το κάνει για τρεις λόγους: Είτε επειδή δεν διδάχθηκε από τη φαλιρισμένη παράσταση που προσπάθησε να ανεβάσει ο πρωταγωνιστής αυτού του ρόλου κ. Μητσοτάκης είτε επειδή θεωρεί ότι ως περιούσιο κεφάλαιο της δεξιάς παράταξης πρέπει να παίρνει τις αποστάσεις του από το λασιώδη βυθό της εξουσίας του είτε επειδή ο ίδιος αντιμετωπίζει έντρομα την αυξανόμενη πιθανότητα αντιστροφής του ειδώλου του, από αρχάγγελος της κάθαρσης να μεταμορφωθεί σε αρχιερέα της διαπλοκής».

Αυτό υφίσταται και υπέστη ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του. Με την ομοιοπαθητική του ανήθικου παίκτη μεταμορφώνεται σταθερά από αρχάγγελος της κάθαρσης σε αρχιερέα της διαπλοκής, όπως άλλοτε κατηγορούσε άλλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εισηγείται την ένταξη στην εθνική νομοθεσία μιας σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Δεν είναι κακό, αλλά είναι χωρίς νόημα, διότι τα τελευταία χρόνια ενισχύουμε διαρκώς το ποινικό μας οπλοστάσιο με σκοπό την καταστολή των φαινομένων της διαφθοράς, αλλά δεν καταφέραμε μέχρι τώρα να το πετύχουμε.

Η Κυβέρνηση προσθέτει στο ρεπερτορίο της μέτρα χωρίς σημασία ξεχνώντας άλλα που όφειλε να κάνει. Επαίρεστε για την καταπολέμηση της διαφθοράς, επαίρεστε για τον χαρακτηρισμό της απιστίας ως κακουργήματος, αλλά στη δράση των καταχραστών, με βάση το ν. 1608, ξεχάσατε να εντάξετε το έγκλημα της απιστίας.

Εισάγει η Κυβέρνηση μια σειρά από ασήμαντες ρυθμίσεις. Ωραία. Τι ενσωματώνουμε. Πολλές απ' αυτές τις ρυθμίσεις τις είδαμε ισχύουσες από τη δεκαετία του 1980 με το άρθρο 263 Α' του Ποινικού Κώδικα.

Τα εγκλήματα της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας ή της απιστίας είχαν προστεθεί στο ποινικό μας οπλοστάσιο και αφορούσαν ένα ευρύ μέρος –όχι όλο– του ιδιωτικού τομέα, κυρίως τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή τις ανώνυμες εταιρείες.

Το θέμα όμως, δεν είναι να προσθέτεις, δεν είναι να ενισχύεις το ποινικό οπλοστάσιο και την καταστολή χωρίς να επιλύεις το πρόβλημα. Γι' αυτό και εγείρεται πάντοτε το ερώτημα: Η αντιμετώπιση της διαφθοράς στηρίζεται κυρίως ή πρέπει να στηρίζεται στην ενίσχυση του θεσμικού οπλοστασίου μιας χώρας ή η προστασία της διαφάνειας είναι αποτέλεσμα κυρίως της επιλογής σωστών προσώπων; Θα σας απαντήσω ότι βεβαίως η ενίσχυση του νομοθετικού μας πλαισίου παίζει ένα ρόλο, αλλά το κύριο θέμα είναι πώς επιλέγει κανείς τα πρόσωπα, ποιους τοποθετεί σε κρίσιμες κρατικές και πολιτικές θέσεις ισχύος, με ποιον τρόπο ελέγχονται και λογοδοτούν. Μέχρι τώρα η Κυβέρνηση έχει αποτύχει πλήρως γιατί επέλεξε όχι τους πιο ανίκανους, αλλά τους πιο δόλιους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δώσω ένα παράδειγμα για τη σχέση θεσμικού πλαισίου και προσώπων. Το θεσμικό οπλοστάσιο κι όταν ακόμα είναι καλό χάνει τη σημασία του αν οι επιλογές προσώπων και το κλίμα που διαμορφώνει η ηγεσία της Κυβέρνησης δεν είναι τα πρόβλημα. Όπως σας είναι γνωστό, ένα ταμείο όφειλε, σύμφωνα με το νόμο, προτού επενδύσει τα αποθεματικά του να απευθύνεται στην Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας της Τραπεζής της Ελλάδος. Αυτό είναι σωστό θεσμικό μέτρο. Ίσχυε προ του 2004 γι' αυτό και τα ασφαλιστικά ταμεία απευθύνονταν, στην Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας της Τραπεζής της Ελλάδος.

Έρχεται τούτη η Κυβέρνηση και ο νυν Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ένα μέτρο προβλεπόμενο από τη νομοθεσία μας το αγνοεί. Δεν διορίζει εκπροσώπους της Κυβέρνησης στην Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας της Τραπεζής της Ελλάδος με αποτέλεσμα η Τράπεζα της Ελλάδος να μην ασκεί κανένα διαχειριστικό ή εποπτικό ρόλο και έτσι πολλά εκ των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, που τοποθετήθηκαν σε θέσεις ευθύνης, να αποφασίσουν ότι μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν με τα χρήματα των ασφαλισμένων και του ελληνικού λαού.

Πρόκειται για κάποιο κενό της νομοθεσίας μας, ή πρόκειται για πρόβλημα στη συμπεριφορά και τις επιλογές μιας κυβέρνησης και των στελεχών της; Προφανώς το δεύτερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα, συνοψίζοντας τη σκέψη μου, ισχυρίζομαι ότι ασφαλώς χρειάζονται μέτρα που θωρακίζουν τη λειτουργία της δημοκρατίας και της δημόσιας ζωής, αλλά το πρωτεύον είναι να κανονιστεί η ηγεσία της εκάστοτε κυβέρνησης με τέτοιο τρόπο που ο καθένας προφανώς να συμπεραίνει ότι η κατασπατάληση των δημοσίων πόρων ή η αθέμιτη συναλλαγή, δεν συγχωρείται. Έχει μεγάλη σημασία ποιο είναι το κλίμα, η ατμόσφαιρα που δημιουργεί η ηγεσία της χώρας και ειδικότερα η Κυβέρνηση. Και δεύτερον, έχει πολύ μεγάλη σημασία να επιλέγονται τα κατάλληλα πρόσωπα, στον κατάλληλο χρόνο, για τις κατάλληλες θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και μ' αυτό κλείστε,

παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μία παρατήρηση. Σας έχω πει και άλλη φορά ότι η μεταφορά διεθνών συμβάσεων ή οδηγιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο εγχώριο νομικό μας σύστημα θα πρέπει να γίνεται με πολύ προσεκτικό τρόπο.

Δυστυχώς υπάρχουν προβλήματα και στις ρυθμίσεις που προβλέπονται σε πολλά άρθρα. Αυτά όμως θα σας τα υποδείξω κατά την αυριανή συζήτηση με την ελπίδα ότι θα τα λάβετε υπ' όψιν και θα διορθώσετε τις αντινομίες που προκύπτουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να γνωστοποιήσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος – 20ος αι.» και στους λοιπούς χώρους της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Βραχνείων Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ζώης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κανείς δεν θα περίμενε στη σημερινή συζήτηση, συζήτηση που αφορά σε μία κύρωση σύμβασης για την αντιμετώπιση της διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα, να μείνει η συζήτηση αποκλειστικά και μόνο στο σχέδιο νόμου που συζητούμε και να μη μπουν στον πειρασμό καλοί συνάδελφοι, όπως το έκανε εξάλλου ο μόλις πριν λίγο ομιλήσας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να ασχοληθούν και με τα θέματα της επικαιρότητας.

Αυτό, λοιπόν, μου επιτρέπει, κύριε Πρόεδρε, να μην πω τίποτα για τη σύμβαση επί της αρχής σήμερα –και εγώ επιφυλάσσομαι να μιλήσω για τη σύμβαση αύριο επί των άρθρων- και να αξιοποιήσω αυτό το δεκαπεντάλεπτο που μου δίνεται, για να δώσω ορισμένες απαντήσεις στα όσα με προκλητικό τρόπο έθιξε ο κ. Καστανίδης.

Σπεύδω, όμως, πριν του απαντήσω σ' όλα όσα είπε, να διευκρινίσω ότι αυτό δεν έχει να κάνει με τον ίδιο. Ο ίδιος έχει φέρει την προσωπική του ιστορία, μια προσωπική ιστορία, που συνδέεται και με την παραίτησή του από υπουργικό θώκο, όταν δεν δίστασε να προβεί σε δημόσιες καταγγελίες για ζητήματα, που δεν είχαν να κάνουν, βεβαίως, μόνο με τη διαχείριση των του Υπουργείου του, αλλά και με άλλα θέματα τα οποία, βεβαίως, και παρέπεμπαν –και όχι μόνο κατά υπαινικτικό τρόπο όπως θυμάμαι, αλλά ευθέως, ανοικτά- σε διαπλοκή και διαφθορά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτό είναι επιχείρημα σε βάρος σας, σε βάρος της Κυβέρνησης σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Καστανίδη, αυτή η στάση σας τιμά. Αυτό όμως σας δίνει το δικαίωμα να μιλάτε μόνο για τον εαυτό σας, όχι για την παράταξή σας. Σήμερα μιλήσατε ως εκπρόσωπος της παράταξής σας. Και αυτή η παράταξη την οποία, βεβαίως, έχετε την υποχρέωση σήμερα να εκπροσωπείτε, έχει ιστορία η οποία δεν μπορεί να παραγραφεί και δεν μπορεί να βρísκε αλλοθι, για να υποστηρίξει τα πεπραγμένα της στην προσωπική σας ιστορία και στο προσωπικό σας παράδειγμα.

Κύριε Πρόεδρε, ας βάλουμε τα πράγματα σε μία σειρά. Για ποιο πράγμα ακριβώς μας μέμφεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση διά του Κοινοβουλευτικού της Εκπροσώπου στο θέμα των υποκλοπών; Υπήρξε κουκούλωμα και δεν το κατάλαβε κανείς μας; Από ποιους; Μήπως πρέπει να θυμίσω ότι η πρώτη ενέργεια του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, όταν ήρθε εις γνώση του το έγκλημα των υποκλοπών, ήταν να παραπέμψει στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την υπόθεση και να ζητήσει από την Κυβέρνηση να τον ενημερώσει; Είναι κουκούλωμα; Είναι συγκάλυψη; Είναι προς μομφή μια τέτοια υπεύθυνη στάση; Από πότε η παραπομπή μιας υπόθεσης στη δικαιοσύνη συνιστά αδίκημα, συνιστά κουκούλωμα και συγκάλυψη;

Είπαμε για την ανάγκη επικοινωνίας, για την ανάγκη των εντυ-

πώσεων πολλά συγχωρούνται σήμερα στη σημερινή δημοκρατία. Δεν μπορεί όμως όλα να τα ισοπεδώνουμε και να αντιμετωπίζουμε με τέτοια ελαφρότητα αυτά τα ζητήματα.

Δεύτερον, γιατί ακριβώς μέμφεται την Κυβέρνηση ο κ. Καστανίδης και η παράταξή του στην υπόθεση του καρτέλ γάλακτος; Στο ότι λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού; Στο ότι μετά από τόσα χρόνια, επιτέλους, η Επιτροπή Ανταγωνισμού αντιμετωπίζει υποθέσεις που έρχονται ενώπιόν της; Στο ότι επιτέλους μετά από τόσα χρόνια μαθαίνουν οι Έλληνες πολίτες ότι υπάρχει Επιτροπή Ανταγωνισμού, στην οποία μπορούν να προσφύγουν και να βρίσκουν το δίκιο τους έναντι των πρακτικών της αγοράς;

Δεν είναι αυτό ένα στοιχείο το οποίο πιστώνεται στην Κυβέρνηση η οποία αξιοποιεί όλους τους θεσμούς, όλα τα όργανα της πολιτείας, για να αντιμετωπίσει τη διαφθορά σ' όλα τα επίπεδα;

Και ερχόμαστε στο τρίτο. «Οχι...», λέει ο κ. Καστανίδης, «...δεν το αποκάλυψε η Κυβέρνηση, αλλά μια τράπεζα στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Το κατήγγειλε και έτσι επελήφθη η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς».

Μα, κύριοι συνάδελφοι, πρώτη φορά υπάρχουν τέτοιου είδους καταγγελίες; Εσείς δεν ακούσατε –κατά τη διάρκεια διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ποτέ κανείς άλλος να προσέφυγε σε αρμόδια όργανα για να καταγγείλει και να ζητήσει να επιληφθούν; Το ζήτημα είναι τι έκαναν τα όργανα, κύριε Πρόεδρε. Το ζήτημα είναι τι έκαναν οι θεσμοί. Το ζήτημα είναι πώς αντέδρασαν οι θεσμοί κατά καιρούς σε τέτοιου είδους καταγγελίες. Αυτό είναι που μας διακρίνει, κύριε Πρόεδρε. Στο πώς αντιμετωπίζουν οι παρατάξεις τέτοιου είδους προκλήσεις, τέτοιου είδους στοιχήματα έναντι της κοινωνίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Πρόεδρε, καταβάλλει μία φιλότιμη προσπάθεια αυτές τις πενήντα ημέρες τις οποίες κι εγώ μετρώ, όπως και ο κ. Καστανίδης, να καταδείξει στην ελληνική κοινωνία ότι όλοι είμαστε ίδιοι. Εντάξει, τα άκουγαν όπως τα άκουγαν την εποχή της διακυβέρνησής τους, αλλά να, έρχεται η ζωή να αποδείξει ότι και αυτοί που λένε ότι μάχονται τη διαφθορά, είναι ίδιοι. Από πού προκύπτει αυτό το συμπέρασμα; Από το γεγονός ότι η Κυβέρνηση περιμένει την αντίδραση της δικαιοσύνης; Από το γεγονός ότι περιμένει τα αποτελέσματα της δικαστικής έρευνας; Από το γεγονός ότι η Κυβέρνηση περιμένει, ως οφείλει, το πόρισμα Ζορμπά; Από το γεγονός ότι η Κυβέρνηση έχει δώσει εντολή στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς –την οποία Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς η Κυβέρνηση έχει διορίσει- να είναι αμελικτική;

Αν πιστεύουν οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι προσφέρουν υπηρεσίες στο πολιτικό σύστημα και στην κοινωνία μας με τέτοιου είδους αφορισμούς και τέτοιου είδους στάση, τότε να συνεχίσουν. Να συνεχίσουν σ' αυτόν τον δρόμο. Μπορεί αυτός ο δρόμος πρόσκαιρα να τους προσφέρει κάτι επικοινωνιακά. Όμως, ο πολίτης κύριε Πρόεδρε, όταν πέφτει η σκόνη, όταν κάθεται ο κουρνιαχτός και κάθεται με τα μάτια με ηρεμία αυτά που έχει στη διάθεσή του, καταλήγει σε συμπεράσματα.

Τελικά, μέσα στον κουρνιαχτό οι πολίτες αναγνωρίζουν προβάδισμα στη Νέα Δημοκρατία –και με μεγάλη διαφορά μάλιστα, κύριε Πρόεδρε- σε δημοσκοπήσεις, τις οποίες εγώ δεν θα είχα λόγο να επικαλεστώ, αλλά ξέρετε είναι οι ίδιες δημοσκοπήσεις, τις οποίες επικαλούνται οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να καταδείξουν ότι έχει μειωθεί, λέει, η ψαλίδα μεταξύ της Κυβέρνησης και του κόμματός τους.

Εάν, λοιπόν, μέσα στον κουρνιαχτό, αυτές οι δημοσκοπήσεις φανερώνουν μια διάθεση των πολιτών, που λέει ότι υπολείπονται κατά πολύ της Νέας Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης στην ικανότητα, στην αποφασιστικότητα να αντιμετωπίσουν την διαφθορά, φανταστείτε ποια θα είναι η κρίση των πολιτών όταν και όποτε καθίσει ο κουρνιαχτός, έχουμε τα αποτελέσματα της δικαστικής διερεύνησης και του πορίσματος Ζορμπά.

Και το λέω αυτό, διότι είναι ξεκάθαρη η θέση της Κυβέρνησης –και βεβαίως του ίδιου του Πρωθυπουργού- να μην ανεχθούμε καμμία παρέκκλιση από συμπεριφορές τέτοιες, που δεν μπορεί παρά να χαρακτηρίζουν τον πολιτικό κόσμο και όχι να τον απαξιώνουν.

Εάν, λοιπόν, κύριε Καστανίδη, για εσάς, είναι λυτρωτικό

καταφύγιο ο αφορισμός «όλοι ίδιοι είμαστε» και δεν έχετε τέτοιου είδους πρόβλημα με ισοπεδωτικές διαπιστώσεις, εγώ θέλω εκ μέρους των Βουλευτών της Πλειοψηφίας να σας διαβεβαιώσω ότι για μας είναι βρόγχος, είναι κατάρα και απορρίπτουμε τέτοιους αφορισμούς! Δεν μας αγγίζουν!

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σας ακούω να λέτε και να ξαναλέτε, χρησιμοποιώντας το ίδιο επιχείρημα, ότι τώρα κρίνεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Λέτε «μερίς τιμωρηθήκαμε από το λαό το 2004 και πήγαμε στην άκρη. Δεν έχουμε να λογοδοτήσουμε πλέον σε κανέναν και για τίποτα».

Για θυμίστε μου -γιατί εμένα η μνήμη μου δεν με βοηθά- για ποιο πράγμα ακριβώς τιμωρηθήκατε. Αφού αποδέχασθε ότι έχετε τιμωρηθεί και ότι αυτός που κρίνεται τώρα είναι η Κυβέρνηση, για πείτε μου μ' αυτήν τη διάθεσή σας τη χαλαρή, για ποιο, ακριβώς, πράγμα τιμωρηθήκατε και πήγατε στην άκρη.

Γιατί εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν θυμάμαι αυτά τα τρία χρόνια ούτε κόκκο αυτοκριτικής! Μόνο γενικές αναφορές, προσχηματικές -έτσι για να ξεφεύγουμε και να μη μπαίνουμε στην ουσία- ότι εμείς τιμωρηθήκαμε. Για ποιο πράγμα τιμωρηθήκατε; Για ποια αιτία τιμωρηθήκατε; Με ποιο περιεχόμενο και με ποιες αναφορές; Για το Χρηματιστήριο; Ανοίξτε την παλάμη σας και αρχίστε να απαριθμείτε περιπτώσεις, για να ακούσω και εγώ το πλαίσιο της αυτοκριτικής σας.

Εδώ βλέπετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι διαπιστώθηκε ένα σοβαρό πρόβλημα. Αυτό το πρόβλημα κανένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας αυτές τις πενήντα ημέρες, κανένας Βουλευτής της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, κανένα μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου ούτε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεν δέχθηκαν να το υποβαθμίσουν, να το απαξιώσουν, να το προσπεράσουν. Είμαστε εμείς που κινούμε τις διαδικασίες διερεύνησης. Είμαστε αυτοί που θα δώσουμε λύση. Είμαστε εμείς που θα στείλουμε τους υπαίτιους στη δικαιοσύνη.

Για πείτε μας εσείς τα χρόνια που κυβερνήσατε, δηλαδή είκοσι χρόνια -δεν σας αρέσει να το ακούτε- ποιους στείλατε στη δικαιοσύνη. Ποιους στείλατε στη δικαιοσύνη; Ποιοι τιμωρήθηκαν; Αρχίστε, λοιπόν, να μετράτε περιπτώσεις, για να καταλάβω και εγώ για ποιο, ακριβώς, πράγμα σας τιμώρησε ο ελληνικός λαός. Όσο δεν το κάνετε, έχουμε το δικαίωμα να σας το θυμίζουμε, να σας κρίνουμε και να σας λέμε ότι, μεταξύ των άλλων, έχετε τιμωρηθεί και για τα φαινόμενα διαφθοράς των κυβερνήσεών σας. Έχουμε το δικαίωμα να μην επιτρέπουμε να παραγράφεται από τη μνήμη μας και από τη ρητορική μας αυτού του είδους η αναφορά.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι αισιόδοξος. Είμαι απαισιόδοξος όχι από τη φύση μου. Από τη φύση μου είμαι πάρα πολύ αισιόδοξος. Όμως, είμαι απαισιόδοξος για το εάν μπορεί να καταπολεμηθεί πλήρως και οριστικώς η διαφθορά.

Θα συμφωνήσω με τις νηφάλιες προσεγγίσεις και του κ. Κοσμίδη και του κ. Σκυλλάκου και του κ. Κουβέλη και τις αναγωγές που κάνουν στα γενικότερα κοινωνικά προβλήματα, τα οποία πολλές φορές φέρουν τη διαφθορά ή αποτελούν προϋπόθεση διαφθοράς, καθεστώς διαφθοράς.

Όμως, αυτή η παραδοχή είναι μια ρεαλιστική προσέγγιση, δηλαδή ότι δεν μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι πλήρως και οριστικώς θα αντιμετωπίσουν τη διαφθορά. Είναι μια ρεαλιστική προσέγγιση, που πρέπει να μας ωθεί να λειτουργούμε συνεχώς προσθετικά. Δεν πρέπει να σηκώνουμε τα χέρια. Δεν πρέπει να παραδίδεται το πολιτικό σύστημα μπροστά στη διαπίστωση ότι αφού έχουμε νόμους, έχουμε πλαίσιο, έχουμε όργανο, αλλά δεν έχουμε μπορέσει να αντιμετωπίσουμε τη διαφθορά, καλό είναι να ψάξουμε με ποιον άλλο τρόπο μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε.

Το πολιτικό σύστημα έχει στη διάθεσή του συγκεκριμένα όπλα. Ένα από τα ισχυρότερα όπλα είναι να νομοθετεί. Είναι να διαπιστώνει το πρόβλημα, να επεξεργάζεται λύσεις και να τις δίνει μέσα από τη θέσπιση νόμων. Αυτό κάνουμε σήμερα εδώ.

Είμαι σίγουρος, κύριε Πρόεδρε, ότι εάν δεν αναπτυσσόταν αυτή η συζήτηση μέσα στη συγκυρία της συγκεκριμένης επικαιρότητας, αυτή η συζήτηση θα είχε άλλες αναφορές, άλλο χαρακτήρα, άλλη ποιότητα και ίσως θα διαρκούσε και λιγότερο. Και αυτό γιατί -θυμίζω- η Αξιωματική Αντιπολίτευση το ψήφισε

στην επιτροπή και δεν θα μπορούσε να κάνει και αλλιώς.

Εξάλλου είναι η ίδια που ως κυβέρνηση το 1999 υπέγραψε τη σύμβαση.

Συνεπώς καλές είναι οι επιφυλάξεις, τις κρατούμε, δεν τις προσπερνούμε, θέτουν έναν προβληματισμό οφειλόμενο από όλους μας, αλλά δεν νομίζω ότι μπορεί να είναι η βάση μιας επιχειρηματολογίας, με την οποία μπορεί κάποιος να απαξιώσει, να υποτιμήσει τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία.

Κύριε Πρόεδρε, άφησα το τελευταίο μου σχόλιο σε σχέση με το επεισόδιο που ζήσαμε πριν από λίγη ώρα με πρωταγωνιστή και εσάς, όπως και Βουλευτές συναδέλφους που είναι απόντες αυτήν την ώρα. Και αναφέρομαι στην ιστορία των εξοπλιστικών και της εξεταστικής επιτροπής που είχαμε συστήσει για να διερευνήσουμε αυτήν την υπόθεση.

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχετε ανάγκη της δικής μου συνηγορίας, γιατί από την ανάγνωση των πρακτικών -ας κάνουν τον κόπο οι συνάδελφοι που σας μέμφθηκαν να τα αναγνώσουν- των συνεδριάσεων της επιτροπής αυτής, αλλά και των πρακτικών που κρατάμε όσοι Βουλευτές υπό την προεδρία σας και την καθοδήγησή σας, προσπαθήσαμε μέσα από τη συγκρότηση της συγκεκριμένης επιτροπής να διαχειριστούμε την εκκρεμότητα που μας άφησε η εξεταστική επιτροπή σε σχέση με το άνοιγμα των λογαριασμών στην Ελβετία, θα προκύψει ότι όλοι, μα όλοι, σας περιβάλαμε με εμπιστοσύνη, χωρίς καμμία επιφύλαξη Βουλευτού κανενός κοινοβουλευτικού κόμματος. Και συμμετείχαν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα σ' αυτήν την επιτροπή.

Επί της ουσίας όμως -δεν είναι εδώ παρόντες οι κύριοι συνάδελφοι, είναι ο κ. Καστανίδης, που παρενέβη και ο ίδιος στο επεισόδιο και στη συζήτηση αυτή- πρέπει να πω ότι η υπόθεση παραμένει ανοιχτή. Πρέπει να θυμίσω ότι έχουμε εκκρεμότητες. Πρέπει να θυμίσω ότι έχουμε ζητήσει το άνοιγμα λογαριασμών και πρέπει να θυμίσω ότι το άνοιγμα μπλόκαρε κυριολεκτικά ένα δευτερόλεπτο -σχήμα λόγου- πριν εκπνεύσει η προθεσμία που μας είχαν δώσει οι ελβετικές αρχές, από δικηγόρους, που ψάξε βρες, για λογαριασμό ποιου κινούνταν. Δεν το ξέρουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τότε, γιατί τα λέτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Δεν το ξέρουμε. Θυμίζουμε, όμως, ότι είναι μία υπόθεση ανοιχτή, μια υπόθεση εκκρεμής, μία υπόθεση, που ακόμη περιμένουμε να δώσει απάντηση, πού βγήκαν και πήγαν οι μίζες για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Ουδείς το έχει αμφισβητήσει αυτό. Και αυτό δεν έχει καμμία σχέση με την καλή εκτέλεση της σύμβασης για τα οπλικά συστήματα, έχει σχέση, κύριε Πρόεδρε, με αυτό που λέμε στην καθομιλουμένη, με μίζες, τις οποίες έχουμε εντοπίσει, έχουμε βρει λογαριασμούς και ψάχνουμε να βρούμε πότε θα ανοίξουν αυτοί οι λογαριασμοί. Είναι μία εκκρεμότητα. Μέχρι τότε, ας είμαστε όλοι επιφυλακτικοί.

Κλεινόντας, ο κ. Καστανίδης είπε ότι πολύ θα ήθελε να διερευνηθεί η υπόθεση του Χρηματιστηρίου, την οποία προσχηματικά εμείς λειτουργούμε, για να διαπίστωνα και ο ίδιος και όλοι εμείς το εύρος και βάθος αυτού του σκανδάλου, αυτής της βρωμερής υπόθεσης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εσείς το λέτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Το τελευταίο το λέω εγώ, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Άλλο πράγμα είπα. Αναρωτήθηκα ποιοι ήταν οι βασικοί παίκτες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Λέω, όμως, κύριε Καστανίδη, ότι είχατε την ευκαιρία σας να το μάθετε αν ψηφίζατε την πρόταση της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής. Και δεν ξέρω τι κάνατε εσείς ο ίδιος σε αυτήν τη συγκεκριμένη υπόθεση. Σας αναγνώρισα το δικαίωμα στην υστεροφημία σας, σας αναγνώρισα το προσωπικό παράδειγμα, αλλά μια που μας προκαλέσατε από το Βήμα αυτό, για ψάξετε την προσωπική σας θέση και τοποθέτηση.

Γιατί; Γιατί η τοποθέτηση της παράταξής σας, όλοι θυμούμαστε ότι ήταν αρνητική, όταν ως αξιωματική αντιπολίτευση ζητήσαμε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση του σκανδάλου του Χρηματιστηρίου. Εάν τότε, κύριε Καστανίδη, λέγατε αυτά που είπατε σήμερα, εάν τότε ψηφίζατε τη δική μας

πρόταση και προτρέπατε και μερικούς συναδέλφους σας να κάνουν το ίδιο, τότε θα είχε την απαιτούμενη πλειοψηφία το αίτημά μας για να συστήσουμε εξεταστική επιτροπή και να βρούμε τότε τι είχε συμβεί! Όλα τα άλλα σήμερα είναι προσχηματικά, είναι κροκοδείλια δάκρυα πάνω σ' έναν κλειστά, καλά σφραγισμένο τάφο. Περιμένετε, όμως, το αποτέλεσμα της δίκης της Δ.Ε.Κ.Α., κύριε Καστανίδη.

Μια και αναφέρθηκα στη Δ.Ε.Κ.Α., να κλείσω λέγοντας ότι πρέπει να περιμένετε το αποτέλεσμα της δίκης της Δ.Ε.Κ.Α., όπως πρέπει όλοι μας να το περιμένουμε, γιατί θα θυμίσω ότι η παράταξη που σήμερα εγκალεί τον Υπουργό Δικαιοσύνης για παρέμβαση και για χειραγώγηση της δικαιοσύνης, είναι η δική σας η παράταξη, που όταν υπήρξε μία παρέμβαση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την υπόθεση της Δ.Ε.Κ.Α., παρενέβη δημόσια, τοποθετήθηκε και έκανε και απαράδεκτες καταγγελίες.

Αυτά, κύριε Καστανίδη, για να δείτε ότι όλοι θυμόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα, ειδικά όλοι όσοι γνωρίζουμε τι έχει συμβεί τα τελευταία επτά χρόνια στον τόπο μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά, γιατί ζητήσατε να κάνετε μία παρέμβαση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με πολύ προσοχή τον συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται στα δύο-τρία λεπτά που έχω στη διάθεσή μου να δώσω απαντήσεις επί θεμάτων που έθιξε. Άλλωστε, μπορεί να αναζητήσει τις απαντήσεις στη πρωτολογία μου. Οφείλω όμως να κάνω μερικές παρατηρήσεις:

Πρώτον, κύριε συνάδελφε, η θέση μου για τη διερεύνηση των γεγονότων του Χρηματιστηρίου δεν είναι τωρινή, είναι ίδια πολλά χρόνια τώρα.

Δεύτερον, δεν ζήτησα γενικών διερεύνηση, αλλά έθεσα το ερώτημα, τι χρώμα είχαν οι παίκτες που δημιούργησαν τα προβλήματα του Χρηματιστηρίου. Έθεσα επίσης το ερώτημα, πόσοι από αυτούς που είναι πρωταγωνιστές διαφόρων σημερινών σκανδάλων ή εξαγοράς εταιρειών, συμμετείχαν τότε.

Το τρίτο το οποίο θέλω να πω είναι το εξής: Ασφαλώς μπορείτε να δηλώνετε ότι περιβάλλετε με την εμπιστοσύνη σας τον Πρόεδρο εξεταστικής επιτροπής, αλλά εξακολουθείτε να κάνετε ένα απόπημα με πολύ μεγάλη ευλάβεια χρόνια τώρα. Διατυπώνετε γενικές και ασαφείς κατηγορίες. Βέβαια, είδα ότι τα μαζέψατε λίγο, κύριε Ζώη, είπατε ότι το θέμα των εξοπλισμών μένει σε εκκρεμότητα. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να δούμε τι λέει το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής γι' αυτήν την υπόθεση. Ανακρούσατε πρύμναν, καλά κάνατε, διότι άλλα πράγματα επιώθηκαν προηγουμένως. Ο κύριος Πρόεδρος θέλω να υπενθυμίσω ότι είπε: «να ζητήσει στην παράταξή σας αυτούς που μπλόκαραν το άνοιγμα των λογαριασμών». Εσείς βέβαια τον διαψεύδετε λέγοντας «ψάχνουμε να βρούμε». Αλλά ξέρετε είναι κακή συνήθεια που δηλητηριάζει τον δημόσιο βίο το να αφήνετε γενικώς υπαινιγμούς, όπως η σουπιά το μελάνι της και να καλείται ύστερα ο άλλος να αποδείξει αυτά που εσείς οφείλετε να αποδείξετε.

Κύριε Ζώη, πρέπει να ξέρετε ένα πράγμα: Ο έχων την ευθύνη αποδείξεως είναι αυτός που καταγγέλλει. Αν, λοιπόν, καταγγέλλετε, έχετε και την ευθύνη της αποδείξεως. Και σας έχω πει ότι είχατε τη δυνατότητα ως Κυβέρνηση να κάνετε εξεταστική επιτροπή και δεν την κάνατε.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με μιαν ακόμη παρατήρηση. Ασφαλώς δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Ο κ. Ζώης βεβαίως αισθάνθηκε την ανάγκη αυτό να το πει μιλώντας για θέμα που εγώ δεν έθιξα.

Σας διαβεβαιώνω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι και ευτυχώς, για να έχει τη δυνατότητα ο ελληνικός λαός να κρίνει, όπως και κρίνει πράξεις και παραλείψεις όλων μας! Θα ήταν δυστήχημα για τη δημοκρατία εάν όλοι δείχναμε στον ελληνικό λαό ότι λειτουργούμε με τον ίδιο τρόπο. Ευτυχώς και πάλι!

Σ' ό,τι αφορά δε τη Δ.Ε.Κ.Α. θα ήταν φρόνιμο να μην αναφέρεστε σε υπόθεση που ήδη κρίθηκε και που η επανεκδίκασή της

επιβλήθηκε με τρόπο, αποκαλυπτικό της συμπεριφοράς της ηγεσίας της δικαιοσύνης εξαιτίας του ελέγχου, που ασκείται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Δεν θα ήθελα να θυμίσω με ποιον τρόπο άλλαξε ο εισαγγελέας λειτουργός, προκειμένου να αναψηλαφιστεί η υπόθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θέλετε να κάνετε παρέμβαση κι εσείς; Να μην πηγαίνουμε από τον έναν στο άλλο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Πρώτα απ' όλα, κύριε Πρόεδρε, βλέπω ότι ο κ. Καστανίδης με επιβεβαίωσε λέγοντας ότι ο ίδιος δεν εξέφρασε σήμερα διαφορετική άποψη για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, σε σχέση μ' αυτά που έλεγε στο παρελθόν, διαχωρίζοντας προφανώς τη θέση του σήμερα από τη θέση του κόμματός του, όταν ως υπεύθυνη κυβέρνηση και ως κυβερνητική πλειοψηφία απέρριπτε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα πριν από λίγα χρόνια τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ναι αλλά ποιους δείχνει το δάχτυλό μου, κύριε συνάδελφε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Καστανίδη, εάν ξέρατε τότε –και αυτό είναι το δεύτερο σημείο της απάντησής μου, κύριε Πρόεδρε– και δεν δείξατε, είστε διπλά ένοχος. Είστε εσείς που δεν βοηθήσατε τότε όλους εμάς αλλά και την πλειοψηφία τότε, την κυβέρνησή σας, να μην προχωρήσουν στην απόρριψη της πρότασης σύστασης εξεταστικής επιτροπής. Εάν ξέρετε σήμερα –γιατί λέτε ποιους δείχνει το δάχτυλό σας– σηκώστε το δημοσίως και δείξτε μας και αν εμείς δυσκολευόμαστε να διακρίνουμε μέσα στο πλήθος, πείτε και ονόματα. Σας βεβαιώνω ότι και σήμερα μπορείτε να προσφέρετε μεγάλη υπηρεσία, ως έχει παραγραφεί, όπως λέτε εσείς. Για ποιους; Για τα πολιτικά πρόσωπα. Μόνο αυτό μπορεί να υπαινίσσεται ο λόγος σας. Κάντε το, κύριε Καστανίδη, για να αντιστοιχηθείτε και με το κλίμα των δηλώσεων του Προέδρου του κόμματός σας. Εμείς με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και με μεγάλη προσοχή θα σας δούμε και θα σας ακούσουμε.

Στα της εξεταστικής δεν θέλω να επανέλθω. Είπα ό,τι είχα να πω. Ας αφήσουμε το χρόνο να φέρει τα αποτελέσματά του.

Κλείνω με την παρατήρηση που έκανε ο κ. Καστανίδης για τη Δ.Ε.Κ.Α.. Συνιστά παραδοξότητα, κύριε Πρόεδρε, αλλά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτοσυγχωρούνται για όλα όσα δεν συγχωρούν στους αντιπάλους τους. Καταγγέλλουν την Κυβέρνηση και τον Υπουργό για παρέμβαση και για χειραγώγηση της δικαιοσύνης, αλλά μόλις ο ίδιος πριν από λίγο, με την τοποθέτησή του επιβεβαιώνει ότι για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. η παρέμβαση, η υπόδειξη στη δικαιοσύνη, είναι το πλέον πρόσφορο όπλο που έχουν για να κάνουν πολιτική. Αυτό είπε ο κ. Καστανίδης, όταν έκανε το απόπημα πριν από λίγο να ερμηνεύσει την παρέμβαση στο θεσμικό πλαίσιο, που υφίσταται του εισαγγελέως λειτουργού ως καθ' υπόδειξη παρέμβαση του Υπουργού και της Κυβέρνησης.

Κύριε Καστανίδη, έτσι έχετε μάθει να λειτουργείτε, έτσι έχετε μάθει να κρίνετε τους ανθρώπους, έτσι έχετε μάθει να αντιμετωπίζετε αυτά τα ζητήματα. Δεν συνιστά για μας έκπληξη, συνιστά όμως έκπληξη για τους πολίτες, κάθε φορά που σας ακούνε και είναι ακόμη ένας λόγος αυτή τη διαπίστωση του, γιατί οι πολίτες συνεχίζουν να εμπιστεύονται τη Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Καστανίδη, έχει ζητήσει πιο μπροστά το λόγο ο κ. Κοσμίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μία φράση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Λυπούμαι, αλλά πιστεύω ότι ανήκω σ' αυτούς, που ο λόγος τους είναι σαφής. Όσα είπα είναι σαφή. Εάν δεν τα κατανόησε ο κ. Ζώης, δεν είναι δικό μου πρόβλημα.

Κύριε Ζώη, θα ήθελα να σας παρακαλέσω όταν απευθύνεστε προς αυτήν την πλευρά να είστε προσεκτικός. Το απειλητικό ύφος ήταν δικό σας. Είπατε: «Περιμένετε να δείτε». Εσείς τι περιμένετε, κύριε Ζώη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Περιμένω να δω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γιατί αυτή η απειλή, «περιμένετε να δείτε»; Τι συμβαίνει «πίσω από τις κουίντες»;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν χρειάζεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μισό λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είπατε ότι περιμένετε να δείτε το αποτέλεσμα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, περιμένω να δω αυτό που πιστεύω ότι ασμένως περιμένει και ο κ. Καστανίδης, που κατά τα άλλα μας εξέφρασε την ευαισθησία του για όλα τα άλλα ζητήματα. Αυτό ακριβώς περιμένω να δω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να δούμε κι εμείς τι περιμένουμε. Περιμένουμε τον κ. Κοσμίδη να μιλήσει για πέντε λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το 2003 κλήθηκα και μίλησα στην Παλαιά Βουλή με άλλη ιδιότητα -σε ανύποπτο, δηλαδή, χρόνο- για τη διαφάνεια και την καταπολέμηση της διαφθοράς. Θα σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα: «Ο πόλεμος κατά της διαφθοράς έχει αντίπαλο το φαινόμενο και τους υπηρέτες του. Δεν μπορεί να είναι διαπραταξιακή μάχη. Δεν υπάρχουν παρατάξεις, που συγκαλύπτουν τη διαφθορά. Υπάρχουν άνθρωποι ανάμεσά μας, που την ευνοούν με ιδιοτέλεια. Κανείς δεν δικαιούται να συμψηφίζει, αλλά και κανείς δεν μπορεί να ενοχοποιεί αβασάνιστα, επιπόλαια και ανεύθυνα».

Κύριε Πρόεδρε, διάβασα αυτό το απόσπασμα και υποχρεώνομαι να δευτερολογίσω -ενώ δεν είχα τέτοια πρόθεση- διότι για μία ακόμη φορά στην Αίθουσα αυτή επαναλήφθηκε το παραμύθι, ότι δήθεν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν ανεκτικές στη διαφθορά και δεν θωράκισαν τους θεσμούς διαφάνειας. Απαντώ:

Πρώτον, γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε ότι αρκετοί αξιωματούχοι διαφόρων επιπέδων απομακρύνθηκαν από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επειδή διαπινώθηκε απλά καπνός στη συμπεριφορά τους; Εσείς σήμερα έχετε φωτιά και νίπτετε τας χείρας σας.

Δεύτερον: Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε ότι εκατοντάδες αξιωματούχων διαφόρων επιπέδων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διώχθηκαν με διάφορες καταγγελίες -επιωνυμες, ανώνυμες ή άλλως πως- και σε όλες ανεξάρτητα τις περιπτώσεις είτε οι υποθέσεις τέθηκαν στο αρχείο είτε όλοι αυτοί οι άνθρωποι απαλλάχθηκαν με βουλεύματα ή στο ακροατήριο;

Θέλω επιτέλους κάποιος από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας να μου αναφέρει μία περίπτωση -μία, δεν θέλω δεύτερη- όπου κάποιος αξιωματούχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταδικάστηκε για πράξη που έχει σχέση με τη διαφθορά και μάλιστα, όταν όλες οι δίκες και οι διαδικασίες γίνονται επί των ημερών της δικής σας διακυβέρνησης.

Θυμίζω ότι στο χώρο της Δικαιοσύνης απολύθηκαν χωρίς φασαρία είκοσι τρεις δικαστές. Και να θυμίσω επίσης, ότι η γνωστή τοις πάσι, η κ. Μπουρμπούλια, απολύθηκε από το Σώμα το 2003, επί κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Τρίτο σημείο: Μέτρα διαφάνειας: Δεν μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να οικειοποιείστε θεσμούς, οι οποίοι νομοθετήθηκαν και λειτουργούσαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα σας τους θυμίσω: Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Υπηρεσίες Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος. Συνήγορος του Πολίτη.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δεν αναφέρθηκα σε αυτά, κύριε Κοσμίδη. Τι λέτε τώρα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Μιλήσατε για το Γενικό Επιθεωρητή. Δεν τον αναφέρατε;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Έχει άλλες αρμοδιότητες τώρα. Για τα άλλα δύο δεν είπα τίποτα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Διεύρυνση του ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης. Υποχρεωτικός έλεγχος προπάσης υπογραφής από το Ελεγκτικό Συνέδριο όλων των μεγάλων συμβάσεων. Διακομματικές Επιτροπές για τη διενέργεια διαγωνισμών για μεγάλες προμήθειες ή έργα ή προμήθειες υψηλής τεχνολογίας. Υποχρεωτική δημοσίευση όλων των διακηρύξεων σε ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβέρνησης.

Και βεβαίως και το Α.Σ.Ε.Π.. Θα μπορούσα να αναφέρω ένα σωρό άλλα.

Να θυμίσω επίσης, ότι το 1997 το Υπουργικό Συμβούλιο έστειλε επιστολή δια του Προέδρου του στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, για να ασχοληθεί με προτάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, σχετικά με τη διαφάνεια στις κρατικές προμήθειες και τα δημόσια έργα. Και παρουσιάστηκε ο ομιλών με την τότε ιδιότητά του, του Γενικού Γραμματέα της κυβέρνησης και ανέλυσε για λογαριασμό της κυβέρνησης στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας το οπλοστάσιο για τη διαφάνεια. Και η επιτροπή, με έκθεσή της, υιοθέτησε τότε όλα τα μέτρα.

Επομένως αυτό το παραμύθι πρέπει κάποτε να σταματήσει.

Θα κλείσω με κάποιες αναφορές σε κάποια πράγματα που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτον, θα επαναλάβω αυτό που είπε και ο κ. Καστανίδης, δηλαδή ότι είναι τουλάχιστον άκομψο να λέτε «Περιμένετε τι θα γίνει στην τάδε δίκη». Η «τάδε δίκη» που αφορά κάποιους ανθρώπους, δεν είναι ποδοσφαιρικός αγώνας για να λέμε. «Περιμένετε τι θα γίνει την Κυριακή, θα κερδίσει ο Ολυμπιακός ή ο Παναθηναϊκός». Επιτέλους, αυτή η άκομψη διατύπωση δημιουργεί τις υπόνοιες, για να μην πω ότι επιβεβαιώνει τις υποψίες -δεν αναφέρομαι στον κύριο Υπουργό σ' αυτήν την περίπτωση να μην παρεξηγηθώ- πως ασκούνται από κάποιες πηγές πιέσεις σε σχέση με την έκβαση αυτής της δίκης.

Δεύτερον, δεν αντιλαμβάνομαι την αναφορά «Σας τιμώρησε ο λαός». Τι πάει να πει, «σας τιμώρησε ο λαός»; Όταν μία παράταξη χάνει τις εκλογές, σημαίνει ότι τιμωρείται; Δεν έχουμε ένα δημοκρατικό πολίτευμα, όπου οι παρατάξεις με δημοκρατικό τρόπο προβάλλουν τα προγράμματά τους και αυτά τυχαίνουν ή όχι αποδοχής από το λαό; Το λέτε αυτό για μία παράταξη η οποία κατ' επανάληψη επιδοκιμάστηκε από το λαό και κυβέρνησε γι' αυτό το λόγο είκοσι χρόνια; Για ποια τιμωρία μιλάμε;

Τρίτον, δεν μπορεί να λέγεται σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η Κυβέρνηση έδωσε εντολή στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, να ελέγχει και να κάνει το καθήκον της. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την μορφή της ανεξάρτητης αρχής συνεστήθη επί Υπουργίας Σημίτη στο Υπουργείο Εμπορίου -εγώ ήμουν τότε Γενικός Γραμματέας- το 1994 και έκτοτε λειτουργεί ως ανεξάρτητη αρχή. Δεν νοείται κυβέρνηση να δίνει εντολές σε ανεξάρτητη αρχή. Επομένως, πρέπει να προσέχουμε και τις διατυπώσεις μας για να μην παρεξηγούμεθα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γκιουλέκας έχει το λόγο για να κάνει μία παρέμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Δεν θα έκανα χρήση της δευτερολογίας μου, αλλά δυστυχώς από τα θέματα της συμβάσεως η συζήτηση γενικεύθηκε σε άλλα ζητήματα και νομίζω ότι οφείλουμε κάποιες απαντήσεις.

Ο κ. Κοσμίδης ζήτησε να μάθει τι έγινε επί Νέας Δημοκρατίας. Σας απαντάμε, κύριε Κοσμίδη. Για περισσότερους από ενενήντα δικαστικούς λειτουργούς έχουν κινηθεί μέχρι στιγμής ποινικές ή πειθαρχικές διαδικασίες ή έχουν επιβληθεί κυρώσεις. Αναλυτικότερα, δέκα αποπέμφθηκαν από το Δικαστικό Σώμα με οριστική απόλυση, είκοσι έξι τέθηκαν σε προσωρινή αργία, οκτώ παραιτήθηκαν πριν από την άσκηση σε βάρος τους ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης, κατά σαράντα εννέα δικαστών έχουν ασκηθεί πειθαρχικές δίωξεις, κατά τριάντα επτά έχουν ασκηθεί ποινικές δίωξεις, δέκα έχουν ήδη δικαστεί, καταδικαστεί και τους έχουν επιβληθεί ποινές κάθειρξης ή φυλάκισης από επτά έως είκοσι πέντε χρόνια και τέσσερις δικαστές βρίσκονται στη φυλακή.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Έχετε στοιχεία για την περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Κοσμίδη, επειδή είπατε ότι επί των ημερών σας, μόνο επειδή υπήρχε καπνός, απομακρύνθηκαν στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -δεν τα θυμόμαστε βέβαια ποια είναι αυτά τα στελέχη, ήταν τόσα λίγα σε σχέση με τα τόσα πολλά χρόνια της διακυβέρνησής σας- ενώ εμείς έχουμε τη φωτιά στα χέρια μας και αδρανούμε, δεν κάνουμε τίποτα.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Κοσμίδη, ευθέως το εξής:

Δεν υπήρχε φωτιά στο Χρηματιστήριο; Ο κ. Παπαντωνίου και ο κ. Σημίτης τότε, που καταστρέφονταν ενάμιση εκατομμύριο συμπατριώτες μας δεν είδαν πουθενά τη φωτιά; Γι' αυτό δεν κινήθηκαν εναντίον κανενός; Γι' αυτό ο κ. Σημίτης κατά την προσφιλή του τακτική τότε, παρέπεμπε στον εισαγγελέα όποιον έλεγε «Κάντε κάτι, καταστρέφεται ο κόσμος»;

Καταστρέφονταν και τα ταμεία, αφού μιλάμε για τα ομόλογα. Τα ταμεία είχαν 15% ζημία την περίοδο 1999-2000 και έχασαν από τα αποθεματικά τους, όταν σπρώχνατε, ως κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τότε τα αποθεματικά των ταμείων για να στηρίξετε τις μετοχές-φιάσκο στο Χρηματιστήριο. Τότε δεν υπήρχε φωτιά; Τι κάνατε; Δεν την είδατε;

Στο Κτηματολόγιο δεν την είδατε τη φωτιά; Φαγώθηκαν τα λεφτά που ήλθαν από τις Βρυξέλλες. Η χώρα μας δεν απέκτησε κτηματολόγιο και πληρώσαμε 20.000.000.000 πρόστιμο. Ούτε τότε υπήρχε φωτιά, διότι δεν απομακρύνθηκε, ούτε στην υπόθεση του Χρηματιστηρίου ο κ. Παπαντωνίου και κάποιοι άλλοι υπεύθυνοι, ούτε στην υπόθεση του Κτηματολογίου.

Με τους εξοπλισμούς δεν υπήρχε φωτιά; Έφυγαν από τη Μόσχα 25.000.000 δολάρια και μέσω τραπεζών της Κύπρου και του Μαυροβουνίου κατέληξαν σε ελβετικές τράπεζες. Ήταν 25.000.000 δολάρια που αφορούσαν στους εξοπλισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων την περίοδο 1999-2003, την περίοδο δηλαδή που ήταν ο κ. Τσοχατζόπουλος, ο κ. Παπαντωνίου, δικά σας στελέχη, Υπουργοί Εθνικής Άμυνας.

Για να μη μιλήσουμε για άλλα ζητήματα, για το πώς παραγγέλθηκαν τα οπτικά συστήματα, πώς τα προπληρώσαμε -χωρίς καν να τα παραλάβουμε- στην Αμερική και ταξίδευαν με κίνδυνο του ελληνικού δημοσίου στην Ελλάδα, χωρίς καν να δοκιμάσουμε εάν είναι συμβατά με τις Ένοπλες Δυνάμεις και πώς χρειάζονταν ακόμη και μέχρι πρότινος να γίνονται επαναληπτικές δοκιμαστικές βολές, για να μπορούμε να δούμε εάν αυτά τα συστήματα που πανάκριβα πληρώσαμε, μπορούμε να τα εφαρμόσουμε στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας.

Λυπούμαι και δεν θέλω να επεκταθώ, γιατί μιλούμε για ευαίσθητα θέματα, όπως είναι οι εξοπλισμοί των Ενόπλων Δυνάμεων. Θέλω, όμως, να καταδείξω σ' αυτήν την Αίθουσα, στο Κοινοβούλιο, τη φωτιά, την οποία εσείς εντοπίζετε σήμερα και λέτε ότι η σημερινή Κυβέρνηση αδρανεί. Ποια κυβέρνηση αδρανεί; Η Κυβέρνηση που από την πρώτη στιγμή διέταξε έναν πλήρη διαχειριστικό έλεγχο, που έπαυσε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., τα οποία μάλιστα δεν τα διόρισε όλα η Κυβέρνηση; Διότι υπάρχουν μέσα εκπρόσωποι της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και αυτοί ομοφώνως ψήφισαν για την αγορά του περίφημου ομολόγου. Συνωμότησε, δηλαδή, και η Π.Α.Σ.Κ.Ε. με τα διορισμένα από τη σημερινή Κυβέρνηση μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., για την αγορά του ομολόγου;

Επίσης, είναι αυτή η Κυβέρνηση που όταν είδε τον καπνό, όπως είπατε, διέταξε κάτι πρωτοφανές, που δεν έχει γίνει ποτέ στις μέρες σας, έναν τριπλό έλεγχο. Πρώτον, έστειλε το φάκελο αμέσως ο αρμόδιος Υπουργός στη δικαιοσύνη και ερευνάται η υπόθεση, δεύτερον ερευνάται η υπόθεση από την αρμόδια επιτροπή για τη διερεύνηση του μαύρου χρήματος υπό τον κ. Ζορμπά και τρίτον, διεξάγεται έρευνα από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Αυτά κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, όταν βλέπει καπνό. Εσείς βλέπατε τη φωτιά, η φωτιά έκαιγε την πατρίδα μας, τα σπίτια μας, την εθνική οικονομία, τις Ένοπλες Δυνάμεις και σφουρίζατε αδιάφορα. Και όποιος τολμούσε να σας θυμίσει ότι κάτι «καίγεται» σε αυτόν τον τόπο, το μόνο που λέγατε με τον τότε Πρωθυπουργό, ήταν «εάν έχετε στοιχεία, πηγαίνετε στον εισαγγελέα». Αυτά περί φωτιάς και καπνού και περί της πρακτικής που ακολουθούσαν οι τότε κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι έχει ξεστράτσει η συζήτηση. Έχουμε ένα νομοσχέδιο. Με την ευκαιρία ότι πάει να αντιμετωπιστεί η διαφθορά, μπήκε όλο το ζητή-

ματα της διαφθοράς. Αυτά τα επιχειρήματα και των μεν και των δε, τα ακούμε στην τηλεόραση δέκα φορές την ημέρα. Προς τι δηλαδή; Τι προσφέρουμε εδώ πέρα;

Παρακολούθησα με προσοχή όλες τις συζητήσεις. Μια και μιλάμε για τα αποθεματικά, εγώ μόνο μια κουβέντα θέλω να πω. Ενδιαφερόμαστε για τα αποθεματικά. Και τα δύο κόμματα, όμως, δεν λένε ότι πρέπει να καταργηθεί ο τζόγος στα αποθεματικά. Τα ταμεία θα συνεχίζουν να αγοράζουν μετοχές και να χάνουν στο Χρηματιστήριο, θα συνεχίζουν να αγοράζουν δομημένα ή αδόμητα ομόλογα. Για ποιο λόγο; Αυτό είναι κεντρικό ζήτημα.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι στην αυριανή συζήτηση θα μιλήσουμε για το νομοσχέδιο. Δεν είναι της ώρας εγώ να προτείνω επιχειρήματα, μόνο μία ανησυχία εκφράζω από την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Οι απαντήσεις που έδωσε για δικές μου ενστάσεις, του κόμματός μας δηλαδή, αλλά και άλλων συναδέλφων μας, οδηγεί στην αντιδραστικότερη εκδοχή του νομοσχεδίου. Αυτό αφορά τα εξής σημεία:

Πρώτον, εάν τα νομικά πρόσωπα, τα οποία εμπίπτουν και μπορούν να τιμωρηθούν, είναι και πρόσωπα τα οποία δεν είναι επιχειρήσεις. Ο Υπουργός πάει στην άλλη άκρη. Άλλη γραμμή άμυνας κρατάει τώρα, ενώ στην επιτροπή έλεγε διαφορετικά πράγματα. Το περιορίζει στις επιχειρήσεις. Τώρα λέει «όχι, όλα τα νομικά πρόσωπα». Θα το συζητήσουμε αύριο.

Το δεύτερο θέμα αφορά το επιχείρημα ότι η τρομοκρατία δεν είναι πολιτικό αδίκημα. Λέει ότι το λέει ο νόμος, ότι κατά κάποιο τρόπο ο νόμος προβλέπει ότι δεν είναι πολιτικό αδίκημα. Είναι ένα παραπέρα βήμα από τα όσα ξέραμε μέχρι σήμερα.

Τρίτο ζήτημα. Λέει ότι έχουν αποδώσει οι ανακριτικές πράξεις που γίνονται κατ' απόκλιση των διαδικασιών που ξέραμε, με βάση το νόμο ενάντια στην τρομοκρατία. Εκείνες οι διατάξεις απέδωσαν, αλλά δεν μιλάει και για τους μάρτυρες. Οι αποκλίσεις, λοιπόν, αρχίζουν να γίνονται κανόνες.

Τέταρτον, αναφέρομαι μόνο σε τίτλους, ότι δεν είναι απλώς θεμιτό, αλλά και επιβεβλημένο ακόμη και με υποψίες -δηλαδή το καθεστώς του επόπτου να λειτουργήσει μεταξύ όλων των αρχών, ελληνικών και ξένων- να γίνονται έρευνες, να στοιχειοθετούνται εγκλήματα με υποψίες.

Αυτά τα σημεία θα τα αναλύσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Ο λόγος για τον οποίο ζήτησα το λόγο είναι, γιατί αντιλαμβάνομαι ότι εξακολουθούν στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτές ή να μην έχουν μνήμη ή να είναι θύματα της ψευδούς συνείδησης που έχουν καλλιεργήσει στον ελληνικό λαό.

Άκουσα προηγουμένως το εξής εκπληκτικό επιχείρημα. Ωθούσατε, λένε, τα ταμεία να επενδύσουν σε μετοχές φούσκας στο χρηματιστήριο, με αποτέλεσμα να χάσουν. Υπενθυμίζω στους κυρίους συναδέλφους που εξακολουθούν να λένε ανακρίβειες, τα ακριβή γεγονότα.

Πρώτον, προ του 2004 τα αποθεματικά των ταμείων επενδύουν πάντοτε σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου σταθερής αποδόσεως.

Δεύτερον, όταν γίνονταν επενδύσεις σε μετοχές στο χρηματιστήριο, όπως προεβλέπετο από το νόμο, οι μετοχές αυτές ήταν κυρίως μεγάλων εταιρειών του δημοσίου ή τραπεζών. Θα είχαν χάσει, κύριε Γκιουλέκα, τα ασφαλιστικά ταμεία, αν κατά το χρόνο κάμψης των τιμών στο Χρηματιστήριο, τα ασφαλιστικά ταμεία δεν κρατούσαν τις μετοχές, αλλά πουλούσαν. Ουδείς πούλησε. Και γι' αυτό ακριβώς, επειδή δεν πούλησε κανένας, με την άνοδο ξανά των τιμών του Χρηματιστηρίου αυξήθηκε η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων. Σε ποιον τα λέτε αυτά;

Η επένδυση σε μετοχές θα μπορούσε να οδηγήσει σε απώλεια, αν κατά την κάμψη, επαναλαμβάνω του Χρηματιστηρίου πουλούσαν τα ασφαλιστικά ταμεία. Κανένα από αυτά δεν πούλησε. Αντιθέτως, κράτησαν τις μετοχές και η αύξηση των τιμών του Χρηματιστηρίου οδήγησε σε αύξηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Ουδέποτε υπήρξε απώλεια.

Δεύτερον, ισχυρίζονται κυβερνητικοί παράγοντες ότι τα

ασφαλιστικά ταμεία όταν πήραν τις αποφάσεις τους, συμμετείχαν σε αυτές όλα τα μέλη των διοικήσεων, μεταξύ των οποίων υπάρχουν ορισμένα από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.. Τέθηκε το ερώτημα, αυτοί συνωμοτούσαν; Μα, δεν γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, ότι υπάρχουν αποκαλυπτικές αλληλογραφίες σε όλα τα ταμεία, που αποδεικνύουν ότι κανένα μέλος, πλην αυτών που ήταν ενημερωμένοι από την Κυβέρνηση, δεν γνώριζε ότι οι επενδύσεις γίνονται σε δομημένα ομόλογα με εντολή της Κυβέρνησης; Η Γ.Σ.Ε.Ε. και η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., στρεφόμενες τώρα στη δικαιοσύνη, έχουν στα χέρια τους αποκαλυπτικές επιστολές, σύμφωνα με τις οποίες η ενημέρωση που γινόταν από συγκεκριμένους αρμόδιους κρατικούς παράγοντες ήταν ότι τα ταμεία γενικώς θα επενδύσουν σε ομόλογα σταθερής αποδόσεως, αποκρύπτοντας την αλήθεια από τους εκπροσώπους των συγκεκριμένων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Πέραν του γεγονότος ότι αυτός ο οποίος μπορεί με την άσκηση αρνησικυρίας να σταματήσει κάθε απόφαση, ήταν οι ορισθέντες κυβερνητικοί επίτροποι στα ασφαλιστικά ταμεία. Οι κυβερνητικοί επίτροποι όχι μόνο δεν έκαναν κάτι τέτοιο, αλλά αντίθετως ενέκριναν. Και το χειρότερο, οι κυβερνητικοί επίτροποι που ενέκριναν στα δικά τους ταμεία, τις επενδύσεις σε ομόλογα υψηλού ρίσκου, ήταν αυτοί που μετά ορίστηκαν από τον Υπουργό Κοινωνικής Ασφάλισης ως ελεγκτές στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ.. Κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Λίγη αλήθεια δεν βλέπτε σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Γκιουλέκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο για ένα λεπτό, γιατί ήταν μία προσωπική αναφορά.

Όσον αφορά τη συμμετοχή των διαφόρων εκπροσώπων στα ασφαλιστικά ταμεία, θέλω να πω ότι όποιος συμμετέχει σε διοικητικά συμβούλια έχει πλήρη την ευθύνη και δεν συγχωρείται η άγνοια. Εάν κάποιος λοιπόν επικαλούνται την άγνοια, νομίζω ότι παραδίδονται στην κρίση του ελληνικού λαού, για τα περαιτέρω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Έτσι παραδίδετε τα στελέχη σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ωστόσο, υπάρχει η δικαστική διερεύνηση και περιμένουμε και θα δούμε. Όποιος, όμως, θέλει να απαλλάσσει τους μεν και να βαρύνει με κατηγορίες τους δε, με το απλό επιχείρημα ότι ξέρετε τους απέκρυπταν την αλήθεια, τότε δεν κατάλαβα...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτοκριτική κάνετε, κύριε συνάδελφε, για την Κυβέρνησή σας, για τους διοικητές σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: ...ετέθησαν εκεί, από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, άτομα κουφά άτομα άπειρα; Άτομα δηλαδή που δεν είχαν κοινή εμπειρία για να διοικήσουν το ταμείο; Τότε είναι διπλή η ευθύνη εκείνων που τους απέστειλαν, εάν έστειλαν άτομα τα οποία δεν είχαν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση ή να κατανοήσουν περί τίνος πρόκειται.

Όσον αφορά στο άλλο ζήτημα με τις μετοχές και το χρηματιστήριο, να μην ξεχνάμε ότι η πιο επισφαλής τοποθέτηση αποθεματικών ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλιστικών ταμείων είναι σε μετοχές.

Και να μην ξεχνάμε τις μετοχές εκείνες που τεχνηέντως με την κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είδαμε να τις ανεβάζουν στα ύψη στο Χρηματιστήριο, που πήγαν μετά το 2000. Γι' αυτό υπήρξε η απώλεια, κύριε Καστανίδη, από τα ασφαλιστικά ταμεία στα αποθεματικά τους. Γιατί επένδυσαν στις μετοχές, που αμέσως μετά το 2000 και τις εκλογές, τις οποίες εσείς θυμάστε πολύ καλά, στηρίζατε στο φιάσκο του Χρηματιστηρίου, αυτές οι μετοχές έπεσαν κατακόρυφα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εκφράζω την κατανόησή μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Και εγώ τη δική μου, κύριε Καστανίδη, γιατί καταλαβαίνω τη δύσκολη θέση σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ!

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ο κ. Καστανίδης μίλησε για ψεύδη και μύθους. Ισχυρίστηκε δηλαδή ότι τάχα η Κυβέρνηση και στην υπόθεση των υποκλοπών και

στην υπόθεση του καρτέλ του γάλακτος και στην υπόθεση των ομολόγων συγκάλυψε, δεν αποκάλυψε τις υποθέσεις αυτές. Επιστρέφω τα περί μύθων, όχι τα περί ψευδών. Νομίζω ότι αρκεί «το μύθος», για να κρατηθεί το αναγκαίο επίπεδο στην Αίθουσα...

Στην υπόθεση των υποκλοπών είχαμε ευθύς εξ αρχής αποφασίσει, δεδομένου ότι το θέμα ενέπλεκε πτυχές της εθνικής ασφάλειας, ότι έπρεπε να το χειριστούμε μη δημοσιοποιώντας αρχικά το θέμα, αλλά ενημερώνοντας αμέσως τη Δικαιοσύνη και έχοντας αποφασίσει ότι την ημέρα που θα τελειώσει η προανάκριση, τότε θα δημοσιοποιήσουμε την υπόθεση. Αυτό κάναμε. Όχι την ημέρα που κάποια εφημερίδα άφησε κάποια υπονοούμενα, όπως ισχυριστήκατε, αλλά την ώρα που τελείωσε η προανάκριση, κύριε Καστανίδη.

Στο καρτέλ του γάλακτος, τα ίδια. Μόλις η Επιτροπή Ανταγωνισμού είδε πρόβλημα στην υπόθεση των εταιρειών αυτών, αμέσως το αρμόδιο Υπουργείο επιλήφθηκε και παρέπεμψε την υπόθεση στη δικαιοσύνη.

Στα ομόλογα τα ίδια. Η Κυβέρνηση ήταν αυτή η οποία, μόλις αποκαλύφθηκε πρόβλημα, έλαβε κάθε δυνατή πρόνοια ώστε η υπόθεση αυτή να κριθεί από τη δικαιοσύνη.

Ισχυριστήκατε ότι τάχα ήταν μύθος το γεγονός ότι παραγράφηκαν οι υποθέσεις του Χρηματιστηρίου μέχρι το 2004, οπότε ανήρθε στην εξουσία η Νέα Δημοκρατία. Πρέπει να σας ενημερώσω ότι μετρήθηκαν από κάποιους που συστηματικά ασχολήθηκαν -όχι από εμένα- περίπου εβδομήντα πέντε υποθέσεις Χρηματιστηρίου που έφθασαν ενώπιον της δικαιοσύνης. Φροντίσατε ώστε επί των ημερών σας οι σαράντα πέντε εξ αυτών να παραγραφούν, μέχρι το Μάρτιο του 2004, οπότε αναλάβαμε την εξουσία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Και οι υπόλοιπες;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Προχωρούν, αλλά βλέπετε ότι όταν σας συμφέρει η όποια απόφαση της δικαιοσύνης, εκεί χειροκροτάτε. Όταν όμως, με την προβλεπόμενη διαδικασία από τους νόμους, υπάρχει θέμα επανάκρισης, εκεί θεωρείτε ότι υπάρχει παρέμβαση της Κυβέρνησης. Αυτά δεν είναι σοβαρά.

Ισχυριστήκατε ότι είναι μύθος ότι μπορεί να διεκδικεί η Κυβέρνηση την πατρότητα μέτρων κατά της διαφθοράς, αριθμό τον οποίο ανέφερα στην πρωτολογία μου. Αναφερθήκατε σε ένα μέτρο εσείς, σε άλλο ένα ο κ. Κοσμίδης και διεκδικήσατε εσείς την πατρότητα. Εγώ θα ισχυριστώ ότι διευρύνουμε πάντως τις υποθέσεις που ανέφερε ο κ. Κοσμίδης, τις αρμοδιότητες των σχετικών οργάνων, διασφαλίζοντας ότι θα υπάρξει περισσότερη διαφάνεια, με τις πρωτοβουλίες που πήραμε. Αλλά ας δεχθώ ότι αυτό το ένα μέτρο, πράγματι, το είχατε κατ' αρχήν εσείς υιοθετήσει.

Το γεγονός ότι μόνο σ' αυτό αναφερθήκατε δε σημαίνει ότι αναγνωρίζετε ότι λάβαμε τα υπόλοιπα δεκαέξι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ποια είναι αυτά; Δεν τα κατονομάσατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Αναλυτικά. Θεωρείτε ότι αυτά τα μέτρα ήταν ασήμαντα;

Τέταρτον, μιλήσατε για την ποινική υποβάθμιση που επιχειρήσατε μετά το 1993 της απιστίας και είπατε ότι μόνο την κοινή απιστία τη χαρακτηρίσατε από κακούργημα σε πλημμέλημα. Ναι έτσι είναι. Είναι ακριβές αυτό το οποίο είπατε. Αυτό όμως τι σημαίνει; Πράγματι, λοιπόν, το ένα κομμάτι της απιστίας πήρατε τη μεγάλη νομοθετική πρωτοβουλία από κακούργημα που ήταν μέχρι το 1993, να το χαρακτηρίσετε πλημμέλημα. Είσατε πολύ υπερήφανοι γι' αυτά τα καμώματά σας, για το γεγονός ότι απομειώσατε την απαξία της κοινής απιστίας;

Επιγραμματικά, συμπερασματικά, επειδή τίθεται σε αμφισβήτηση -και αυτό δεν μπορεί να τίθεται- ότι η Κυβέρνηση έχει ως γνώμονά της σε κάθε περίπτωση τέτοιου κρούσματος ενδεχόμενης διαφοράς που φθάνει στα αυτιά της να διασφαλίζει το φως, να αποκάλυπτει, να ελέγχει, να διασφαλίζει την τιμωρία από τη δικαιοσύνη. Καμμία παρέκκλιση από τις αρχές της διαφάνειας. Βούληση και πράξη της Κυβέρνησης Καραμανλή είναι η αδιαπραγμάτευτη σύγκρουσή μας με τη διαφθορά στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά και του Πρόσθετου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά και του Πρόσθετου

σ' αυτήν Πρωτοκόλλου» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.57' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 26 Απριλίου 2007 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: 8428 α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά και του Πρόσθετου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

